

EL FIGAROT

SMP.

SERVEIS MÈDICS PENEDÈS
VILAFRANCA DEL PENEDÈS

EDITORIAL

UNA TEMPORADA EXTRAORDI- NÀRIA, I MÉS VENINT D'ON VENÍEM

6 de novembre de 2022. Són in comptables les vegades que he mirat el vídeo del pilar de 9 amb folre, manilles i puntals. A més l'he vist des de tots els angles possibles des d'on s'ha enregistrat, des del carrer de la Cort, des de la plaça de la Vila, des de l'Ajuntament, des d'algun terrat particular, i encara no m'ho acabo de creure. El que la colla va fer el dia de Tots Sants va ser realment molt, molt increïble.

Anem a pams, durant tots els últims mesos des de Sant Fèlix fins a Tots Sants no m'he cansat de repetir a tothom que em preguntava a la colla, als periodistes, a la gent d'altres colles, als aficionats, que veníem de fer un intent de pilar de 5 amb mascareta el mes de gener.

Des de bon inici d'any, en el moment de planificar la temporada amb el Siscu, teníem molt clar que havia de ser una planificació de temporada normal, entenent per 'normal' la manera com eren les temporades abans de la pandèmia. I realment així la vam planificar. No tan sols pel que fa a sortides, sinó també pel que respecta a objectius de castells i actes socials.

Cal dir que a principi de temporada, tal com estava tot, eren uns objectius molt ambiciosos, però teníem molta esperança en la resposta de la colla, i així ha estat. En els moments àlgids de la temporada, la colla ha respost amb escreix.

Analitzant la temporada, he vist algunes dades si més no curioses. Sabeu que vam estrenar el 4 i el 3 de 8 en una mateixa diada?, a Martorell. I sabeu que vam estrenar el 4 i el 3 de 9 també en una mateixa diada?, al Pla de la Seu. I quina diada, la del Pla de la Seu. Aquí podríem dir la famosa frase, "amb el Pla de la Seu empezó todo!". Més dades curioses: en la temporada de la represa s'han descarregat sis 5 de 8 i tres 5 de 9 amb folre. Si parlem de castells de nou, crec que la dada es pot assimilar bastant a una temporada normal. Parlem de quinze 3 de 9 amb folre i onze 4 de 9 amb folre.

Amb tot, es va arribar a Sant Fèlix i poca gent (fora de la comarca) es creia que aquest 2022 podríem veure un castell de deu. I així va ser: tot i que el castell només es va carregar, tornàvem a tenir els galons de deu, i ens vam quedar amb ganes de poder-lo descarregar en futures ocasions. Futures ocasions que van arribar el primer cap de setmana d'octubre, quan per fi vam poder descarregar el 3 de 10, que, acompanyat del 5 de 9 i el 4 de 9 net carregat, ens van donar la dotzena victòria del Concurs de Castells de Tarragona. Recordo el moment de ser a tribuna recollint el premi, al costat del meu amic, germà, company de batalles i cap de Colla, Siscu de Reus, i veure tota la marea verda a la plaça i ser impossible d'evitar que em caigués una llagrimeta d'emoció. Aquest record el portaré a dins meu per sempre més.

I si parlem de llagrimeta, crec que el que vam viure el dia 1 de novembre quedarà gravat en la història de la colla i en la de tot el món casteller. Vam entrar en una dimensió desconeguda i ens en vam sortir. I el millor de tot és que aquest pilar de 9 amb folre, manilles i puntals aviat el veurem descarregar. No en dubteu pas.

Si parlem de la part social, crec que la recuperació ha estat absoluta. S'han pogut fer tots els actes que s'han plantejat, des de la calçotada verda, passant pel concurs de paelles, els musicals al Figarot, el cinema a la fresca, la pedalada verda, els assajos especials i els mil i un àpats que ens ha preparat la gran Àrea Social que tenim. Tots i totes, des del primer a l'últim, tenim un paper molt destacat dins la colla, cadascú en el seu àmbit. Aprofitant aquestes línies m'agradaria deixar constància de la gran feina que ha dut a terme l'Àrea Social de la colla. Els èxits col·lectius s'aconsegueixen per la suma de petits èxits, i l'Àrea Social n'és un clar exemple.

S'ha acabat una temporada que començava amb moltes incògnites i que tanquem a l'Olimp del món casteller. Ara toca descansar una miqueta i carregar piles, ja que l'any vinent, el 2023, en fem 75, i crec que és una xifra molt maca per celebrar-ho com cal. Us necessitem a tots i totes al 200% de cara a l'any vinent.

Salut i castells.●

CARLES MATA
PRESIDENT DELS
CASTELLERS DE VILAFRANCA

 @patxiverd

AJUNTAMENT
VILAFRANCA
DEL PENEDÈS

BIOSPHERE certified destination

El Figarot
Butlletí dels
Castellers de Vilafranca
 Segona època
 Número 51
 Desembre del 2022

Edita:
 Castellers de Vilafranca.
 Cal Figarot. General Prim, 11;
 Vilafranca del Penedès
castellersdevilafranca.cat

Consell de redacció:
 Pere Bolet, Francesc
 Bou, Xavi Carrasco, Júlia
 Carrillo, Laia Colomé,
 Anna Flores, Jordi Galtés,
 Montse Garriga, Raül Gon-
 zález, Arnau Mañé, Dídac
 Salvadó, Biel Senabre,
 Josep Torreño i David
 Tudela.

Col·laboradors:
 Josep Almirall, Marta
 Bayó, Toni Comas, Natxo
 De Sangeris, Alba Esteve,
 Pere Ferrando, Miquel Fe-
 rret, Miquel Gallart, Marc
 Martín, Eloi Miralles, David
 Miret, Fermí Puig, Júlia
 Pujol, Pep Ribes, Josep
 Tobella, Joan Torrents,
 Maria Zapater i l'Equip de
 la canalla.

Foto Portada:
 Xavi Vicente

Disseny original:
 Bildi, Martí Ferré
 i Agnès Simon
bildi.net

Maquetació i impressió:
 Gràfiques Kerpe SL.
 Pere el Gran 16,
 Vilafranca del Penedès

DL. B-29.663/86

Tots els drets reservats.
 © Castellers de Vilafranca
 © De les imatges i els
 textos, els seus respectius
 autors o drethavents.

AMB EL SUPORT DE:

AJUNTAMENT
 VILAFRANCA
 DEL PENEDÈS

Generalitat
 de Catalunya

Diputació
 Barcelona

P.3 Editorial

P.5 Sumari

P.15 Tots els primers castells dels Castellers de Vilafranca

P.16 Vint anys més un del 3 i 4 de 9 simultanis

P.18 2021, tornem a la feina

P.6 Entrevista a Carles Mata

P.10 El Pilar de 9 és possible

P.26 2022, màxima potència

P.56 El 2022 en xifres

P.62 Una aleta de tota la colla

P.66 El pilar de 9, un altre fenomen viral a les xarxes socials

P.68 Castells de color verd a la comarca del Rosselló

P.72 Eskerrik asko, euskalduns!!!

P.77 Qualsevol somni es pot fer realitat

P.83 Vint-i-cinc anys de...

P.88 Entrevista a Àngel Grau

P.92 La colla Rabassons celebra els 50 anys

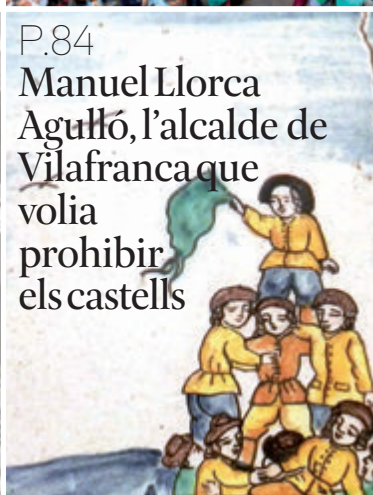
P.96 20 tankas d'amor als castells, d'Albert Claramont, guanya el certamen literari 2022

P.58 Quin n'és el secret? es preguntava tothom...

P.78 1972: 50 anys de la primera victòria verda al Concurs de Tarragona

P.84 Manuel Llorca Agulló, l'alcalde de Vilafranca que volia prohibir els castells

P.98 Castells a banda

P.100 Superverd

P.102 Soca-rels i Fidelitat castellerà 2021

P.104 Soca-rels i Fidelitat castellerà 2022

P.106 En record de...

P.116 L'últim castell s'ha descarregat

P.118 L'altra cara dels castells

El gruix de la colla ha respost en els moments clau. La colla torna a ser al nivell d'abans de la pandèmia.

CARLES MATA, LA TORRE DE 10 ÉS UNA POSSIBILITAT SOBRE LA TAULA, PERÒ ABANS CAL CONSOLIDAR ELS CASTELLS D'AQUEST ANY

ARNAU MAÑÉ
PERIODISTA.
CORRESPONSAL DE RAC1 A MADRID.

[@arnaumane](#)

Casteller de cap a peus, va entrar a la colla el 1994, després de Festa Major. Vint-i-vuit anys més tard n'és el president, una posició que no s'havia plantejat ocupar fins que el Sisco Benet li ho va proposar. El 2022 hi havia tres grans objectius: fer el millor Sant Fèlix, guanyar el Concurs i fer un Tots Sants de somni... Impecable.

ARNAU MAÑÉ. *Perquè ho sàpiga la gent que no et coneix tant, com va anar això d'entrar a la colla?*

CARLES MATA. Amb 14 anys em va picar el cuquet. Al meu pare sempre li havien agradat els castells i anava a assaig. Amb un amic, vam decidir anar a «treure-hi el cap» un dia. I fins ara. Això era el setembre del 1994. Aquella Festa Major l'havíem viscut a peu de plaça, a tocar de la colla, fent fotos dels castells (encara en guardo alguna). La meva primera actuació amb camisa va ser a Sitges, amb un intent de la torre de 9 a sota l'església, arran de mar.

AM. *I casteller de tronc a les primeres de canvi...*

CM. Sí, en menys de dos anys em vaig estrenar en un 3 de 8 a terços a Vic. Era el 1996 i compartia pis amb el Lluís Esclassans i el Gatsby. El Mènec i el Melilla em deien «tu faràs bons castells, tens futur» i crec que no es van equivocar. N'estic orgullós. Des de llavors, he pogut fer algun castell al tronc cada any (exceptuant el temps de la pandèmia, esclar).

AM. *T'havies imaginat mai arribar a ser president de la colla?*

CM. En aquell moment, no, però els últims anys sí que m'havien passat pel cap moltes coses. Quan el Sisco em va dir que s'estava plantejant ser cap de colla, li vaig dir que em posava a disposició pel que calgués. No em pensava que fos en aquest vessant de president.

Fotos: Xavi Vicente i Arxiu CdV

El paper de la CCCC no és fàcil, però vam trobar a faltar que s'impliqués una mica més durant el coronavirus. Els Castellers de Vilafranca vam tenir un paper clau perquè es tornessin a fer castells.

Hi ha un relleu generacional que és molt bo. Hem de mantenir això i donar-los incentius perquè es motivin.

AM. La relació entre tu i el Sisco diria que va més enllà dels castells.

CM. Sí. Al voltant del 2000, una companya de feina de la meua mare havia arribat al poble i ella la va «adoptar». La va animar a venir a fer castells i es veien sovint. Aquella noia va conèixer el Sisco... i bé, ara és la seva dona. És la Isabel. La meua mare va fer de «contacte» entre tots dos. Com que vam acollir la Isabel a la meua família, va començar aquesta amistat amb el Sisco. És com un germà per a mi.

AM. Han estat anys complicats per al món casteller. Els Castellers de Vilafranca estan plenament recuperats després de la pandèmia? En tots els sentits?

CM. Pràcticament, sí. Ningú es pensava que acabariem la temporada fent el que hem fet. Al gener passat fèiem un intent de pilar de 5 a les Decennals amb mascareta i hem acabat fent un pilar de 9. Hi ha hagut una evolució més gran de la que ens pensàvem i crec que la recuperació de la colla és pràcticament del 100%. Els primers dies costava arrossegar el gran gruix de gent, però en els moments clau tothom ha respost. La colla torna a ser on era abans de la pandèmia.

AM. La pandèmia ha passat factura als comptes de la colla?

CM. Sí, ha passat factura perquè no hem tingut els ingressos esperats i desitjats (tampoc les despeses habituals, esclar). Gràcies a la bona gestió dels anys anteriors, hem pogut sobreviure a la pandèmia i la colla torna a estar sanejada i en perfecte estat de condicions.

AM. Vist amb perspectiva, la Coordinadora ha 'batallat' prou per aconseguir la represa castellera?

CM. Nosaltres hem lluitat per tornar a fer castells. Algunes colles també ho han fet i d'altres s'ho han pres amb més calma. El paper de la CCCC no és fàcil i ha hagut de lidiar entre les que ja els estava bé i les que collàvem. Potser haurien pogut fer alguna cosa més. Vam trobar a faltar que s'impliqués una mica més durant el temps del coronavirus. No ho van fer a fons fins que no vam clavar un cop sobre la taula. Els Castellers de

Vilafranca vam tenir un paper clau perquè es tornessin a fer castells.

AM. Parlem de castells. Sincerament, a principis del 2022, què t'esperaves veure a plaça?

CM. El Sisco és molt tossut i ell tenia molt clar que volia acabar l'any fent castells de gamma extra. Jo estava convençut que els veuríem. El que no tenia tan clar és que veiéssim un 3 de 10 descarregat, els 5 de 9 que hem fet... I ni de bon tros el pilar de 9. Si m'arribes a dir això llavors, t'hauria preguntat si t'havies begut l'enteniment. Els dos castells de deu carregats, a més, van ser caigudes del tronc, no van ser pel peu, el folre o les manilles, que era el que la gent patia que no tinguéssim.

AM. Primer gran objectiu: Sant Fèlix. El primer després de la represa i el primer gran Sant Fèlix com a president. Com el vas viure?

CM. Amb molta emoció. Des de les vuit del matí, els nervis, l'ofrena, la gent que et trobes i t'anima, la gent que no sabia de què sortíem... Són moments de molta emoció i alegria: per fi podíem gaudir d'un Sant Fèlix amb tota la normalitat.

AM. Fem safareig. Justament això de no ensenyar les cartes abans d'hora ha estat una constant del cap de colla. Tu tampoc ho sabies, habitualment?

CM. El Sisco ens consultava a l'equip tècnic i li donàvem la nostra opinió. Per Sant Fèlix, pel Concurs i per Tots Sants. Però l'última decisió era seva i en molts casos no sabíem el què fins a mitja hora abans que ho sabés la resta de la colla. Ell vol veure les cares de la gent del peu, del tronc...

AM. Aquests dies importants cal arrossegar molta gent. Hem aconseguit portar a plaça la quantitat de castellers i aficonats que volíeu?

CM. Sí. En general hem estat molts tota la temporada. També als assajos especials. T'ho demostra que hem pogut fer proves de 3 de 10 fins a setens amb laterals a manilles. I, per fer això, necessites tenir un peu molt gran a l'assaig.

AM. *I el Concurs, un altre èxit.*

CM. Al Concurs volíem ser 1.200 persones, com al del 2018. No vam comptar la gent però, si no hi vam arribar, pocs en faltaven. I allà es va començar a guanyar. Quan les altres colles veuen que van entrant verds i verds, això és imbatible. Això i la grada plena a vessar... és clau per començar amb bon peu el Concurs.

AM. *En aquest sentit, l'Àrea Social hi té un paper clau.*

CM. Sí, poder recuperar tots els actes que durant la pandèmia no s'havien fet o s'havien fet a mig gas és importantíssim. Hem fet molts actes: els MusiCal Figarot, el cinema, el concurs de paelles, la pedalada verda... Tot això ha anat molt bé, fins i tot als assajos especials donar menjar per a 500 persones.

AM. *Més moments que fan colla: el viatge al País Basc.*

CM. I a la Catalunya Nord. Però el del País Basc va ser especial, sí... El sopar a la sidreria va ser una festassa de les que fan colla. Feia il·lusió veure gent de 18 i de 60 anys compartint aquell moment.

AM. *Només sí o no. Hi haurà algun viatge de la colla aquest 2023?*

CM. Hi haurà viatgesssss...

AM. *I tota aquesta feina culmina per Tots Sants, amb el pilar de 9. És el moment més emocionant que has viscut en una plaça?*

CM. És difícil triar-ne un. Recordo el meu primer castell de nou net, sempre havia somiat fer la torre de 8 neta (i la vaig fer a segons i a terços)... Tot això és evident, però el pilar va ser especial. Recordo el moment de caure, sortint molt ràpidament per no fer patir el peu. I quan vam parar em vaig adonar que havíem carregat el pilar de 9!

AM. *Creus que el pilar serà la porta d'entrada de castellers nous?*

CM. Jo crec que sí. Saps quanta gent ha entrat a la colla aquest any? Digues... Més de cent persones! La gran majoria, entre 14 i 25 anys. Això és el futur de la colla. Hi ha un relleu generacional que és molt bo. Hem de mantenir això i donar-los incentius perquè es motivin. Potser un d'aquests nous castellers, d'aquí a quatre anys, farà el 3 de 9 sense folre...

AM. *Mirem al futur. Quins són els objectius de la Junta per a la temporada que ve?*

CM. El principal és que fem 75 anys. Hi ha una comissió que des de fa mesos hi està treballant. Preveiem de fer actes molt grans. Ens bolcarem en això per celebrar-ho com Déu mana i deixar la colla el millor possible.

AM. *I pel que fa a castells?*

CM. Repetir això d'aquest any és molt difícil. S'han de consolidar tots aquests castells i obrir nous horitzons. Hi ha possibilitat de descarregar el pilar de 9. I, per què no... plantejar-se una torre de 10. Són possibi-

litats que hi ha sobre la taula, però abans cal consolidar els castells d'aquest any per veure on trobem els límits.

AM. *I per acabar. El 2023 serà l'últim any del tàndem Benet – Mata?*

CM. Sí. Definitivament (riu). Com a mínim, per mi. Si el Sisco vol continuar i trobar una altra parella de ball, jo li donaré suport amb el que calgui. Una colla com aquesta no es pot liderar d'un dia per l'altre. Per tant, obro la porta que la gent que s'estigui plantejant agafar-ne les regnes el 2024, que hi comenci a pensar. Nosaltres acabarem amb el 75è aniversari de la millor manera possible. ●

EL PILAR DE 9 ÉS POSSIBLE

Foto: Rubén Torres

Aquest pilar de 9 amb folre, manilles i puntals és el fruit d'una llavor que es va plantar fa 20 anys i que durant aquest temps han anat «regant» i repensant diferents equips tècnics. L'1 de novembre del 2022 en vam recollir el fruit.

JOAN TORRENTS MASQUÉ
CAP DE PINYES, FOLRES, MANILLES
I PUNTALS

[@jtorrentsmasque](https://twitter.com/jtorrentsmasque)

UN PILAR ESPECTACULAR

Durant la temporada havíem vist que teníem un pilar espectacular, un folre que s'aguanta-va i treballava molt bé i un peu que sempre hi és. Tot això va ser el que ens va fer plantejar aquest pilar de 9 i hi vam anar pensant. Crec que hi va haver un punt d'inflexió que va ser el pilar de 8 amb folre i manilles que vam descarregar a la diada del Pla de la Seu. Allà vam veure que era l'any!

Veníem de dues temporades de pandèmia amb una activitat molt limitada i, tot i així, vam ser capaços de fer un pilar molt sol-vent de peu, folre i manilles, i els pilaners el treballaven molt bé. A partir d'aquí vam començar a «jugar» fent pilars de 6 i de 7 amb puntals a l'assaig, i era un espectacle veure com s'aguantaven aquests pilaners, amb quatre mans!

TREURE-HI PES I SER RÀPID

L'equip tècnic vam començar a parlar-ne i a repensar com hauria de ser aquest pilar de 9 amb folre, manilles i puntals, que en aquell moment no passava de ser «hipotètic». Teníem dues premisses clares que s'havien de complir per dur aquest castell a plaça amb garanties: havíem de treure pes al peu, o sigui, que per a la gent del peu no pesés més que un castell de deu, i havíem d'aconseguir que fos «ràpid», que durés el mateix que un pilar de 8. A partir d'aquestes dues premisses, ens vam arremangar i vam començar a trencar-nos-hi el cap.

Per treure pes a la gent del peu que aguanta un pilar de 4 amb el folre, manilles i puntals a sobre, vam decidir posar crosses als castellers de folre i manilles que portaven puntals a sobre i que les primeres mans de manilles anessin agafades (com un segon de castell de vuit). Així aconseguíem repartir el pes i evitar que baixés a plom sobre una sola persona del peu. Aprofito aquest article per

fer un màxim reconeixement al peu que tenim: són uns herois! De fet, per mi és el pilar dels porta-porta-portacrosses, porta-porta-portacordons, porta-porta-portaprimeres mans i port-porta-portalaterals.

TOT ALHORA

Per guanyar temps al castell havíem de sortir dels muntatges convencionals de folres i manilles i s'havia de dissenyar una simfonia en què pugés el nucli del castell al mateix temps que es bastia per fora; s'havia de muntar tot alhora i no pas per pisos. Això requeria disposar de castellers i castelleres que entenguessin el castell en la globalitat i actuessin just en el moment que els tocava, ni abans ni després. La simfonia «va sonar» a la perfecció!

Per fer-se'n una idea, hem de tenir en compte que al pilar de 8 amb folre i manilles de Sant Fèlix 2022, des que es van posar segons fins

Teníem dues premisses clares que s'havien de complir per dur aquest castell a plaça amb garanties: havíem de treure pes al peu, o sigui, que per a la gent del peu no pesés més que un castell de deu, i havíem d'aconseguir que fos «ràpid», que durés el mateix que un pilar de 8.

Foto: Xavi Vicente

Oriol Rossell

Vins i Caves de Finca

www.oriolrossell.com

 [cavaoriolrossell](https://www.facebook.com/cavaoriolrossell)

 [@OriolRossell](https://twitter.com/OriolRossell)

a l'aleta van passar 3'22"; al pilar de 9 amb folre, manilles i puntals de Tots Sants es va trigar 3'24". Només dos segons més per pujar molta més gent al folre i a les manilles, afegir-hi el pis de puntals i... enlairar un pis més el pilar!

L'espadat el componien més de 600 herois al peu, 89 persones al folre, 35 a les manilles i 11 als puntals, més els 5 cracs que en formen el tronc. I aquí tenim una de les dificultats d'assajar aquest castell en condicions: el gran nombre de castellers i castelleres que es necessiten. En primer lloc, per la dificultat de mobilitzar i motivar aquesta gentada perquè vingui a assaig i, després, per la complicació d'haver de gestionar totes aquestes persones. Aquesta feina hauria estat impossible de fer sense la implicació màxima de junta i tècnica.

SIMFONIA PERFECTA

I amb tot això ens plantem a la Diada de Tots Sants, i esclar, no podia ser fàcil. Ho havíem de fer a la nostra manera: amb tenacitat, compromís, il·lusió i convicció, és a dir, ADN Castellers de Vilafranca. Després de desmuntar un 3 de 10 amb folre i manilles amb dosos col·locats; de carregar un segon intent de 3 de 10; de construir folre, manilles i puntals i posar el quint del pilar 9, i de descarregar una torre de 9 amb folre i manilles; després de tres castells amb folre i manilles i d'un castell amb puntals, ens plantem a les tres de la tarda, i és en aquest moment quan es

para el temps i escrivim una pàgina d'or a la història dels castells.

Tot funciona perfectament: tanquem el peu fins als porta-porta-portalaterals, pugen els segons, tanquem la resta de la pinya, puja el nucli del folre, pugen els terços amb els cordons i agulla de manilles, pugen els primeres mans del folre, puja el nucli de manilles, pugen els quarts, puja la resta del folre i les primeres mans de manilles, s'enfila el nucli de puntals i tanquen la resta de manilles, pugen els primeres mans de puntals i es col·loquen l'Uri i el Dani, tot al seu temps just, ni abans ni després. Tal com ho havíem assajat. És la simfonia perfecta! I, a partir d'aquí, gralles... puja la Marta, es col·loca la Carla i fa l'aleta la Martona! Us convido a tancar els ulls, a reviu aquest instant i a tornar-vos a emocionar... ●

L'espadat el componien més de 600 herois al peu, 89 persones al folre, 35 a les manilles i 11 als puntals, més els 5 cracs que en formen el tronc. I aquí tenim una de les dificultats d'assajar aquest castell en condicions: el gran nombre de castellers i castelleres que es necessiten.

Tots els membres del peu del pilar de 9 amb folre, manilles i puntals tenen una funció específica molt estudiada. Es va assignar cada posició tenint en compte els aspectes físics necessaris perquè el folre, les manilles i els puntals treballassin amb les màximes garanties. Aquesta tasca la va dur a terme el Joan Torrents, a qui veiem a la foto muntant el peu del pilar de 9 el dia de Tots Sants.

Foto: Xavi Vicente

Construccions F. **Munné** S.A.
LAVERN - Subirats (Alt Penedès)

OBRA PÚBLICA
OBRA PRIVADA
MOVIMENT DE TERRES

Av. Zona Esportiva, 1-3
08739 Lavern (Subirats)

Tel. 93 899 41 25

Munné

TOTS ELS PRIMERS CASTELLS DELS CASTELLERS DE VILAFRANCA

MIQUEL FERRET

[@MiquelFerret](https://twitter.com/MiquelFerret)

CASTELL	ANY	POBLACIÓ	CAP DE COLLA
P de 5	1948	Sant Cugat Sesgarrigues	Oriol Rossell
T de 6	1949	Vilafranca del Penedès	Oriol Rossell
4 de 7	1949	Vilafranca del Penedès	Oriol Rossell
3 de 7	1949	Vilafranca del Penedès	Oriol Rossell
4 de 7 a (carregat)	1953	Vilafranca del Penedès	Ramon Sala
4 de 7 a	1954	Vilanova i la Geltrú	Ramon Sala
5 de 7 (carregat)	1965	Vilafranca del Penedès	Gabriel Martínez
5 de 7	1965	Barcelona	Gabriel Martínez
T de 7	1969	Igualada	Gabriel Martínez
4 de 8 (carregat)	1969	Vilafranca del Penedès	Gabriel Martínez
4 de 8	1971	Vilafranca del Penedès	Lluís Giménez
P de 6 (carregat)	1971	Vilafranca del Penedès	Lluís Giménez
P de 6	1972	Vilafranca del Penedès	Lluís Giménez
3 de 8 (carregat)	1972	Tarragona	Lluís Giménez
P de 5 ps	1973	París - França	Lluís Giménez
3 de 7 ps	1973	Vilafranca del Penedès	Lluís Giménez
T de 8 f (carregat)	1973	Vilafranca del Penedès	Lluís Giménez
3 de 8	1974	Vilafranca del Penedès	Gabriel Martínez
T de 8 f	1974	Vilafranca del Penedès	Gabriel Martínez
5 de 8	1985	Vilafranca del Penedès	Carles Domènech
3 de 9 f (carregat)	1987	Vilafranca del Penedès	Carles Domènech
4 de 9 f (carregat)	1987	Vilafranca del Penedès	Carles Domènech
9 de 7 (3 enxanetes)	1988	Vilafranca del Penedès	Carles Domènech
3 de 9 f	1989	Vilafranca del Penedès	Carles Domènech
5 de 7 (2 pollegons)	1989	Vilafranca del Penedès	Carles Domènech
4 de 9 f	1990	Vilafranca del Penedès	Carles Domènech
9 de 7	1991	Vilafranca del Penedès	Carles Domènech
P de 7 f (carregat)	1995	Vilafranca del Penedès	Francisco Moreno
T de 9 fm	1995	Vilafranca del Penedès	Francisco Moreno
P de 8 fm (carregat)	1995	Vilafranca del Penedès	Francisco Moreno
P de 7 f	1995	Reus	Francisco Moreno
4 de 8 a	1995	Gelida	Francisco Moreno
4 de 9 fa (carregat)	1995	Vilafranca del Penedès	Francisco Moreno
6 de 7 (2+2+2 i 2 enxanetes)	1996	Vilafranca del Penedès	Francisco Moreno
3 de 7 a	1996	Bree - Bèlgica	Francisco Moreno
Vano de 6	1996	Vilafranca del Penedès	Francisco Moreno

CASTELL	ANY	POBLACIÓ	CAP DE COLLA
4 de 9 fa	1996	Vilafranca del Penedès	Francisco Moreno
P de 8 fm	1997	Vilafranca del Penedès	Francisco Moreno
5 de 9 f (carregat)	1997	Vilafranca del Penedès	Francisco Moreno
5 de 9 f	1997	Vilafranca del Penedès	Francisco Moreno
3 de 10 fm (carregat)	1998	Vilafranca del Penedès	Francisco Moreno
T de 8 (carregat)	1999	Vilafranca del Penedès	Francisco Moreno
3 de 9 f & 4 de 9 f	2001	Vilafranca del Penedès	Francisco Moreno
P de 6 & P de 6 (carregat)	2001	Vilafranca del Penedès	Francisco Moreno
4 de 9 (carregat)	2002	Vilafranca del Penedès	Francisco Moreno
T de 9 f (carregat)	2005	Vilafranca del Penedès	Lluís Esclassans
T de 8 f & P de 7 f	2006	Vilafranca del Penedès	Lluís Esclassans
3 de 8 a	2006	Sitges	Lluís Esclassans
5 de 7 a	2008	La Bisbal del Penedès	David Miret
3 de 9 fa	2009	Vilafranca del Penedès	David Miret
5 de 8 a	2009	Reus	David Miret
7 de 7	2010	Mollerussa	David Miret
T de 8	2010	Vilafranca del Penedès	David Miret
7 de 8	2011	Vilafranca del Penedès	David Miret
4 de 9	2012	Tarragona	Pere Almirall
7 de 9 f	2012	Vilafranca del Penedès	Pere Almirall
9 de 8	2013	Mataró	Pere Almirall
3 de 10 fm	2013	Vilafranca del Penedès	Pere Almirall
6 de 7 (4+2)	2014	Lieja - Bèlgica	Pere Almirall
6 de 7 a	2014	Brussel·les - Bèlgica	Pere Almirall
9 de 8 (3 enxanetes i 5 aletes)	2014	Barcelona	Pere Almirall
10 de 7	2015	Vilafranca del Penedès	Pere Almirall
8 de 7	2015	Martorell	Pere Almirall
P de 6 i P de 6	2015	Barcelona	Pere Almirall
7 de 7 a	2015	Sant Sadurní d'Anoia	Pere Almirall
7 de 8 a	2015	Torredembarra	Pere Almirall
7 de 7 aa	2015	Vilafranca del Penedès	Pere Almirall
3 de 8 ps	2016	La Bisbal del Penedès	Toni Bach
4 de 10 fm (carregat)	2016	Vilafranca del Penedès	Toni Bach
4 de 10 fm	2016	Tarragona	Toni Bach
10 de 8	2019	Sitges	Toni Bach
P de 9 fmp (carregat)	2022	Vilafranca del Penedès	Francesc Benet

VINT ANYS MÉS UN DEL 3 I 4 DE 9 SIMULTANIS

Per poder parlar de la diada de Sant Ramon del 2001 hem de posar-nos en context. Tot el que va passar a la colla i al món casteller en general a finals dels 90 i principis del nou segle va ser una autèntica revolució de la qual en molts aspectes encara rebem els fruits avui en dia.

DAVID MIRET

 @david_miret

NOVES DINÀMIQUES D'ASSAIG

La intervenció de les colles a la jornada inaugural de les Olimpíades de Barcelona (1992), va donar molta popularitat al fet casteller i en va fer una gran difusió al món, fets que es van traduir en l'aparició de moltes colles noves i en el creixement de la massa social de totes les que ja existien. Això va generar un canvi de dinàmiques d'assaig molt més productives i estudiades que portarien els castells cap a l'anomenada gamma extra.

Els Castellers de Vilafranca, com totes les colles tradicionals, també van canviar moltes dinàmiques d'assaig. Els darrers anys del Carles Domènech liderant la colla ens van portar els primers castells de nou carregats i descarregats i els primers intents de torre de 9 amb folre i manilles, a més d'un gran pilar de 6 carregat al final del mandat, que mostrava molt de futur i que donaria ales a l'esperit competitiu de la colla, deixant enrere sentiments d'inferioritat cap a les colles vallenques que per tradició eren força presents a la colla.

L'època Melilla (1995-2003) va ser molt productiva pel que fa a nous reptes castellers. La colla va revolucionar-se i gràcies a la competitivitat que es va generar amb les altres colles punteres, es van assolir molts castells fins llavors inimaginables. Jo vaig tenir la sort de viure-la com a cap de pinyes i la veritat és que va ser increïblement apassionant.

El mateix 1995 ens va portar el pilar de 7, la torre de 9 amb folre i manilles, el pilar de 8, el 4 de 8 amb l'agulla i el 4 de 9 amb l'agulla; tots el mateix any. Més tard vindrien el 5 de 9, el 3 de 10 i la torre de 8, i arribem al Sant Ramon del 2001 quan vam fer el 3 i el 4 de 9 alhora.

A l'actuació de la Diada Nacional de l'any anterior a Valls (any 2000), la Vella havia

descarregat el 3 i el 4 de 8 simultàniament i el Melilla en va prendre nota. Aquella Festa Major del 2001 es presentava amb molts al·licients i motivacions. L'any anterior la colla havia perdut el concurs de Tarragona després de guanyar-ne dos de consecutius (1996 i 1998). Les colles de Sant Fèlix estaven molt fortes i ens vam plantejar un Sant Fèlix amb el 3 de 10 amb folre i manilles com a màxim repte.

ENCARANT EL REPTA

Per encarar aquest repte necessitàvem dos poms de dalt molt ben treballats, més castellers de tronc que mai, més gent de folre que mai i més gent a la pinya que mai. L'assaig va consistir a fer diverses vegades els dos castells de sis de manera simultània i també els dos castells junts amb el folre a terra fins a quintes. Tot i així, mai vam fer els dos castells de set nets ni de vuit simultàniament i tampoc els peus de nou simultanis. Crec que, si hi tornem en un futur immediat, aquestes dues darreres proves les hauríem de fer.

Val a dir que, encarant el repte, en una actuació menor al barri de Sant Julià el mes de juliol, la colla va fer un 4 de 7 i un 3 de 7 alhora, en què l'anxaneta (el Shuster) va coronar tots dos castells: primer el 4 i després el 3, mentre totes dues construccions es mantien fermes al mateix temps.

El fet de pensar en un Sant Fèlix molt gran va provocar que el 3 i el 4 de 9 simultanis que ens plantejàvem per a l'endemà no fossin mai una prioritat d'assaig. Aquell Sant Fèlix vam acabar descarregant de sortida el primer 4 de 9 amb folre i l'agulla de la temporada, vam carregar el primer 3 de 10 fet en un Sant Fèlix, vam carregar el 5 de 9 i vam descarregar el pilar de 8. És fàcil d'imaginar, doncs, que ja teníem prou feina als assajos previs a la Festa Major per pensar en el repte excepcional del dia 31.

Arribats al dia, el gran repte era muntar els dos peus alhora i poder quadrar les dues estructures de manera correcta per cercar-ne la simultaneïtat en tot moment. Recordo que

el Melilla arriava el 3 i el Julià, el 4. L'equip de pinyes ens vam dividir i també recordo que el Joan Badell va muntar la pinya del 3 i jo, la del 4.

Vam iniciar l'actuació amb un intent desmuntat dels dos castells simultanis, el 4 no presentava una bona quadratura i, a més, la rengla de dalt va quedar baixa i es va haver de canviar el baix. En l'intent definitiu, l'execució de les dues estructures va ser perfecta. Cal esmentar que el 4 es va coronar una mica abans i que el 3 es va mostrar molt més estable i segur. L'actuació va finalitzar amb dos pilars de 6 simultanis, un dels quals només carregat. El pilar més novell va caure.

COM AL SEGLE XIX

El 3 i 4 de 9 alçats alhora van retornar a la plaça de la Vila les imatges ja viscudes durant el segle XIX, quan les colles vallenques feien els castells de manera simultània. Cada colla n'enlairava un, però sense esperar el seu torn. D'aquest fet, en conservem algunes fotografies fantàstiques. Els 3 i 4 de 9 junts també van ser un reclam per millorar l'espectacle a les diades i fer-les més curtes. Van generar l'aparició de les diades simultànies, en què cada colla actua quan té el castell preparat sense esperar cap torn. Tot un espectacle per als espectadors que jo defenso plenament.

És bo ressaltar que, al cap de disset anys, el 2018, la Colla Vella de Valls també va aconseguir aquesta proesa. Desitjo poder tornar a viure de verd aquesta gran fita castellera ben aviat. Informo que aquest 2022 se n'han fet proves i animo l'actual equip tècnic a portar-ho a plaça el proper Sant Ramon del 2023. ●

A l'esquerra, el tres de 9 amb folre i el quatre de 9 amb folre descarregats a la diada de Sant Ramon del 2001.

Foto: Fèlix Miró

2021 TORNEM ALA FEINA

24.10.2021

Diada de Tardor
Sant Cugat del Vallès

Castells:
2Pd4, 4d8, 3d8, Td7,
Pd6 (c) i 5Pd4

Foto: Xavi Vicente

18.09.2021

Nit dels Xarel·los

Castells:

3d7, 4d7a, 4d7, Pd5 i 4Pd4

26.09.2021

Sant Miquel

Actuació amb:

Moixiganguers d'Igualada

Castells:

Pd5, 4d7, 5d7, 4d7a, 3d7, 2Pd5 i 6Pd4

Fotos: José Paredes i Xavi Vicente

03.10.2021

Diada del Mercadal

09.10.2021

Festa del Most a La Granada

1R CASTELL
DE 8 DE LA
TEMPORADA

Actuació amb:

Xiquets de Reus
Colla Vella dels Xiquets de Valls
Colla Jove Xiquets de Tarragona
Capgrossos de Mataró

Castells:

Pd4, 5d7, 4d8, 4d7a, 2Pd5 i 4Pd4

Castells:

5d7, td7, 4d7a, 4d8, 2Pd5 i 6Pd4

Fotos: José Paredes i Xavi Vicente

17.10.2021

Diada dels
Moixiganguers d'Igualada

Actuació amb:
Xiquets de Reus
Moixiganguers d'Igualada

Castells:
Pd4, 4d8, Td7, 3d8, id Pd6, 2Pd5, i 5Pd4

24.10.2021

Diada de Tardor
a Sant Cugat del Vallès

Actuació amb:
Castellers de Sabadell
Castellers de Sant Cugat

Castells:
2Pd4, 4d8, 3d8, Td7, Pd6 (c) i 5Pd4

Fotos: Xavi Vicente

TARDOR DE NOU

La colla que havia estat capdavantera durant molts anys amb castells de gamma extra, ara tenia com a repte màxim un 4 de 8

JÚLIA PUJOL
VA COM VOLEM ||*|| INDEPENDÈNCIA,
SOCIALISME I FEMINISME

 @jpujolmarti

L'any 2019, per Tots Sants, ningú es podria haver imaginat que fins al 18 de setembre de l'any 2021 Vilafranca no tornaria a veure castells vestits de color verd. Aquesta ocasió va ser la de l'actuació de la Nit dels Xarel·los, on els primers castells que va poder veure, gairebé dos anys després, un públic amb mascareta i assegut en cadires separades per una distància de seguretat, van ser un 3 de 7, un 4 de 7 amb l'agulla, un 4 de 7, un pilar de 5 i quatre pilars de 4. Sens dubte, una diada molt completa, sent conscients de la situació que s'estava vivint de represa del món casteller. Tornar als castells de set pisos, tornar a valorar cada pis com ho havien fet aquells que ens van precedir.

Per Sant Miquel, patró de la colla, els castells de 7 van tornar a ser els protagonistes de la diada, ja que, al costat dels castells dels Moixiganguers d'Igualada, es van poder veure el 4, el 5, el 4 amb l'agulla i el 5 de 7. També es van veure dos pilars de 5, fet que va mostrar que la feina a assaig havia donat fruits no només per a aquells que ja tenien una posició des de feia anys, sinó que fins i tot, malgrat passar dos anys de pandèmia, era possible formar nous castellers en noves posicions.

MER 4 DE 8, A REUS

Entrats al mes d'octubre, la sensació de tenir Tots Sants a tocar va fer posar una marxa més a la màquina verda i, a la diada del Mercadal organitzada pels Xiquets de Reus el dia 3 d'octubre, aquells castells de 7 es van veure superats pel primer 4 de 8 de la represa del món casteller després de la pandèmia. El públic, emocionat, va aplaudir amb les ganes d'algú que trobava a faltar la vibració dels castells, d'algú que sent aquells nervis i emocions que només es poden experimentar en el moment en què es veu com es descarrega un castell que suposa un repte per a una colla casteller. Perquè sí, efectivament, la colla que havia estat capdavantera durant molts anys amb castells de gamma extra, ara tenia com a repte màxim un 4 de 8. És evident que el sostre dels castells que anys enrere havia estat un 3 de 9 sense folre, ara havia tornat a ser un sostre molt més baix, però amb molta més adversitat. La diada a Reus

Foto: Xavi Vicente

es va complementar amb un 5 de 7, un 4 de 7 amb l'agulla i dos pilars de 5 acompanyats de quatre pilars de 4.

CASTELLS A LA PLAÇA DE LA VILA, UN ALTRE COP

Les estrenes de construccions castelleres arribaven amb un ritme frenètic; durant la Festa del Most de la Granada va arribar la primera torre de 7 de la colla des de la represa de l'activitat casteller i pocs dies després arribava el primer 3 de 8, pensant ja en la possibilitat que aquest tres podria pujar un pis més per Tots Sants i tornar altra vegada a ser una colla de nou. L'última actuació abans de Tots Sants no va deixar estrenar el pilar de 6, un nou pilar de 6, que tenia molta feina darrere però que hauria d'esperar una mica per ser descarregat. Tot i això, durant la Festa de Tardor a Sant Cugat del Vallès la colla va descarregar de nou una torre de 7 i el 3 i el 4 de 8.

Dos anys sense castells. Dos anys sense castells a la plaça més casteller. Vilafranca havia

tornat a veure castells, però era el moment de tornar a sentir-los. Tots Sants havia arribat i la colla tenia un repte majúscul. La feina d'assaig havia de fer que la diada fos a l'alçada de la plaça, a l'alçada de Vilafranca i el seu públic. «Tornem de nou» eren les úniques paraules que els camises verdes tenien al cap; tornar de nou i amb un castell de nou.

La il·lusió, les ganes, la paciència i l'esforç no es van veure traduïts en el resultat del castell, i, malauradament, el tan esperat 3 de 9 va quedar en intent. La possible decepció de la colla va quedar ofegada després de descarregar el 4 de 8 amb l'agulla, el 4 de 8, l'esperada torre de 8 amb folre i el pilar de 6.

La colla no només havia lluitat, sinó que havia cregut en ella mateixa i en les seves capacitats. Tornar a liderar el món casteller després de dos anys sense trepitjar les places només pot ser el repte d'una colla que lluita i creu en els seus castellers. La temporada s'havia acabat, però els verds només tenien una frase present: l'any que ve, més i millor! ●

Entremig de vinyes al cor del Penedès

**La millor tendència:
la senzillesa i l'elegància.
Cada celebració serà única
i inoblidable**

Masia La Torre del Gall

c/ de la Torre del Gall, s/n · Sant Cugat Sesgarrigues · Alt Penedès
T. 93 899 20 03 · www.latorredegall.com · anna@latorredegall.com

GRILL BRODATS

- ✓ Tot tipus de roba per a balls de Festa Major
- ✓ **Roba castellera: camises, pantalons, faixes i mocadors**
- ✓ Brodat d'escuts i logos
- ✓ Roba escolar

c/ Consellers, 15 · Tel. i fax 93 892 20 33
08720 VILAFRANCA DEL PENEDÈS
brodatsgrill@gmail.com

contem assessors

Impuls, creixement i consolidació

Resolem els dubtes en la creació i en el dia a dia del seu negoci. Donem seguretat en la gestió dels comptes, impostos i nòmines. Oferim rigor, confiança i proximitat per facilitar la presa de decisions

contem.es

T 938 170 417
contem@contem.es
 08720 Vilafranca del Penedès
 General Prim, 5, 2n

#fiscal #comptable #laboral #juridic #econòmic
 #empresa #startup #pime #autònom
 #granempresa #filial
 #fundació #associació
 #particular #familiar

01.11.2021

Tots Sants

Actuació amb:

Xiquets de Tarragona
Castellers de Sants
Capgrossos de Mataró

Castells:

Pd4, 4d8a, i 3d9f, Td8f, 4d8, Pd6 i 9Pd4

Fotos: José Paredes

02.10.2022**XXVIII Concurs
de Castells****Castells:**
3d10fm, i 4d10fm, 5d9f, 4d9 (c),
12Pd4 i Pd5**Foto: Sergio Ros**

30.01.2022Trobada Decennals
Candela 2021+1**Actuació amb:**
25 colles més**Castells:**
3d7a, 4d7, 2Pd4 i Pd5**06.03.2022**

Puigdàlber

Castells:
4d7, 3d7, 4d7a, 3d7a, Pd5 i 5Pd4**13.03.2022**Hospital
de Vilafranca**Actuació amb:**
Falcons de Vilafranca
Xicots de Vilafranca
Colla Jove Xiquets de Vilafranca**Castells:**
Pd5, 4d7, 3d7, 4d7a, 3d7a i 4Pd4

Fotos: Xavi Vicente

27.03.2022Diada de Primavera
a Cal Figarot**Actuació amb:**
Castellers de Sant Cugat**Castells:**
5d7, id 4d8, 3d7a, 7d7, Pd5 i 4Pd4**03.04.2022**

Les Gunyoles

Castells:
3d7, 4d7a, 5d7, Pd5 i 4Pd4**24.04.2022**Fira de Primavera
a Martorell**Actuació amb:**
Castellers d'Esparreguera
Matossers de Molins de Rei**Castells:**
2Pd4, 4d8, Td7, 3d8, 7d7, 2Pd4 i Pd5

30.04.2022

Castell d'Olèrdola

Castells:

4d7, 4d8, 5d7, Td7, 2Pd4 i Pd5

08.05.2022XXIX Aniversari
dels Castellers de Sants**Actuació amb:**Castellers de Sants
Xiquets de Tarragona**Castells:**

Pd4, 3d8, 4d8a, 4d8, Pd6 i 6Pd4

15.05.2022

Fires de Maig

Actuació amb:

Xicots de Vilafranca

Castells:

Pd4, 4d8a, Td8f, 5d8, 7d7, Pd7f i 8Pd4

28i29.05.2022

Catalunya Nord

Castells (28.05.2022):

Elna: 4d7a, 5d7, 3d7, 4d7, 3d7a, 2Pd4, Pd5 i 4Pd4

Argelers: Pd5

Sant Cebrià de Rosselló: Pd5, 4d7a, 4d8, 5d7, 3d7 i 2Pd5

Castells (29.05.2022):

Baó: Pd5, 4d8a, 3d8, id Td8f, 7d7, Pd7f, 4Pd4

Actuació amb:

Castellers del Riberal

Castellers de Barcelona

Fotos: Xavi Vicente

11.06.2022L'Hospitalet
de Llobregat**Actuació amb:**Colla Jove de l'Hospitalet
Matossers de Molins de Rei**Castells:**

Pd5, 3d8, Td8f, 4d8 i Vd5

Del 17 al 19.06.2022

Euskal Herria

Castells (17.06.2022):

Ereñotzu: 4d7, 5d7, 4d7a, 4d8, 3d8, Vd5 i 5Pd4

Castells (18.06.2022):Donostia: 7d7, Td7, 4d8, 5d7, Td8f, 3d8 i Vd5
Hondarribia: 4d8, Td8f, 5d8 i Vd5**Castells (19.06.2022):**

Orio: 4d8, Td8f, 3d8, 4Pd4 i Pd5

02.07.2022

Diada del Pla de la Seu

1R CASTELL
DE GAMMA
EXTRA DE LA
TEMPORADA

Castells:
4d9f, 3d9f, 4d8a, Pd8fm i 6Pd4

Actuació amb:
Xiquets de Tarragona
Nens del Vendrell
Colla Joves Xiquets de Valls

Fotos: Xavi Vicente

CAN VIRGILI

Amics i amigues dels Verds,

els de Can Virgili som els castellers de la turca catalana i l'únic castell que portem a les places és pillar amb folre, manilles, puntals i ben carregat! S'ha acabat la temporada i toca celebrar tots els èxits aconseguits, per això us hem preparat uns descomptes exclusius perquè us pugueu treure la camisa i la faixa i cridar: MÉS VERDS QUE MAI!

-20% EN VI, CAVA I RATAFIA

Queviures Can Virgili

botiga.can-virgili.com

Codi: MESVERDSQUEMAI

-20% EN VERMUT

Colmado El Bandarra

tienda.elbandarra.com

Codi: MESVERDSQUEMAI

Equilibri, valor
i ara que s'ha acabat la temporada,
**que mori el seny
i que comenci la rauxa!**

Seguiu-nos a @elxixarelo & @somlhostia & @elbandarravermut

09.07.2022

Diada de les Cultures
a Altafulla

Actuació amb:

Castellers d'Altafulla
Colla Vella dels Xiquets de Valls
Xiquets de Tarragona

Castells:

4d9f, 4d8a, 3d9f, Pd6 i 7Pd4

16.07.2022

Festa Major
de Lloret de Mar

Actuació amb:

Colla Castellera de l'Alt Maresme i la Selva Marítima
Colla Castellera de Figueres

Castells:

5d8, id 3d9f, 7d8, 3d9f, Pd6 i 6Pd4

24.07.2022

Les Santes

Actuació amb:

Capagrossos de Mataró
Minyons de Terrassa

Castells:

Pd4, 4d9f, 3d8a, 3d9f, Pd7f i 7Pd4

30.07.2022

Diada de la Festa Major
de Vilanova i la Geltrú

Actuació amb:

Colla Castellera de l'Alt Maresme i la Selva Marítima
Colla Castellera de Figueres

Castells:

Pd4, 3d9f, Td9fm (c), 4d9f, Pd8fm i 10Pd4

Ara és el moment de produir la teva energia.

Assessorament tècnic
per legalitzacions
d'activitats, d'instal·lacions
tècniques o d'obres, disseny
d'instal·lacions fotovoltaïques

Habitatges, locals comercials
i establiments industrials.
Instal·lacions de plaques fotovoltaïques.
Punt de recàrregues vehicles elèctrics

Assessorament
per l'estalvi energètic
per empreses i particulars

Consulta'ns per la teva instal·lació solar FV i punts de recàrrega de vehicles.
Bonificació del 50 % de l'impost de l'IBI vigent.

fenie energia

EMPRESA DELEGADA

Electricitat

Gas

Eficiència

Mobilitat

Productors

13.08.2022XXVII Aniversari
de Cal Figarot**Actuació amb:**Castellers de Sant Pere i Sant Pau
Castellers de la Vila de Gràcia**Castells:**

3d9f, Td8f, 4d9f, Pd7f i 7Pd4

15.08.2022Festa Major
de la Bisbal del Penedès**Actuació amb:**Colla Castellera de la Bisbal del Penedès
Colla Vella dels Xiquets de Valls
Colla Joves Xiquets de Valls**Castells:**

Pd5, 3d9f, 4d9f, Td9fm, i Pd8fm, 8Pd4 i Pd5

20.08.2022

Assaig amb camisa
a Cal Figarot

Castells:
Td8f, 3d8a, 5d8 i Pd7f

24.08.2022

Actuació a l'Spotify
Camp Nou

Castells:
5d7, 3d8, 4d8, 4Pd4 i 2Pd5

Fotos: Xavi Vicente i Sergio Ros

27.08.2022

El Catllar

Actuació amb:
Colla Vella dels Xiquets
de Valls
Colla Jove Xiquets
de Tarragona

Castells:
3d9f, 5d9f, 4d9f, Pd6 i
6Pd4

Foto: Xavi Vicente

UN CINC FOLRAT AL CATLLAR

MARC MARTÍN

SOM FILLS DE LA CLASSE OBRERA,
CATALANS AMB ORGULL I SUOR.
ENOLOGIA - URV

@MarcMartinMaqui

Ens plantem a finals d'agost i això no cal que us vingui jo a dir què significa. A més a més aquest any és d'aquells en que cauen cinc dies de castells seguits, i no diades qualssevol, no. Entre aquests cinc dies seguits hi tens el Catllar, l'Arboç i Sant Fèlix.

Però no ens avancem, som encara a dia 27 d'agost i toca anar a la minúscula plaça del Catllar. Uns quants decidim omplir cotxes per esgarrapar uns quants minuts a la tornada i arribar a la penjada d'estelades de la Barraca. Les converses que tenim mentre el cotxe agafa els inacabables revolts que separen Vilafranca del Catllar giren al voltant de dos temes principals. Comencem parlant –com no pot ser d'altra manera– del tros d'assaig que havíem fet feia un parell de dies a la plaça de la Vila. Mare meva. Sota la pluja, buscant «l'èpica», plantàvem una prova de 3 de 10 amb folre i manilles, fins a setens i amb laterals dalt que, a principis d'any, semblava una utopia. Aquella mateixa nit del 25 d'agost feiem bones proves de gammes extres com la torre de 9 amb folre i manilles, el 5 de 9 amb folre i el 4 de 9 amb folre i agulla, que vam guardar com bales a la recambra esperant en quin dels dies que venien el cap de colla donaria l'ordre de disparar-les.

La conversa va mutant cap a explicar batalletes de la plaça on anem que, tot i la seva mida, n'acumula unes quantes. Potser tant de parlar de castellots ens ha fet venir un punt de nerviosisme que ningú vol reconèixer i per això el tema va canviant poc a poc. Una mica de peripècia per aparcar i corrents cap a plaça, que ja anem justos, per variar.

Després de refregar-te amb força persones, demanar perdó sistemàticament, queixar-te de les escales unes cinc vegades i haver trepitjat vuit peus –tres de descàlcos–, arribes a la teva posició per descarregar el 3 de 9 amb folre. Surt clavat. Res a comentar. La Jove de Tarragona descarrega un 4 de 9 amb folre treballat i la Vella contesta amb un 3 de 9 amb folre nerviós.

No recordo en quin moment de la setmana es va donar la notícia, però tots sabem que

en segona ronda toca encarar el 5 de 9 amb folre. Els membres de la tècnica ens demanen que ens moguem cap al mig de la plaça perquè si no, el castell no hi cabrà. Aquest fet no agrada massa als de les camises liles, però ens acaben deixant un tros d'aquest valuós espai. Tothom es va col·locant al seu lloc i els encarregats de muntar el peu passen amunt i avall situant la gent. Les cares mostren concentració i fins i tot un punt de mala llet amb què amaguen els nervis que ells també tenen.

Les últimes proves del cinc han estat sòlides, els 5 de 8, clavats i la canalla hi té confiança. Endavant. I la suma d'aquests factors es nota. Oi tant si es nota! Des del folre es nota quietíssim. El segon no em demana quasi res i si alço la mirada amunt puc veure les cames del terç de la dreta del tres que ni es mouen; va bé. Sona l'aleta, les cames continuen sense moure's. Sona la segona aleta, i aquelles cames, quietes. I a mesura que va baixant el tronc l'alegria s'encomana pel peu. Sí senyors, acabem de descarregar el 5 de 9 amb folre!

Mentre encara dura l'alegria verda sobre les escales, la Jove de Tarragona descarrega el 3 de 9 amb folre. Tot seguit la Vella es disposa a posar manilles a la torre a l'altra banda de la plaça. Una torre de 9 poc madura que els queda en carregada i ens és inevitable pensar que avui el cop l'hem donat nosaltres descarregant un dels seus castells insígnia en les temporades prepadèmiques. L'actuació, però, no s'ha acabat. La tercera ronda passa entre converses sobre el 5 i els gammes extres i això l'enverina, perquè la concentració ja no és la que era, però plantem un 4 de 9 amb folre. I amb això i el pilar de 6 en ronda de pilars posem punt i final al primer dia d'aquesta «setmana» castellerament parlant. La Jove encara descarregaria la torre de 8 amb folre i la Vella el 4 de 9 amb folre i el pilar de 7.

Ens acomiadem dels amics i coneguts castellers de les altres colles presents amb un «fins demà» i un somriure murri i a córrer cap al cotxe. I no us imagineu pas de què parlem aquest cop? Doncs sí. Del magnífic 5 de 9 amb folre que els Castellers de Vilafranca acabem de descarregar. ●

Sona l'aleta, les cames segueixen sense moure's. Sona la segona aleta, i aquelles cames, quietes. I a mesura que va baixant el tronc l'alegria s'encomana pel peu.

Fotos: Xavi Vicente

NO ES TRACTA D'ENTENDRE,
ES TRACTA DE SENTIR...

28.08.2022

Festa Major de l'Arboç

Actuació amb:

Minyons de l'Arboç
Colla Vella dels Xiquets de Valls
Colla Jove Xiquets de Tarragona

Castells:

3d9f, i 4d9fa, 4d8a, 4d9f, 2Pd4 i 3Pd5

29.08.2022

Vigília de Festa Major

Actuació amb:

Xicots de Vilafranca

Castells:

3d7a, 4d7 a la Cercavila
3d9f, Td8f, 4d8, Pd6 i 6Pd4

30.08.2022

Diada de Sant Fèlix

1R CASTELL
DE DEU DE LA
TEMPORADA

Actuació amb:
Colla Vella
dels Xiquets de Valls
Colla Joves
Xiquets de Valls
Minyons de Terrassa

Castells:
3d10fm (c), 5d9f, Td9fm (c)
i Pd8fm

Foto: Sergio Ros

SANT FÈLIX DE 10

MARIA ZAPATER
DEL PENEDES, CASTELLERA,
FEMINISTA, AMANT DEL VI.
COMUNICACIÓ I #SOCIALMEDIA

 @MariaZapater

El dia més esperat de l'any. És 30 d'agost i el carreró de Santa Maria és ple de camises verdes i molts —moltíssims— nervis. I no n'hi ha per menys, és el primer Sant Fèlix normal després de dos anys. L'estampeta guardada a la faixa, els braços plegats, les mandíbules serrades, uns copets tímids a l'espatlla, abraçades, paraules d'ànims, mirades a terra, al cel, als companys, somriures, passes lentes cap a la més castellera, i ganes, moltes ganes.

La feina feta fins ara ens indica que farem una gran diada, però ja se sap que Sant Fèlix és Sant Fèlix, i els objectius són ambiciosos. I salta la notícia: sortirem de 3 de 10 amb folre i manilles, castell que no fèiem des de Tots Sants del 2019. Qui ens ho havia de dir a les Decennals que avui encararíem un castell de deu, oi? Hi tenim molta confiança, però alguns segur que pensen: «Fèlix, deu vostre favor».

Avançem amb el pilar caminant cap a la plaça de la Vila, i és plena de gom a gom. Tot i que la calor és infernal, ningú s'ha volgut perdre el retorn de la plaça més castellera en tot l'esplendor. Per fi han tornat aquelles sensacions tan enyorades! Per fi és Sant Fèlix, i avui és com sempre: com el volem i com ens agrada.

Un cop a plaça, ens colloquem ràpidament a lloc i entren la resta de colles: Minyons de Terrassa, Joves de Valls, i finalment la Vella de Valls. Baixos quadrats, primer cordó, agulles, entren crossejats, i poc a poc es va configurant el 3 de 10 amb folre i manilles. El primer intent és el bo: sonen gralles, i van pujant quintes, sisens, setens, dosos, cassoleta col·locada, travessa l'enxaneta, i carregat! Però mil·lèsimes de segons després de la carregada, es trenca. Ha tornat el 3 de 10 i es desfermen l'alegria i l'eufòria a plaça. Sant Fèlix ha vist el primer castell de deu de la temporada!

A segona ronda intentem el 5 de 9 amb folre que ja havíem estrenat a la diada del Catllar i que, curiosament, aquest any ens dona tanta confiança. Després de muntar un peu, tornem a sentir el «Toc de castells» a la plaça de la Vila. El castell remena, però el tronc aguanta, i el defensem fins que

aconsegum descarregar-lo. Somriures de nou a plaça, que esclata en aplaudiments. La torre de 9 amb folre i manilles és el proper castell que ataquem, i quan el Sisco crida «a estrènyer!» sonen gralles. El silenci de la plaça de la Vila comença a trencar-se amb els tres passos de l'enxaneta i la carregada. I la defensem en la descarregada fins que acaba trencant-se quan els dosos ja trepitgen les manilles. I finalment encarem el pilar de 8 amb folre i manilles per tancar aquesta gran diada. Recordeu quan vam descarregar el primer de la temporada al Pla de la Seu? Com no podia ser d'una altra manera, el descarreguem, de nou. Esplendorós, esvelt i quiet.

La diada acaba, com sempre, a quarts de quinze. I tornen els copets a l'espatlla, les abraçades, les mirades entre castellers, i ens traiem la faixa i trobem l'estampeta que, després de tota una diada sota un sol tòrrid, s'ha mig desfet entre els fils de la camisa. Diuen que portar-la a sobre per Sant Fèlix porta bona sort, però la veritat és que de moment no existeixen estudis que ho demostrin. El que sí que hem pogut comprovar és que aquest any ens n'ha portat, i també Sant Fèlix ens ha donat el seu favor. I a partir d'ara comencem a comptar els dies perquè arribi el 30 d'agost de 2023, que una vegada més serà el dia més esperat de l'any. ●

Sortirem de 3 de 10 amb folre i manilles, castell que no fèiem des de Tots Sants del 2019. Qui ens ho havia de dir a les Decennals que avui encararíem un castell de deu, oi?

Fotos: Xavi Vicente i Sergio Rss

31.08.2022

Diada de Saint Ramon

Actuació amb:
Xicots de Vilafranca

Castells:
7d8

10.09.2022

Els Hostalets de Pierola

Actuació amb:
Moixiganguers d'Igualada

Castells:
Pd5, 4d8, 3d9f, Td8f, Pd7f i 6Pd4

18.09.2022

Santa Tecla

Actuació amb:

Xiquets de Tarragona
Colla Jove Xiquets de Tarragona
Colla Vella dels Xiquets de Valls

Castells:

3d9f, 4d9f, Td9fm, Pd8fm i 10Pd4

25.09.2022

Diada de Sant Miquel

Actuació amb:

Moixiganguers d'Igualada

Castells:

3d9f, 4d9f, 3d8a, pd7f, 11pd4

Fotos: Xavi Vicente i Sergio Ros

02.10.2022

XXVIII Concurs de Castells de Tarragona

Actuació amb:
Junt amb 11 colles més

Castells:
3d10fm, i 4d10fm, 5d9f,
4d9 (c), 12Pd4 i Pd5

Fotos: Sergio Ros

TORNAR A GUANYAR, EMMANILLAR I EMOCIONAR AL CONCURS

ALBA ESTEVE
PERIODISTA A @RTVVILAFRANCA,
VILAFRANQUINA, MONITORA,
CASTELLERA, FELIÇ I MICO
@AlbaEsteve10

A les sis del matí sona el despertador. És 2 d'octubre i he estat tota la nit fent voltes al llit, amb nervis de tornar a viure els castells al Concurs de Tarragona, quatre anys després. Avui no s'enganxen els llençols. Dutxa ràpida i a córrer.

Un quart i mig de set i ja soc al carrer. Per la Rambla, em creuo amb bastants «perjudicats» que busquen més festa. A tres quarts ja som tots a lloc, preparats per menjar les botifarres que ha preparat el Marc per esmorzar, al seu garatge, per als *pataterus*. Jo em sento la més afortunada, pel luxe que és tenir uns amics *hooligans* que abans de les set estan posant i cantant a ple pulmó el «Jo competeixo» o remirant per enèsim cop vídeos històrics de la colla.

Escollim un bus entre la desena que estan plantats al Figarot, hi pugem, arribem a Tarragona i una marea verda arranca la cercavila. Gent amb camises d'altres colles ens grava i nosaltres arribem al carrer Mallorca, per on entrem a la Tarraco Arena Plaça (TAP).

A les deu en punt un peu de 3 de 10 amb folre i manilles inicia la diada, i jo crec que abans que el Torrents quadri les rengles a mi ja no em queden ungles. Tinc clar que és l'opció correcta, i la carta del tres ja la coneixem i dominem a la primera ronda. A més, el fet de col·locar-me al folre després de passar per sobre d'una passarella brutal fa que tingui una tranquil·litat descomunal perquè sé que, amb aquest peu, ho podem fer tot.

La TAP fa silenci i el castell és una pedra. Sento la veu del Sisco, sonen gralles i amunt a la primera. El públic es comporta, però en sentir les notes que indiquen l'aleta la plaça embogeix. Ara el que ens cal és calma i serenor, descarregar-lo i aguantar. Agafo molt fort la camisa del Pep Tarrades i se m'escapa alguna llàgrima. Sé que aquest castell és el que ens farà guanyar el Concurs, però soc molt conscient que n'hi ha d'altres que venen per darrere, i són molt forts.

Vaig cap a la sala on hi ha la canalla, i entre crits d'alegria, nans castellers i fils de fer polseres, vaig a buscar la Júlia, l'enxaneta

del tres, i, després de fer-li una abraçada i la salutació que tenim entre nosaltres, que ens porta bona sort, em pregunta si jo també he tingut la rateta a la panxa, que és obvi que sí.

Torno a entrar a plaça, i després de veure una torre neta carregada de la Vella i un quatre net descarregat de la Joves, la Júlia Pujol em diu que vagi prenent posició, que després de descarregar un castell de deu matiner, torna a tocar emmanillar la plaça amb el 4 de 10 amb folre i manilles. El David Miret crida l'afició, i molts vilafranquins asseguts a la grada baixen per fer encara més gran la pinya.

Un altre cop: un peu insultant, i jo preparada per trepitjar (amb cura i finor) camises i samarretes verdes. Ara, però, des d'una altra perspectiva, com a crossa de manilles, per ajudar en el que calgui el Bubu, juntament amb el Max. Apretem les dents, però sembla que no està del tot bé i l'acabem desmuntant. En tornar-hi, el castell s'enfonsa, però tot i els cops tenim clar que queda molt concurs i que cal continuar lluitant.

Tercera ronda. Ja no sé ni quina hora és i un 5 de 9 amb folre molt serè és el que ens permet continuar puntuant. Per completar la diada, els verds demostrarem que no només dominem les manilles, sinó que també fem castells nets, i carreguem el 4 de 9 net.

Després del quatre, encara tenim una cinquena ronda per gastar una carta més. Hi ha qui diu que podríem tornar-hi amb el 4 de 10, però el cap de colla de la Joves informa que no tiren cap més castell i que l'espectacle més gran del món casteller ha acabat. Així doncs, els verds ja són els guanyadors del XXVIII Concurs de Castells sumant un total de 8485 punts.

Tot i ser exigents i no estar prou satisfets de la diada, em quedo amb dues coses: primer, que no podem oblidar d'on venim i que a principi d'aquesta mateixa temporada el fet de provar un castell de vuit era una bogeria, i segon, que els verds hem demostrat un cop més ser els únics a dominar les manilles, els deu pisos, el cinc i un castell net.

I ara...? Doncs a continuar somiant nous reptes de cara a Tots Sants. ●

És el dotzè triomf a l'espectacle casteller més gran del món

Foto: Xavi Vicente

OFIMA
Vilafranca, S.L.

DEVELOP

INFORMÀTICA - OFIMÀTICA
MOBILIARI I MATERIAL D'OFICINA

Distribuidors Oficials i Servei Tècnic

brother
at your side

brother
Quality Center
Distribuidors Oficials

C/ MESTRE RECASENS, 3 **TEL: 93.890.39.66 - 93.890.34.43**
Vilafranca del Penedès www.ofima.cat

ESPORTEC

OUTDOOR SPORT

ECORUTES · AVENTURA · MAR · NEU

ESPORTEC.NET
f @ESPORTECOUTDOOR

15.10.2022Capitalitat de la Cultura
Catalana a Igualada**Actuació amb:**
Moixiganguers d'Igualada
Castellers de Sant Cugat**Castells:**
4d9f, 3d9f, 5d8, 4Pd4 i 2Pd5**16.10.2022**

Romeria a Montserrat

Castells:
4d7, 5d7, 3d7, 4d7a, 3Pd4 i Pd5**23.10.2022**

Sant Cugat del Vallès

Actuació amb:
Castellers de Sant Cugat
Castellers de Sabadell**Castells:**
2Pd4, 5d8, 3d9f, 4d8a, Pd7f i 6Pd4

Fotos: Mar Diaz i Xavi Vicente

01.11.2022

Tots Sants

Actuació amb:
Xiquets de Tarragona
Capgrossos de Mataró

Castells:
Pd4, id 3d10fm, 3d10fm
(c), Td9fm, Pd9fmp (c),
8Pd4 i Pd5

Foto: Pascual Fernández «Pasqui»

TRASPASSEM ELS LÍMITS, FORADEM EL CEL

1R CASTELL
AMB PUNTALS
DE LA HISTÒRIA

MARTA BAYÓ

ENAMORADA DELS CASTELLERS DE
VILAFRANCA, DE LA FAMÍLIA, ELS
AMICS, LA VIDA I EL CUCU

@MartaBayo7

Ringgg – ringgg. 1 de novembre, sona el despertador però ja fa estona que estic desperta. Impossible dormir seguit tota la nit. Molts nervis i moltes ganes. Com sempre davant d'una gran diada faig els típics rituals de bon matí. Camisa posada, trena feta i cap al Figarot. De camí, em vaig trobant gent de la colla amb les mateixes ganes que jo del dia d'avui, també simpatitzants i algú altre que encara va amb la bici després d'haver fet la sortida que aquest any s'ha convertit en tradició a cada actuació.

Entro al Figarot, com m'esperava, molt ple de gent i molt d'ambient. Avui, aquí, es respira història. Trobo les nenes del pilar, més nervioses que de costum però amb una mirada plena d'il·lusió. Ens fem moltes abraçades i xerrem una miqueta. Busco el grupet i fem una mica de tertúlia, qualsevol cosa menys estar quietis i callats. És un quart de dotze, així que toca anar ràpid cap a Santa Maria a fer la tradicional i esperada foto de família. Mentre tots ens anem animant, cantant i parlant, ens van fent les fotos. Cada any amb més gent i més ganes d'entrar a plaça.

Foto feta, faixa posada —he de dir que mal posada, així per fer una mica el fet— i cap al carreró de Santa Maria. Just abans d'entrar, els grallers toquen l'himne de la colla i s'hi comença a cantar-lo. Seguidament, el Sisco puja sobre una cadira que ha trobat per allà al mig i, com últimament, molt emocionat, anuncia el castell de sortida: el 3 de 10 amb folre i manilles. També aprofita per fer l'últim xut d'energia abans d'entrar a plaça i recordar-nos que anem castell a castell i que una gran diada comença amb una gran fita.

Tothom enrampat, ens disposem a entrar pel carreró amb molta emoció. Primeres gralles, desfilen els pilars d'entrada. Ara sí, totes les colles són dins la plaça; comença la diada. Comença Tots Sants 2022.

Sortim primers, sortim de tres, així que ja sabem on hem d'anar i què hem de fer. Busco el meu enfaixador particular, sí, en això també tinc mania. Parlo amb la canalla, ens abracem i ens fem els petons de sempre i sortim de l'ajuntament per buscar el nostre lloc. Es va tancant la pinya. Avui, com ja ens esperàvem, som moltíssims, així

que a tots ens tocarà caminar una mica fins a arribar a la nostra posició. Sonen gralles i el castell es comença a dibuixar. Entren setens i... merda, una fuetada molt forta ha remenat el tronc, però sembla que es controla. Encertadament, es decideix baixar el castell. Sembla que no, però aquest imprevist podria descol·locar-ho tot i és millor baixar i tornar-hi.

Comencem la segona ronda amb el nostre castell inicial. Ara sí. Tenim el peu fort i compacte i, per tant, el castell tira amunt. Amb el moviment força controlat es va col·locant el pom de dalt a falta de l'enxaneta que s'encavalca, fa els tres passos i... síii!: castell carregat. Els nervis, igual que a Sant Fèlix, ens traeixen i el castell cedeix pels pisos superiors. Hem caigut però la plaça valora l'esforç i aplaudeix amb força. És que estem parlant del 3 de 10 amb folre i manilles!... Passa una estona.

És hora de fer història amb el segon castell del dia. Els Sisco, com sempre abans de fer un pilar gran, ens crida i ens pregunta si estem preparats per encarar el mite amb folre, manilles i puntals. Les nenes, els nens i jo assentim amb el cap i amb uns somriures i crits ens disposem a afrontar el pilar. Primer intent desastrós. Ha pujat molt remenat i quan s'ha dit avall s'ha acabat ensorrant amb el Yogui col·locat. Les cares són de cansament i enuig. La feina sabem que hi és, però esclar, amb paraules no demostres res. Calmem els ànims amb una memorable torre de 9 amb folre i manilles. Molt treballada, les manilles fins i tot estaven al límit de les forces, però, com sempre es diu, l'experiència és un grau i l'admiració i relació d'amor que tenim amb la torre fa que puguem celebrar el primer castell descarregat de color verd de la diada.

La incertesa és molt gran, tots estem a la expectativa del que farem a la ronda següent. Jo ho tinc claríssim, els pilaners ho tenim claríssim, però és l'hora que el peu, el millor peu de món casteller, en doni l'aprovació ja que tenen quatre castells emmanillats a les espatlles en una diada dura i que comença a ser llarga.

El Sisco i gent de la tècnica surten a fora i pocs minuts després entren i desvelen la incògnita. Hi tornem amb el pilar de 9 amb folre, manilles i puntals. Jo m'emocio, somric i m'abraço als nens.

L'ajuntament es comença a omplir de camises verdes. Parla el Torrents, un dels arquitectes d'aquest mite. Amb el cor a la mà, menciona

Primer intent desastrós. Ha pujat molt remenat i quan s'ha dit avall s'ha acabat ensorrant amb el Yogui col·locat. Les cares són de cansament i enuig. La feina sabem que hi és, però clar, amb paraules no demostres res.

Foto: Xavi Vicente

El seu somriure la nostra passió

Socis Castellers de Vilafranca:

- Primera visita gratuïta
- Higiene dental 25€ (preu especial)
- 15% de descompte en tots els tractaments

General Prim, 9 Vilafranca del Penedès 938 199 110

www.salutdental.com

FISIOTERÀPIA EL CENTRE

- FISIOTERÀPIA
- OSTEOPATIA
- READAPTACIÓ ESPORTIVA
- REEDUCACIÓ DEL VERTIGEN
- ELECTROESTIMULACIÓ
- NUTRICIÓ

Carrer Subirats 8, local 2
AL COSTAT DELS MOSSOS

08720 Vilafranca del Penedès
hola@fisioterapiaelcentre.cat
fisioterapiaelcentre.cat

📞 660 158 150 / 627 026 999
📱 @fisioelcentre

NOVA UBICACIÓ
A GOOGLE MAPS

La plaça comença a omplir-se de crits. El pilar té un moviment constant però estable. Tothom està expectant esperant l'arribada de l'enxaneta que, amb una entrada finíssima, col·loca els dos peus i la plaça embogeix. El crit és ensordidor, el més fort i potent que he sentit mai. El mite està carregat.

el desastrós intent que s'ha fet anteriorment i s'assegura que la colla es cregui que el que es vol fer és possible, que hem treballat molt dur per aconseguir-ho i que els Castellers de Vilafranca hem nascut per fer història. Després de donar indicacions i tornar a explicar el full de ruta, esclaten els crits dins l'ajuntament i la plaça es torna a omplir de color verd. Es l'hora de tornar a sortir i demostrar del que som capaços.

Encara dins l'ajuntament, fem el pilar de tres protocol·lari i somriem, somriem molt perquè estem convençuts del que anem a fer. Sembla mentida però el primer peu ens ha tret força els nervis i ens han agafat més ganes de pujar allà dalt.

Ara sí, tots junts sortim de l'ajuntament i ens colloquem al final de la marea verda. Amb més somriures de complicitat i la brillantor als ulls es tanca la pinya. La plaça ho torna a valorar i aplaudeix. Es torna a fer el silenci sepulcral.

Com sempre, busco el Yogui. Xoc de mans, abraçada i petó amb somriure inclòs. Ja el deixo pujar tranquil. Ara li toca al Dani. Em col·loca bé el mocador, somriu i ens abracem mentre li dic el de sempre: «agafa'm fort, molt fort». Ell somriu i assenteix amb el cap. Hi som totes tres; la Carla, la Marta i jo; envoltades de gent però al mateix temps aïllades del món. M'acoto i parlem quatre coses, el més important que els dic és: «nenes, es l'últim pilar de l'any. Hem estat assajant tota la temporada per arribar fins aquí. Molt concentrades i, sobretot, anem a passar-nos-ho bé». Després d'això, abraçada i petó protocol·lari amb cada una i respiració profunda. Em giro de cara al pilar i ja està pràcticament tothom enfilat. Em col·loco darrere del Dani, m'acoto, tres tocs de mans al terra, tanco el puny i un altre toca terra. Ja estic a punt, peu sobre l'escaleta i tot seguit fins a arribar a puntals. Un cop allà i notant la solidesa de l'estructura, pregunto com està al Yogui i tiro cap amunt. El cap em diu que estem fent història i, amb el so de les gralles, la gent aplaudeix però torna a fer silenci. Setena col·locada, això va de debò. Motxilla finíssima de la Carla per arribar a la seva posició i esperar allà dalt l'arribada de la Marta. La plaça comença a omplir-se de crits. El pilar té un moviment constant però estable. Tothom està expectant esperant l'arribada de

l'enxaneta que, amb una entrada finíssima, col·loca els dos peus i la plaça embogeix. El crit és ensordidor, el més fort i potent que he sentit mai. El mite està carregat. El pilar segueix dret, molt mogut però sense perdre la posició. La Marta es disposa a baixar i és a la motxilla de sortida que, després de treballar molt intensament, el tronc cedeix i amb ell tota l'estructura es desfà com si parléssim d'un castell de sorra. La gent crida, plora molt, salta, s'abraça... Molts estem en xoc. És una brutalitat el que s'acaba de viure a la plaça més castellera i tothom ho sap. El món casteller acaba de canviar i, amb ell, totes les idees contradictòries cap al pilar de 9 amb folre, manilles i puntals.

Després de vint anys i de moltes fites històriques aconseguides, els Castellers de Vilafranca hem aconseguit carregar el mite. I el més important és que no només s'ha carregat, sinó que s'ha vist la possibilitat de poder-lo descarregar.

Amb el vostre permís, tanco aquesta crònica dedicant la fita del dia 1 de novembre de 2022 a la persona que em va fer casteller. El meu exemple de vida i a qui més enyoro. Papa, el pilar de 9 amb folre, manilles i puntals és tot per a tu. ●

Fotos: Pascual Fernández «Pasqui» i Xavi Vicente

CASTELLERS DE VILAFRANCA EL 2022 EN XIFRES

Registres per a la història

ACTUACIONS AMB CASTELLS DE GAMMA EXTRA

9

3 amb 1 castell de GE
2 amb 2 castells de GE
2 amb 3 castells de GE
1 amb 4 castells de GE

(castells almenys carregats)
9 la temporada 2019,
17 la temporada 2017
(rècord de la colla).

ESTRUCTURES DIFERENTS

18

16 de descarregats
+ 2 de carregats

(De Td7 en amunt)

CASTELLS DE GAMMA EXTRA (SUPERIORS AL 9D8) EN UNA TEMPORADA

17

11 de descarregats
+ 6 de carregats

18 (15+3) la temporada 2019,
37 la temporada 2017
(rècord de la colla).

TEMPORADES CONSECUTIVES DESCARREGANT LA TD9FM

15

Del 2006 al 2022

26a temporada consecutiva
carregant i/o descarregant
la Td9fm (1995-2022).
(Sense comptar els dos
anys de pandèmia 2020-
2021).

ACTUACIONS AMB CASTELLS DE 9 I/O SUPERIORS

18

4 amb 1 castell de 9
6 amb 2 castells de 9
5 amb 3 castells de 9
3 amb 4 castells de 9

(castells almenys carregats)
19 la temporada 2019,
28 la temporada 2016
(rècord de la colla).

TEMPORADES CONSECUTIVES DESCARREGANT EL 3D10FM

6

Del 2015 al 2022

8 temporades seguides
almenys carregant-lo
(2013 al 2019).
(Sense comptar els dos
anys de pandèmia 2020-
2021).

CASTELLS DE 9 DE LA TEMPORADA 2022

43

37 de descarregats
+ 6 de carregats

45 (39+6) la temporada 2019,
76 la temporada 2016
(rècord de la colla).

TEMPORADES CONSECUTIVES DESCARREGANT EL PD8FM

11

Del 2010 al 2022

26a temporada consecutiva
almenys carregant-lo (1995-
2022).
(Sense comptar els dos
anys de pandèmia 2020-
2021).

PEP RIBESCARPE DIEM. CASTELLS I DEFENSA
DELS DRETS DE LA MEVA COMUNITAT
LGTBI @pepribes

Més registres en castells

Millor any de 5d9f: 3 de descarregats, igualant l'any 2006.**3r millor any de 5d8: 6 de descarregats**, igualant els anys 2003 i 2011. 1997: 12 / 2006: 11.**Única colla que descarrega el 3d10fm****Única colla que descarrega el 5d9f****Única colla que carrega el Pd9fmp aquesta temporada****Amb la Td9fm de la Diada de Tots Sants s'arriben als 300 castells de 9 i superiors descarregats a Vilafranca**, 70 4d9f, 92 3d9f, 26 Td9fm, 40 Pd8fm, 1 7d9f, 10 5d9f, 21 4d9fa, 10 3d9fa, 4 4d9, 6 Td8, 10 3d10fm.**Es tanca l'any 2022 amb 1.296 castells de 9 i superiors**, 947 de descarregats, 132 de carregats, 134 intents, 83 intents desmuntats.**Actuacions del 2022 al top ten (10 millors) d'actuacions més completes (3 castells i pilar) de la temporada:**

1a millor: Sant Fèlix

2a millor: Concurs de Tarragona (amb 3 castells)

3a millor: Tots Sants (amb 3 castells)

Els Castellers de Vilafranca estrenen castells de nou als **Hostalets de Pierola** (48a població on la colla fa castell de nou) i estrenen plaça de castells de nou a **Sant Cugat del Vallès** (74a plaça on en fa i la 50a que estrena la colla).

Castells del 2022 - colles de gamma extra

	7d8	Td8f	Pd7f	5d8	4d8a	3d8a	4d9f	3d9f	Td9fm	Pd8fm	5d9f	4d9fa	4d9	Td8	3d10fm	Pd9fmp
C. Vilafranca	2	9	8	6	7	3	11	15	3+2	4	3		0+1		1+2	0+1
C. Vella X. Valls		6	5	9	3+1	1	7+1	13+1	0+1	1		1		2+2		
M. Terrassa	2	6+1	1	11			4	11	1							
C. Jove X. Tarragona	4	3		3			6	6	0+1							
C. Joves X. Valls		2 + 1	3	16	0+1		2	8+1		0+1	0+3		2	0 + 2		

Estructures castelleres

Dades a 30 de novembre del 2022. Millors registres en cadascuna de les estructures castelleres que han fet els Castellers de Vilafranca i les altres colles

CASTELL	2022 CDV	RÈCORD CDV	RÈCORD GENERAL	
7d8	2d	4d (2015)	8d (CVG 2015 - CSab 2017)	● ●
Td8f	9d	19d (1998)	21d (CVXV 2010)	●
Pd7f	8d	16d (2007)	16d (CV 2007)	●
5d8	6d	12d+1c (1997)	18d (MT 2019)	●
4d8a	7d	16d (2005-2008)	16d (CV 2005 i 2008)	●
3d8a	3d	7d (2010)	7d+1c (CJXV 2017)	●
7d8a		1d (2015)	1d (CV 2015)	●
5d8a		1d (2009-2010)	1d (CV 2009 i 2010)	●
10d8		1d (2019)	1d (CV 2019)	●
4d9f	11d	17d (2016)	17d (CV 2016)	●
3d9f	15d	21d (2015)	21d (CJXT 2014 - CV 2015)	● ●
9d8 (1en.)		4d+1c (2014)	4d+1c (CV 2014)	●
9d8 (3en.)		1d (2014)	9d (CJXT 2016-2018)	●
3d8ps		2d (2016)	2d+3c (CVXV 2001) - 2d (CV 2016)	● ●
Td9fm	3d+2c	13d (2017)	13d (CV 2017)	●
Pd8fm	4d	10d (2015)	10d (CV 2015)	●
7d9f		1d (2012)	1d (CV 2012)	●
5d9f	3d	3d (2006-2022)	9d (CVXV 2017)	●
4d9fa		3d (2000-2006-2010-2014)	6d+1c (CVXV 2015-2016-2018)	●
3d9fa		7d (2016-2017)	7d (CV 2016 -2017)	●
4d9	1c	2d (2012-2013)	5d (CVXV 2018)	●
Td8		3d+1c (2017)	6d (CVXV 2019)	●
3d10fm	1d-2c	6d (2016)	6d (CV 2016)	●
4d10fm		1d+1c (2016)	1d (MT 2015 i 2016 - CV 2016 - CVXV 2016)	● ● ●
Td9f		1c (2005-2011-2012)	1c (CV 2005-2011-2012)	●
3d9			1c (CVXV 2019 - CJXV 2019)	● ●
Pd9fmp	1c	1c (2022)	1c (CV2022)	●

QUIN N'ÉS EL SECRET?, ES PREGUNTAVA TOTHOM...

Probablement a molts de vosaltres us ho hauran preguntat més d'un cop. «Però com s'explica això dels Castellers de Vilafranca aquesta temporada? Com és possible?»

És important no rendir-se davant les dificultats que trobem en el camí, com també és important no perdre mai la voluntat i l'esperança. Són aquests contratemps o frustracions els que ens ensenyen a tenir paciència i a buscar solucions per superar qualsevol obstacle

TONI COMAS
PERIODISTA I REALITZADOR
360 GRAUS

 @tonicomasv

Probablement a molts de vosaltres us deuen haver preguntat més d'un cop, segur que tots teníeu una resposta o altra, i segur que molts coincidiríem en els arguments. A mi cada cop que m'ho preguntaven em venia al cap aquell anunci que va crear una coneguda marca de cervesa en plena època de glòria del Barça de Guardiola, cap allà finals del 2009. Aquell espot em va marcar. Per això sovint em ve al cap. M'he permès la llicència de transcriure el que deia «Un equip de futbol va ser el centre del món. I quin n'és el secret?, es preguntava tothom. La feina ben feta, qui no ho recorda?, una cosa molt nostra en els moments de més glòria. Estimar el teu ofici, vigilar cada detall, va cantar en un poema Joan Maragall. Tot està per fer, podem aixecar el vol. Tot és possible, escrivia Martí i Pol. Salvador Dalí, Pau Casals, Antoni Gaudí, des d'aquí universals. (...) La passió, la dedicació, l'atreviment, la curiositat i estimar la feina és la nostra credibilitat. Són les ganes, treballar fort. Desperta company!, és millor que la sort. No ens hem de reinventar, hem de seguir sent qui som, fer les coses com sempre, que no ens venci la son. (...) Si fem les coses com nosaltres sabem, hi ha res impossible?, què no aconseguirem? I el que facin els altres tant se val: la feina ben feta no té fronteres ni té rival».

Evidentment, respondre amb aquest llarg paràgraf una pregunta tan senzilla com «Quin és el secret de la temporada dels Castellers de Vilafranca?» podria semblar presumptuós i un pèl exagerat. Però aquest espot no anava del tot mal encaminat si haguéssim d'explicar el que ha passat a Cal Figarot. Segur que molts ja endevineu cap on vaig. No us hi heu sentit identificats, amb moltes d'aquestes frases? Només m'hauria faltat que el guionista hi hagués escrit un parell de paraules més que per mi ho expliquen tot. I no em refereixo només al que ha passat aquest 2022. Em remeto al dia que es va obrir

Fotos: Xavi Vicente

la porta a tornar a assajar en grups reduïts, amb distància i mascareta, convivint amb la maleïda pandèmia, però començant a veure la llum al final del túnel. Des d'aquell dia ja es va començar a oïr que hi havia dos factors que, per mi, ho acabarien explicant tot: perseverança i esforç, valors essencials per a la vida però que potser han perdut el valor que es mereixen. I és que vivim en un món on la llei del mínim esforç s'imposa a poc a poc. Se'ns ofereixen les coses de la manera més fàcil, senzilla, còmoda i immediata. Sembla l'opció més encertada, però en realitat això ens fa tenir una actitud passiva davant el que ens passa.

La perseverança és l'esforç continu necessari per aconseguir els objectius que ens proposem. És important no rendir-se davant

les dificultats que trobem en el camí, com també és important no perdre mai la voluntat i l'esperança. Són aquests contratemps o frustracions els que ens ensenyen a tenir paciència i a buscar solucions per superar qualsevol obstacle. Amb una actitud positiva i assertiva, el que hem après ens fa més forts, ens dona confiança en nosaltres mateixos i ens permet créixer com a persones. És el millor aprenentatge per continuar lluitant en els pròxims somnis que ens plantejem.

Deia Mahatma Gandhi «La nostra recompença es troba en l'esforç i no en el resultat». Aquesta cultura de l'esforç es va instal·lar per complet a la colla. Primer en intentar retrobar-se i assajar malgrat les circumstàncies i les dificultats, sempre tenint com a prioritat la seguretat, amb el mantra de

**Els millors castells es brinden
amb el cava del millor celler!**

**PREMI VINARI MILLOR CELLER
2020/2021/2022**

vallformosa.com

«distància, mans i mascareta» present en tot moment, però intentant buscar solucions per seguir endavant. Ja abans, en ple confinament, els responsables de la colla van fer mans i mànigues, enganxats a la pantalla de l'ordinador i el telèfon mòbil, fent equilibris econòmics i mirant de distreure la parròquia organitzant tota mena d'actes, tertúlies i fins i tot assajos virtuals. Costava imaginar fer castells en aquelles condicions però eren molts els que pensaven que valia la pena fer l'esforç d'intentar-ho. I certament que es va moure cel i terra per trobar-hi solucions. Mentre el món s'abocava a una frenètica recerca científica i industrial per trobar una vacuna efectiva que parés el cop i ajudés a salvar vides humanes i permetés refer l'economia, el món casteller buscava fórmules per tornar a recuperar una mínima activitat que passés, un cop descartades les diades, per recuperar els assajos. I quan es va obrir la porta la gent va respondre; tots plegats ens vam agafar com a taula de salvació a qualsevol esclatxa que ens permetés anar-nos fent lloc. Fins que finalment, a finals d'estiu del 2021, el Comitè Tècnic del PROCICAT aprovava l'annex específic que permetia dur a terme castells de fins a 160 persones. Tornaven els castells i tot el que significa. Amb limitacions, sí, però tornàvem a néixer.

I així va començar tot. Després va venir el primer 4 de 8 al Mercadal, la torre de 8 i el 4

amb l'agulla al Tots Sants del 2021, el 5 de 8 i el pilar de 7 a Fires de Maig del 2022, aquell 3 i 4 de 9 amb folre i pilar de 8 al Pla de la Seu, la torre de 9 a Vilanova, el 5 de 9 al Catllar, el 3 de 10 a Sant Fèlix, la victòria al Concurs... I si, senyores i senyors, aquell Tots Sants que mai oblidarem. Parlàvem de perseverança i esforç, oi? Aquell esforç i perseverança que també serveixen per alçar-nos quan pensem que ja no ho aconseguirem, que necessitem ajuda o que sols no podem. Doncs no hi ha un exemple millor que expliqui el que va passar aquell dia. El Sisco deia a l'arenga del final de l'actuació: «*Quan us entrin els dubtes, penseu en una diada com la d'avui*». Jo m'atreveria a anar més enllà: aquell Tots Sants va ser una lliçó de la cultura de l'esforç, i hi afegiria «*Quan us trobeu amb una dificultat, quan una cosa us costi tant que us sembli impossible, quan estigieu a punt de defallir i tirar la tovallola, penseu en el que va fer aquell 1 de novembre del 2022, i en com la perseverança i tot l'esforç previ us va empènyer a creure-hi i aconseguir-ho*». I és que, recuperant altre cop el mestre Gandhi, «un esforç total és una victòria completa». No hi ha més secret que aquest. ●

«Quan us trobeu amb una dificultat, quan una cosa us costi tant que us sembli impossible, quan estigieu a punt de defallir i tirar la tovallola, penseu en el que va fer aquell 1 de novembre del 2022, i en com la perseverança i tot l'esforç previ us va empènyer a creure-hi i aconseguir-ho»

L'assemblea de la colla de l'any 2021 es va fer virtualment, amb els membres de la junta i la tècnica retransmetent-la des de Cal Figarot.

Durant l'època de pandèmia s'han anat fent diferents actes al local de la colla, entre elles el bateig casteller.
Fotos: Jose Paredes

El Sisco Benet arengant la colla a l'acabar l'actuació de la diada de Tots Sants.
Foto: Xavi Vicente

Foto: Pau Corcelles

Ara el pilar de 9 ja és patrimoni de tot el Món Casteller.

Tots nosaltres conservem vius castells, fins i tot només moments d'un castell. I un castell que sobreviurà amb nosaltres és el primer pilar de 9, coronat la Diada de Tots Sants del 2022.

JOSEP ALMIRALL
PRESENTADOR DEL PROGRAMA
«3 RONDES» A CATALUNYA RÀDIO

 @JosepAlmirall

Com a art efímer, els castells perduren gràficament en les imatges, però conserven la vida en el record de les persones que els han vist a plaça. Perviuen en la memòria de totes les que participen del silenci inicial; les mateixes que després els acompanyen amb la remor sorda de les seves veus apagades; les que se'ls miren expectants i, captivades pel ritme dels timbals i els xisclets de les gralles que en marquen l'ascens imparable, acaben desfermant la tensió amb un esclafit alliberador retintut a la gola. Tots nosaltres conservem vius castells, fins i tot només moments d'un castell. I un castell que sobreviurà amb nosaltres és el primer pilar de 9, coronat la Diada de Tots Sants del 2022. I sí, ja és patrimoni de tot el Món Casteller, però tenint present que el mèrit és i serà dels Castellers de Vilafranca. De tota la colla. Perquè ha estat, com en tots els grans castells, una obra col·lectiva, en què tothom que hi ha participat és propietari d'un instant de l'aleta.

Foto: Xavi Vicente

INIMAGINABLE EL 2022

Ningú de nosaltres no s'hauria imaginat mai que el pilar de 9 arribés aquesta temporada de la represa. Ni després de contemplar el pilar de 8 que ens va deixar bocabadats al Pla de la Seu. L'empresa era massa gegantina. De fet, pocs creïem que l'invent dels puntals arribés a servir mai de res, i menys ara. I no perquè no aparegués un equip de pilaners motivats; no perquè no hi hagués algú amb prou coneixements per dissenyar-ne una estructura vàlida, i no perquè no hi hagués una colla disposada a esmerçar hores d'energia i il·lusió en un repte que desafia totes les regles de la física i la resistència del cos humà. Simplement, perquè semblava inversemblant que, justament en una temporada en què s'havien de recosir costures i començar de zero en moltes parts dels castells, algú, alguna colla,

estigués en disposició de plantejar-se alegrement passar plana de les conseqüències de les restriccions. Fins i tot ara, si féssim una lectura inversa de la temporada, costaria d'entendre que els esforços al pati d'assaig i a plaça hagin pogut tenir com a resultat, també, el pilar de 9. Perquè hi ha hagut altres temporades en què els Castellers de Vilafranca heu tingut un gran pilar de 8, en què heu fet moltes més manilles que aquesta i amb més bons resultats, i temporades en què heu arrossegat més gent... Temporades exuberants, durant les quals el Món Casteller us contemplava resignat, conscient que era impossible seguir-vos el ritme. Però no se sap per què, per quina confluència astral, el somni inicial d'un grapat de castellers, just el 2022, ha ressonat i captivat tota la colla. I no cal fer-hi més tombs; ha anat així.

ES DESCARREGARÀ

El que ara sabem del cert és que el pilar de 9 també es pot descarregar. No sabem quan, però es descarregarà. Potser caldrà corregir alguna posició o alguna solució tècnica que s'ha aplicat a la pinya, al folre, a les manilles o als mateixos puntals; potser caldrà tenir en compte aspectes que fins ara no es coneixien i que es van manifestar per primer cop a la Diada de Tots Sants... Segur que ja se n'han fet lectures -i més que se'n faran- que permetin millorar la resposta de totes les peces que van entrar en joc al gran espatat, i que, quan es tornin a provar a plaça en un nou intent, serviran per ajustar-ne, encara més, el resultat final. També sabem que haver implementat amb èxit els puntals obre una nova frontera que la castellística haurà d'explorar. I tots els indicis apunten

Haver implementat amb èxit els puntals obre una nova frontera que la castellerística haurà d'explorar. I tots els indicis apunten que, en aquesta «dimensió desconeguda», hi ha la torre de 10

que, en aquesta «dimensió desconeguda», hi ha la torre de 10. Un castell que encara exigirà més esforç físic, més inventiva i tanta il·lusió de colla o més que el pilar de 9. No serà fàcil, però potser, només potser, no serà impossible.

Una última idea. Les colles que encapçaleu el panorama casteller heu traspassat els límits naturals i raonables que es poden esperar d'una activitat amb un alt component lúdic i festiu, que també conté, i històricament ha estat així, un alt ingredient de rivalitat i competició. Una activitat que, avui en dia, és totalment amateur i no dona cap recompensa més enllà de la satisfacció personal i col·lectiva. És per això que caldrà repensar el model de colla, el model de gratificació per als castellers que formen part del projecte. No es pot esperar, i ja ho hem vist alguna temporada, que centenars i centenars de persones dediquin eternament tot el temps de lleure, i una mica més, a sacrificar-se per fer aquests grans castells. Sacrificar setmanes i setmanes per preparar dos o tres castells de deu i un pilar de 9 per fer la millor actuació de la història... Què caldrà fer, no ho sé, però jo tampoc no hauria sabut dissenyar el pilar de 9.

Enhorabona i per molts anys, Castellers de Vilafranca, per aquest immens espadat. Teníeu la «catedral» i la «supercatedral»; ara ja hi heu posat el «campanar»! ●

Foto: Aida Collado

MONTSE CAMPAMÀ PINTA EL PILAR DE 9

La vilafranquina Montse Campamà va dibuixar el Pilar de 9 poques hores després d'haver-se coronat. ●

DES DE 1940

MASÓ

• FRESC I DE PROXIMITAT •

Vilafranca del PenedèsMercat Sant Salvador
Tel: 93 817 42 24Plaça Vall del Castell, 7
Tel: 93 817 37 15**Olèrdola**Av. Vilafranca del Penedès, 23-25
(Pol. Ind. Sant Pere Molanta)
Tel: 93 892 46 69**Abrera**Mercat Municipal d'Abrera
Tel: 93 770 17 74**Vilanova i la Geltrú**

Josep Coroleu, 75-77 Baixos

jOPINTu
TALLER DE SERIGRAFIAc/ St. Pere, 23 · Vilafranca del P. · T. 93 538 65 66 · info@jopintu.com · jopintu.com**romu**
HILL GRUP

Fabricant i reparant carrosseries des de 1972

Especialistes en la fabricació
de carroceries noves,
transformacions isotèrmiques,
reparacions, recanvis i accessoris,
reformes i legalitzacions,
certificats ATP i retolacions.Avda. Verge de Monserrat, 104-106 · Pol. Ind. Sant Pere Molanta · 08799 Olèrdola
romu@romu.es · Tel. 93 892 17 20

EL PILAR DE 9, UN ALTRE FENOMEN VIRAL A LES XARXES SOCIALS

Les xarxes socials s'han convertit en un gran aparador dels castells i en particular dels Castellers de Vilafranca, protagonistes dels vídeos sobre aquesta tradició amb més visualitzacions a Internet.

JOSEP TORREÑO
PERIODISTA A @ELMONCASTELLER

 @torrenyo

Un exemple ben conegut de tots és el 3 de 10 amb folre i manilles que la colla va descarregar al Concurs de Castells del 2016, que va tenir més de 100 milions de reproduccions a les xarxes de Red Bull TV.

MÉS DE 18 MILIONS DE REPRODUCCIONS

El darrer fenomen viral ha estat el vídeo del pilar de 9 amb folre, manilles i puntals publicat per *elmoncasteller.cat*. La inèdita construcció ha donat la volta al món i, tot i que no ha tingut un impacte tan important com el que he esmentat abans, es pot considerar un dels vídeos castellers amb més visualitzacions de la història, amb més de 18 milions de reproduccions: 1,7 milions d'aquestes a la plataforma TikTok i la resta a l'Instagram d'aquest modest mitjà casteller.

A aquests 18 milions, però, cal sumar-n'hi uns quants més gràcies al fet que altres perfils temàtics (sobre esports o viatges per citar-ne alguns exemples), la majoria internacionals, han compartit massivament el vídeo original per mitjà de les seves xarxes. Un d'aquests perfils és @EartPix, una de les comunitats de viatgers més famoses del món, amb més de 23 milions de seguidors, el responsable de la qual –un *influencer* californià que ha descobert els castells i que es vol desplaçar personalment a Vilafranca per viure en directe una diada– m'assegura que les seves publicacions arriben a 400 milions de perfils i obté un impacte de més de mil milions de visualitzacions entre totes les publicacions mensuals. Des del seu canal, el pilar de 9 s'ha reproduït 9 milions de vegades més.

Sumant la publicació original i les escampades en altres canals destacats, podríem dir que l'abast podria sobrepassar la meitat de la xifra assolida per Red Bull.

APROFITAR LES XARXES AL MÀXIM

Com no podia ser d'altra manera, el vídeo del pilar de 9 ha generat milers de comentaris en diversos idiomes, amb reaccions de tot tipus, tant de persones anònimes com d'algunes celebritats d'arreu, gent popular en l'àmbit esportiu, del món de l'espectacle o *influencers*, sorpresos per l'espectacularitat de l'estructura. En definitiva, gent que assegurava no haver vist mai abans una construcció castellera i que gràcies al vídeo han descobert aquesta tradició.

Aquest vídeo, però, no ha estat l'únic que s'ha viralitzat notablement a les xarxes durant el 2022. La torre de 9 descarregada a la Bisbal ha obtingut un impacte molt gran gràcies als 11 milions de visualitzacions al Facebook de *elmoncasteller*. També al canal de Twitter d'aquest mitjà els vídeos de castells penjats al llarg de la temporada s'han situat entre els més vistos en aquesta xarxa.

És evident que els castells –i la colla en particular– tenen un potencial molt gran a les xarxes socials. Pràcticament des que van començar a popularitzar-se, els verds han entès molt bé com treure suc d'aquestes eines i els equips de comunicació han fet sempre una gran tasca, però penso que caldria seguir explorant aquest camp i aprofitar-lo al màxim. Per exemple, generant continguts i formats originals sobre la colla i l'activitat principal que practica, però també en altres aspectes com la vida social o la història de l'entitat. ●

El vídeo del pilar de 9 ha generat milers de comentaris en diversos idiomes i ha tingut reaccions de tot tipus, tant de persones anònimes com d'algunes celebritats d'arreu, gent popular en l'àmbit esportiu, del món de l'espectacle o influencers sorpresos per l'espectacularitat de l'estructura.

CASTELLS DE COLOR VERD A LA COMARCA DEL ROSSELLÓ

El 4 de 8 amb l'agulla i el pilar de 7 amb folre, els més destacats

ELOI MIRALLES
CRONISTA, CASTELLER
I RABASSÓ

[@EloiMiralles45](#)

Després de vint anys sense fer una actuació completa a la Catalunya Nord, els Castellers de Vilafranca hi vam tornar en un cap de setmana molt intens de castells. Tot va començar el dissabte, 28 de maig, al matí, a la bonica vila episcopal d'**Elna**, un nom que, segons algunes fonts, li donà l'emperador romà Constantí en honor de la seva mare. Precisament davant la Sala Helena, a la plaça Major (dita de la *République*), amb bona presència de gent i col·laboració a la pinya, vam fer una completa actuació (filmada per una productora de televisió contractada per l'Ajuntament), tot desgranant un darrere l'altre el 4 de 7 amb l'agulla, el 5 de 7, el 3 de 7, el 4 de 7 net, el 3 de 7 amb l'agulla i un vano de 5 amb senyera i estelades. Un reconfortant pica-pica, amb begudes refrescants —aquí cal agrair la bona disposició i el suport rebut en tot moment pel cap del Servei de Patrimoni i Catalanitat del municipi, Ricard Nieto—, va precedir la pujada a la catedral per visitar el seu entorn i fer una foto de grup; la del magnífic claustre de la seu haurà d'esperar...

PILARS D'HOMENATGE

Especialment emotiva fou l'aixecada de quatre pilars de 4, amb les banderes que ens representen, davant l'edifici de l'antiga Maternitat Suïssa, una mena de palauet als afores d'Elna, on una estudiant helvètica d'infermeria, l'Elisabeth Eidenbenz, va fer una tasca humanitària impagable en salvar uns centenars de mares i nadons que provenien de l'exili republicà de la guerra d'Espanya i, més tard, els que foren víctima de l'estrall bèl·lic de la Segona Guerra Mundial. L'amic Pere Manzaneres, regidor de l'Ajuntament d'Elna, que ens va acompanyar tot el matí, va fer un magnífic relat in situ d'aquesta història colpidora. Poc després, a **Argelers de la Marenda** vam plantar un pilar de 5 davant del monòlit que recorda el pas de milers d'exiliats republicans que van ser internats en els camps de concentració habilitats al litoral rossellonès

en aquella època. I després de dinar a la platja de la població férem cap al port de **Sant Cebrià de Rosselló**, per enlairar primerament un pilar de 5 davant del monument al nostre president màrtir Lluís Companys i a tots els que lluitaren per la llibertat i la democràcia.

CARRO GROS

A un centenar de metres d'aquest darrer indret, l'actuació, a mitja tarda, a la plaça Marbre del mateix port de Sant Cebrià (que compta amb una gran diversitat d'infraestructures per a la pràctica d'esports nàutics), va superar la del matí, per la raó que s'hi va poder veure un ferm 4 de 8 de color verd, precedit del 4 de 7 amb l'agulla i el 5 de 7, per continuar després amb el 3 de 7 i un parell de pilars de 5 aixecats simultàniament. També s'acostà força gent a la pinya i els castellers vam poder comptar en tot moment amb l'acomboiament, entre d'altres, de la simpàtica i eficient amiga Mithé Pull, tant per muntar el berenar ofert per l'organització (no hi mancà el típic muscat de Rivesaltes), com a l'hora d'instalar tota l'expedició al Bosc d'en Roug, un càmping molt ben equipat, als afores de Sant Cebrià, on després de sopar la colla va passar la nit no sense que abans els grallers, això sí, haguessin delectat la concurrència amb la interpretació d'escollides peces musicals dels balls de la nostra Festa Major.

LA MILLOR ACTUACIÓ, AL RIBERAL

I el diumenge al migdia, al poble de **Bao**, la seu dels Castellers del Riberal —una colla que aplega gent de diverses localitats d'aquells verals, molt propers a Perpinyà i que també té el color verd com a distintiu—, en el marc del 20è aniversari de la celebració del primer IdentíCAT —un nom que identifica les Trobades de la Catalanitat a la Catalunya Nord—, vam fer l'exhibició més completa que s'ha vist mai en aquelles comarques nord-catalanes. En efecte, amb més efectius a la colla (un tercer autocar havia sortit de la vila al matí), després d'un pilar de 5 de salutació, vam carregar i descarregar el 4 de 8 amb l'agulla al mig, amb la qual cosa ens podíem treure l'espina que dúiem clavada des d'aquell que

A l'esquerra, pilars de 4 davant de la Maternitat d'Elna. **Foto: Xavi Vicente**

A sota, el cinc de 7 descarregat a l'actuació que es va dur a terme a la vila d'Elna. **Foto: Xavi Vicente**

L'antiga Maternitat Suïssa, una mena de palauet als afores d'Elna, on una estudiant helvètica d'infermeria, l'Elisabeth Eidenbenz, va fer una tasca humanitària impagable en salvar uns centenars de mares i nadons que provenien de l'exili republicà de la guerra d'Espanya

D'esquerra a dreta, en Carles Mata i el Sisco Benet lliurant un recordatori a Pere Manzaneres.
Foto: Eloi Miralles

Pilar de 5 a la platja d'Argelers de la Marena.
Foto: Xavi Vicente

El quatre de 8 amb l'agulla descarregat a l'actuació d'IdentiCAT a Bao.
Foto: Xavi Vicente

Monument dedicat al president Lluís Companys a Sant Cebrià de Rosselló
Foto: Eloi Miralles

En Pere Manzaneres explicant a la colla la història de la Maternitat d'Elna.
Foto: Eloi Miralles

El quatre de 8 de l'actuació de dissabte a Sant Cebrià de Rosselló.
Foto: Eloi Miralles

El set de 7 i els pilars de comiat de l'actuació d'IdentiCAT a Bao.
Foto: Xavi Vicente

ens havia caigut a Perpinyà, l'any 1998; vam continuar després amb el 3 de 8, per encarar en tercera ronda la torre de 8 amb folre. No pujava gaire segura i l'haguérem de desmuntar sense coronar-la perquè la cosa, a parer dels entesos, no pintava bé; llavors vam optar pel 7 de 7 i rematar la feina amb un impressionant pilar de 7 folrat que va fer les delícies de tots els presents a la plaça de l'Església. Els Castellers del Riberal van poder recuperar els castells de set, el 3 i el 4, i van tancar les tres rondes amb el 5 de 6, i els mateixos castells van fer els seus padrins, els Castellers de Barcelona. Les tres colles van cloure la diada amb sengles pilars, de 5 el dels locals, i de 4 els barcelonins (dos) i vilafranquins (quatre). També cal dir que un dels pilars de 4 inicials de la colla local l'havia parat a segons el conseller de Cultura de la Generalitat, Lluís Puig, a l'exili des de fa uns anys, com és sabut. I en acabar tots cap a dinar, amb una bona fideuada oferta per l'associació Aire Nou de Bao, que aixopluga els castellers i altres elements de la cultura tradicional i popular. Tant aquí com a les altres dues viles on fèrem castells no hi mancà l'obsequi de la colla, en forma de castell miniaturitzat, lliurat pels nostres capdavaners.

CASTELLS EN DIRECTE, PER PRIMERA VEGADA, A LA CATALUNYA NORD

També cal dir que la triple exhibició a Bao fou retransmesa per televisió -via internet- per encàrrec d'Aire Nou a una productora especialitzada que hi disposà quatre càmeres, i era la primera vegada que això succeïa en aquelles terres germanes. La locució anà a càrrec de Rafael Renyé, de Ràdio Arrels, ex-cap de colla dels Castellers del Riberal, acompanyat de Jou Hernández, antic membre dels Castellers de l'Albera i ara a la Colla Casteller de Figueres. La retransmissió fou possible gràcies a la participació de la Plataforma per la Llengua i l'Oficina Pública de la Llengua Catalana.

MÉS DE MIG SEGLE DESPRÉS...

Aquest 2022 haurà fet 52 anys de la primera presència dels Castellers de Vilafranca al Rosselló, llavors amb actuacions davant del Castillet de Perpinyà i a les festes de Pau i Treva

celebrades a la vila de Toluges i organitzades en col·laboració amb el Consell Nacional Català a l'exili. Des d'aquell llunyà 1970, també hem fet castells a Vilafranca de Conflent, a Cotlliure, a Banyuls de la Marenda, a Prada de Conflent i al monestir de Sant Miquel de Cuixà (municipi de Codalet), mentre que l'última exhibició completa havia estat la del 2002, també a Bao, on ja vam descarregar el 4 de 8 en la 1a Trobada de la Catalanitat, sense oblidar, però, que el 29 de febrer del 2020 vam plantar uns pilars de 4 a Perpinyà, en aquell acte multitudinari del Consell per la República Catalana. Finalment, ens cal agrair a l'activista cultural i bon amic Hervé Pi, principal promotor i impulsor de totes les edicions celebrades de l'IdentiCAT, tot el seu inestimable suport que ha permès que una nova presència vilafranquina a la Catalunya Nord hagi estat un èxit rotund. ●

Aquest 2022 haurà fet 52 anys de la primera presència dels Castellers de Vilafranca al Rosselló, llavors amb actuacions davant del Castillet de Perpinyà i a les festes de Pau i Treva

Els Castellers de Vilafranca a la Catalunya Nord

ANY	CIUTAT	MOTIU	ACTUACIÓ
1970	Perpinyà	Iniciativa de la colla	4d7, Pd5, 2 Pd4
1970	Toluges	Festes de Pau i Treva	4d7, Td6, Pd4
1977	Perpinyà	Iniciativa de la colla	3d7, Td6, Pd5, 2 Pd4
1982	Perpinyà	Festes de la USAP	3d7, Td6, Pd5 3d7, Td6, Pd5, Td6, Pd5
1984	Cotlliure	Invitació del municipi	3d7, 4d7, Td6, Pd5
1985	Sant Miquel de Cuixà (Codalet)	Iniciativa de la colla	4d7a, Td7
1985	Vilafranca de Conflent	Invitació del municipi	3d7, 4d7, Td6, Pd5
1986	Banyuls de la Marenda	Invitació del municipi	3d7, 4d7, 5d7, Pd5 3d7, Td7c, Pd5, 3d7c
1988	Prada	Universitat Catalana d'Estiu	3d7, 4d7, Td6, 3d7
1988	Vilafranca de Conflent	Invitació del municipi	3d7, 4d7, 3d7, 4d7
1989	Perpinyà	Festa de les Mules	3d7, Td6, 3d7, Td6
1989	Vilafranca de Conflent	Invitació del municipi	3d7, Td6, 3d7, Td6
1997	Perpinyà	Festa Major del Penedès	3d7 (actuació supesa per la pluja)
1998	Perpinyà	Visita del president de la Generalitat	3d8, Td7, Pd5
2002	Bao	Trobada de la catalanitat IdentiCAT	4d7a, 4d8, Td7, Pd5
2020	Perpinyà	Consell de la República Catalana	4 Pd4
2022	Elna	Invitació del municipi	4d7a, 5d7, 3d7, 4d7n, 3d7a, Vd5
2022	Maternitat d'Elna	Iniciativa de la colla	4 Pd4
2022	Argelers	Iniciativa de la colla	Pd5
2022	Sant Cebrià del Rosselló	Invitació del municipi	Pd5, 4d7a, 5d7, 4d8, 3d7, 2 Pd5
2022	Bao	Trobada de la catalanitat IdentiCAT	Pd5, 4d8a, 3d8, 7d7, Pd7f, 4 Pd4

ESKERRIK ASKO, EUSKALDUNS!!!

Una nova i positiva experiència la que vam poder viure al País Basc el tercer cap de setmana del mes de juny passat.

A l'esquerra, vano de 5 a la Berria Plaza de Donosti.
Foto: Xavi Vicente

A sota, el 5 de 8 descarregat a Hondarribia, el primer que hem descarregat fora del nostre país.
Foto: Xavi Vicente

ELOI MIRALLES
CRONISTA, CASTELLER
I RABASSÓ

[@EloiMiralles45](#)

A última hora del divendres, dia 17 de juny, s'actuà a **Ereñotzu**, una pedania o entitat local menor del municipi d'**Hernani**, amb el 4 de 7, el 5 de 7, el 4 de 7 amb l'agulla, el 4 de 8 i el 3 de 8, per acabar amb un vano de 5 (desplegant la ikurriña i l'estelada en els pilars petits) i cinc pilars de 4. Després de l'actuació, els veïns del petit llogaret es multiplicaren molt amablement per oferir un excel·lent marmitako i sidra a dojo per a tots els membres de la colla i aquesta va obsequiar-los amb uns records castellers. A destacar també que al balcó de l'antic Ajuntament, una bona estelada acompanyava la ikurriña.

MATINAL REIVINDICATIVA

El dissabte 18, al matí, l'actuació fou a **Donostia**, convidats per la *Gure Esku Dago* (que vol dir «És a les nostres mans»), una plataforma cívica que organitzava la *Pirinioetako bidea* (Via pirinenca) i va promoure per a la nit del 2 de juliol la il·luminació d'un bon nombre de cims (més de 300 segons les previsions) al llarg de tot el Pirineu, entre Euskalerria i Catalunya, com un acte reivindicatiu pel Dret a l'Autodeterminació dels Pobles. Sota una insòlita i aclaparadora temperatura que arribà a depassar els 40°C, la cercavila començà al parc Alderdi Eder, davant l'Ajuntament de Sant Sebastià, amb el 7 de 7 i la torre de set; continuà a la Berria plaza (la plaça Nova, oficialment de la Constitució, cosa que no agrada a molts euskalduns), on fèrem el 4 de 8, la torre de 8 folrada i un vano de 5 amb les banderes, i finí a la plaça de Catalunya, amb un 5 de 7 net i el 3 de 8, abans d'escurar unes quantes paelles de gran calibre, amenitzades amb més sidra, sota un «sol d'injustícia». Els organitzadors també van rebre els pertinents obsequis castellers. Desfilades amb danses i cants en euskera (*kalejiras* i *kantujiras*) acompanyaren les nostres exhibicions.

PRIMERA CATEDRAL CASTELLERA AL PAÍS BASC

A la tarda, a l'Arma plaza (plaça d'Armes) de la històrica, bonica i empinada vila d'**Hondarribia**, davant de l'emblemàtic palau/castell de Carles V (reconvertit en Parador de Turisme), vàrem fer l'actuació més important de la gira, amb un públic nombrós i bona col·laboració a la pinya, tot descarregant el 4de 8, la torre de 8 amb folre, el 5 de 8 —el primer que hem plantat fora de Catalunya— i el típic vano de 5 abanderat. Foren lliurats diversos obsequis al regidor de Cultura Juan Luis Silanes i al tècnic Goyo Uriarte. Cal destacar també la presència a la plaça d'una vella coneguda: Helene Gezala, tot un referent per als Falcons vilafranquins. I per a molts, un bon àpat en una sidreria va posar el contrapunt a l'esforç realitzat.

En l'actuació més important de la gira, amb un públic nombrós i bona col·laboració a la pinya, hi vam descarregar el 4de 8, la torre de 8 amb folre i el 5 de 8 —el primer que hem plantat fora de Catalunya—

D'esquerra a dreta, 4 de 8 a la plaça Nova de la capital de Guipuzkoa.	El gruix de l'expedició vilafranquina davant la porta de Santa Maria de la localitat d'Hondarribia.
4 de 7 amb l'agulla de l'actuació a la pedania d'Ereñotzu (Hernani).	L'alcaldeessa d'Orio, Anuska Esnal, fent el parlament de benvinguda als castellers.
La canalla de la colla després de l'actuació d'Hondarribia.	Seqüència del 3 de 8 descarregat a l'actuació d'Orio.
El 4 de 8 descarregat a Hondarribia.	Moment de la descoberta de la placa commemorativa del 3 de 9 amb folre descarregat a Orio el 2018.
Torre de 8 amb folre a Orio.	Fotos: Xavi Vicente

PLACA PER AL 3 DE 9

El diumenge 19, al migdia, hi havia molta expectació a la Herriko plaza de la costanera localitat d'**Orio**, de gran tradició pesquera i que ja el 2018 havia pogut contemplar el 3 de 9 amb folre, el primer castell de nou aixecat al País Basc, en la celebració de la «Bisugu Festa» (festa del besuc). L'alcaldeessa Anuska Esnal va pronunciar un vibrant discurs de salutació i agraïment, traduït al català pel tècnic lingüista Xabier Zabaleta i que fou degudament contestat, en euskera!, pel nostre casteller Ivó Jordà, tot donant pas a la descoberta de la placa que recorda la consecució d'aquell castell. Després de lliurar els obsequis de costum (entre els quals un quadre amb la fotografia d'aquell 3 de 9 de quatre anys enrere), limitats els nostres efectius per algunes absències, no vàrem poder reeditar la proesa, tot i que enllestírem una altra exhibició de categoria, amb el 4 de 8, la torre de 8 amb folre, el 3 de 8 i l'acostumat vano de 5 amb les banderes, amb la particularitat que van ser quatre i no dos els pilars de 4 que acompanyaren el de 5. Tothom satisfet i sense cap castell caigut, després de dinar, carretera i manta per retornar a la vila cap a les darreres hores de la tarda. Encara cal parlar d'un altre amic local retrobat, Jon Agirresarobe, antic regidor de cultura que, el 2015, havia aconseguit el grup de castellers que anaren a practicar l'esport de rem a la vila —famosa per les seves curses de traineres—, per participar en el descens del riu Oria. Ell fou, a més, l'artífex organitzador de la gira castellera dels verds per Euskalerria (2018), que ens portà a actuar a Alegia, Errenteria, Orio. Donostia i Elizondo (Baztan). ●

L'alcaldeessa Anuska Esnal va pronunciar un vibrant discurs de salutació i agraïment, traduït al català pel tècnic lingüista Xabier Zabaleta i que fou degudament contestat, en euskera!, pel nostre casteller Ivó Jordà.

ANUSKA ESNAL OLIDEN
ORIOKO ALKATEA
ALCALDESSA D'ORIO

 @anuskaesnal

(Traducció al català del text que va llegir l'alcaldeessa d'Orio el dia 19 de juny de 2022 a l'acte d'inauguració de la placa commemorativa del 3 de 9 descarregat per la colla de Castellers de Vilafranca a la plaça d'Orio (Guipúscoa) el 14 de juliol de 2018).

La relació entre Vilafranca del Penedès i Orio va començar fa deu anys, l'any 2012. Aquell any van actuar a Orio els Falcons de Vilafranca i, posteriorment, també hi van venir alguns grups de música i, per descomptat, vosaltres: els Castellers de Vilafranca. Per tant, molts de vosaltres ja coneixeu Orio, tant de dia com de nit. Aquí heu aixecat castells, heu remat amb nosaltres, hem fet festa tots junts... Ens coneixem i ens estimem.

És un orgull per nosaltres que la plaça d'Orio sigui la primera «plaça de nou» del País Basc (i sisena del món fora dels Països Catalans!). És un veritable honor i per això hem posat aquesta placa avui: perquè volem que tothom ho sàpiga.

Potser la nostra cultura castellera no és suficient per copsar tots els detalls i petites coses que hi ha darrere un castell. Potser el nou és, per nosaltres, poc més que un número i no valorem com cal el

que significa el 3 de 9 d'Orio, però sí que veiem la il·lusió als vostres ulls, aquesta mena d'illúsió que neix dels assoliments col·lectius, de la comunitat. Cada poble té la seva manera de fer comunitat. Els castells són tan importants per a vosaltres com per a nosaltres les activitats que fem al voltant de la ria, i és precisament això el que ens uneix: la voluntat de revitalitzar i renovar el nostre patrimoni cultural i fer-lo junts.

Veig amb alegria que la colla de castellers és un reflex de la diversitat de la societat i m'emociona constatar com la força de la comunitat és capaç d'envair les pors i els dubtes dels individus per assolir conjuntament els objectius més difícils.

La força de la comunitat no es pot mesurar en números. Les coses importants no es compten, sinó que se senten. Els sentiments mouen les persones, i les persones, el poble. A Orio ens hem emocionat amb cada actuació dels Castellers de Vilafranca i això ens quedarà sempre al cor, com quedarà la placa que hem posat avui a la façana de l'Ajuntament.

Gràcies, Castellers, de tot cor!

El detergent que protegeix
la teva roba i el Medi Ambient.

**Deter
Solín**
Protect

Fet al Penedès

Descobreix-ho a detersolin.com

QUALSEVOL SOMNI ES POT FER REALITAT

Poques vegades com aquesta, el fet casteller ha estat notícia de màxima difusió, cosa que demostra la importància del que vàreu aconseguir. Un castell bestial, un somni aconseguit i aplaudit més enllà del món casteller.

FERMÍ PUIG I BOTE
CUINA TRADICIONAL CATALANA

fermipuigcunier

Em demaneu d'urgència unes breus reflexions sobre la històrica Diada de Tots Sants i alhora sobre un fet petit pel que representa per als Castellers de Vilafranca, però un fet immens per a mi, donat que em vàreu concedir ser-ne associat d'honor.

M'ho prenc seriosament, no cal dir-ho, i no perquè m'hagueu de veure a cap pinya o folre, però sí perquè, en tots els àmbits on tingui res a dir, procuraré no desmerèixer la vostra distinció. Per a mi, ser soci d'honor vostre és important, que ho sapiguen. Dit això, tot insistint en el meu agraïment, toca parlar del que vàreu fer i dels valors que vàreu projectar.

La proesa d'haver carregat el pilar de 9 ha estat a bastament destacada a tots els mitjans de comunicació del país. Poques vegades com aquesta, el fet casteller ha estat notícia de màxima difusió, cosa que demostra la importància del que vàreu aconseguir. Un castell bestial, un somni aconseguit i aplaudit més enllà del món casteller. Aquesta ha estat una proesa formidable. Però, al meu parer, el veritablement més important és que es va aconseguir després d'un primer intent que hauria desencoratjat qualsevol colla que no fos la dels Castellers de Vilafranca. Tal com també va passar amb l'espectacular 3 de 10, carregat després d'un primer intent desmuntat.

Aquesta és una de les virtuts més admirables de Vilafranca, la gran lliçó que doneu i que es pot aplicar a la vida en general: tothom pot caure, però, si lluita i s'esforça, es pot tornar a alçar. Quina gran lliçó que vàreu donar! Amb perseverança, amb les conviccions fermes, amb il·lusió i optimisme, amb solidaritat i anant tots a una, qualsevol somni es pot fer realitat.

També en això els Castellers de Vilafranca heu estat exemplars. I merescudament admirats.

Bravo Vilafranca! ●

1972: 50 ANYS DE LA PRIMERA VICTÒRIA VERDA AL CONCURS DE TARRAGONA

És generalment acceptat que els concursos de castells que van tenir lloc al Portal de l'Àngel de Barcelona, a mitjans dels anys 60 del segle passat, patrocinats pels grans magatzems Jorba-Preciados (tot i que sempre han estat coneguts popularment com els concursos de can Jorba), van significar com una mena de revulsiu en l'activitat casteller, un bon punt endormiscada o, si més no, una mica estancada en aquella època.

ELOI MIRALLES
CRONISTA, CASTELLER
I RABASSÓ

 @EloiMiralles45

La rivalitat en l'àmbit local entre les dues colles dels Xiquets de Valls -la Muixerra i la Vella- i la d'aquestes amb els Nens del Vendrelleren un dels pocs al·licients que congregaven els aficionats a les cites/places més importants del calendari casteller. D'aquells certàmens barcelonins, se'n van fer tres, corresponents als anys 1964, 1965 i 1966, i la Colla Vella dels Xiquets de Valls esdevingué la guanyadora de tots tres. Se'n havia de celebrar un quart, però les raons que hi havia hagut entre vallencs i vendrellencs a la tercera convocatòria van aconsellar els organitzadors, el 1967, de substituir el concurs per una mera exhibició (que fou nocturna en l'ocasió) de totes les colles existents aleshores, però sense bases ni puntuacions.

VELLA VS. NENS

Incentivada de nou l'afició i desapareguda la Muixerra, l'any 1965, fou arran d'aquella competència —Vella *versus* Nens— que anava fent camí, però ja ben consolidada, que s'inicià una tongada d'èxits dels vendrellencs, fonamentada principalment a redós del pilar de 6, carregat, primer, en diverses ocasions, abans de descarregar-lo a la fi, talment com el de 7 amb folre, el 1969. Aquest mateix any els vallencs van poder respondre també amb el pilar de 6 (només coronat) i carregant, així mateix, el 5 de 8, a més d'intentar per primer cop la torre de 8 folrada que, per poc, no van assolir de carregar. Quant als 3 i 4 de 8, cal afegir que els van aconseguir descarregar les dues colles.

Ens cal recular ara una mica en el temps per situar-nos al 1968, a Vilafranca, quan uns quants prohoms castellers del moment van voler recollir la torxa concursal barcelonina i convocar un nou certamen que fou batejat com l'«Anxaneta de Plata» (no hauria estat millor «Enxaneta d'Argent»?). N'hi hagué quatre, d'aquests concursos, des d'aquell any

fins al 1971, i tots quatre van acabar amb victòria dels Nens del Vendrell (la nostra plaça també va poder contemplar els seus pilars de 6 i de 7, tot i que només carregats). La Colla Vella de Valls es va excloure de tots quatre al·legant d'antuvi que no podia competir en dia feiner, mentre que el 1970 (Sant Fèlix queia en diumenge) ho feu per desacord amb les bases. Tampoc no es van inscriure les colles de Tarragona, amb una única excepció, quan la Colla Nova de Sant Magí vingué per participar en el del 1970.

Hem fet tot aquest preàmbul per significar que en aquells anys el món casteller vivia immers en una síndrome o una psicosi de concursos que es feia palesa gairebé a tots els nivells. El Patronat Municipal dels Castells de Tarragona no es mostrà aliè a aquesta circumstància i els seus gestors van fer mans i mànigues per tal d'aconseguir que vallencs i vendrellencs es poguessin veure per fi les cares. Després de repetides reunions, amb discussions acalorades, hom assolí de posar-los d'acord, i així, el 27 de setembre del 1970, a diferència del que havia passat a Vilafranca el 30 d'agost, al concurs tarragoní, hi foren presents totes les colles existents aleshores. Semblava que la Colla Vella tenia més possibilitats d'endur-se la victòria a recer de la torre de 8 amb folre que duia preparada, però tot i que la va carregar, així com els pilars de 7 i de 6, es va veure superada pels Nens, els quals, havent descarregat el pilar de 6 i coronat el de 7, van sorprendre descarregant una impecable torre de 8 folrada (ni que sigui només a tall anecdòtic, cal dir que algú va argumentar llavors que ho havien tingut més fàcil perquè posaren crosses als segons, cosa que no havien fet els de Valls).

EL CONCURS DEL 1972

Dos anys més tard també hi hagué concurs a la vella Tàrraco, però en aquella ocasió no hi va haver consens total i foren els Nens del Vendrell els qui van fer el bot en declinar la seva participació per disconformitat amb unes bases que havien experimentat algunes modificacions. En aquest cas i de cara a la més que possible competitivitat

A l'esquerra, el primer 3 de 8 carregat per la colla l'1 d'octubre de 1972 al Concurs de Castells de Tarragona.

Al costat, el pilar de 6 carregat en la primera ronda.

A dalt, el 4 de 8 descarregat en el mateix concurs.

kErPe

GRÀFIQUES

- IMPRESSIÓ ÒFSET & DIGITAL
- IMPRESSIÓ DE GRAN FORMAT
VINILS, LONES, ROLL-UPS, FOTOLLENÇ,
PÒSTERS, CARTELLERIA, SUPORTS RÍGIDS
- ETIQUETES ADHESIVES EN BOBINA
- COPISTERIA I PAPERERIA

SERVEI DE COPISTERIA ON-LINE
COMANDES WEB

IMPRIMEIX ELS TEUS DOCUMENTS DES DE
QUALSEVOL DISPOSITIU,
DIRECTAMENT A LES
NOSTRES IMPRESSORES

www.kerpe.cat

Pere el Gran, 16 · **Tel. 93 890 23 06**
08720 Vilafranca del Penedès · info@kerpe.cat

INSTAL·LACIONS

S.L.

- ELECTRICITAT
- AIGUA
- GAS
- CALEFACCIÓ
- AIRE CONDICIONAT
- AUTOMATISMES
- LLOGUER DE CAMIÓ CISTELLA

C/ Pati del Gall, 6 · **Tel. 93 892 12 79**

08720 VILAFRANCA DEL PENEDES

lv.instalacions@gmail.com

ocasio.jounou.es

JOUNOU

VILAFRANCA DEL PENEDES

93 890 03 03

ST. PERE DE RIBES/VILANOVA

93 814 22 64

www.jounouconcesionario.com

SEAT
JOURMÓVIL

VILAFRANCA DEL PENEDES

93 890 45 83

ST. PERE DE RIBES/VILANOVA

93 814 54 14

www.joumovil.seat

HONDA
STYL AUTO

VILAFRANCA DEL PENEDES

93 817 01 03

ST. PERE DE RIBES/VILANOVA

93 814 22 46

www.hondavilafranca.com

HYUNDAI
PENEDESCAR

VILAFRANCA DEL PENEDES

93 817 34 84

ST. PERE DE RIBES/VILANOVA

93 814 34 04

www.hyundaivilafranca.es

www.jounou.es

amb els vallencs, l'absència vendrellenca la van suplir uns Castellers de Vilafranca —tercers el 1970— que havien millorat amb solvència des d'aleshores, atès que el 1971 havien descarregat per primera vegada el 4 de 8 i carregat el pilar de 6, i, a més, havien aconseguit descarregar aquest espadat per Sant Fèlix d'aquell mateix 1972. Així doncs, per als rosats de Valls els verds penedesencs eren, sense discussió, els rivals a batre. De fet, ja s'havien vist les cares a la Festa Major vilafranquina amb un resultat força igualat.

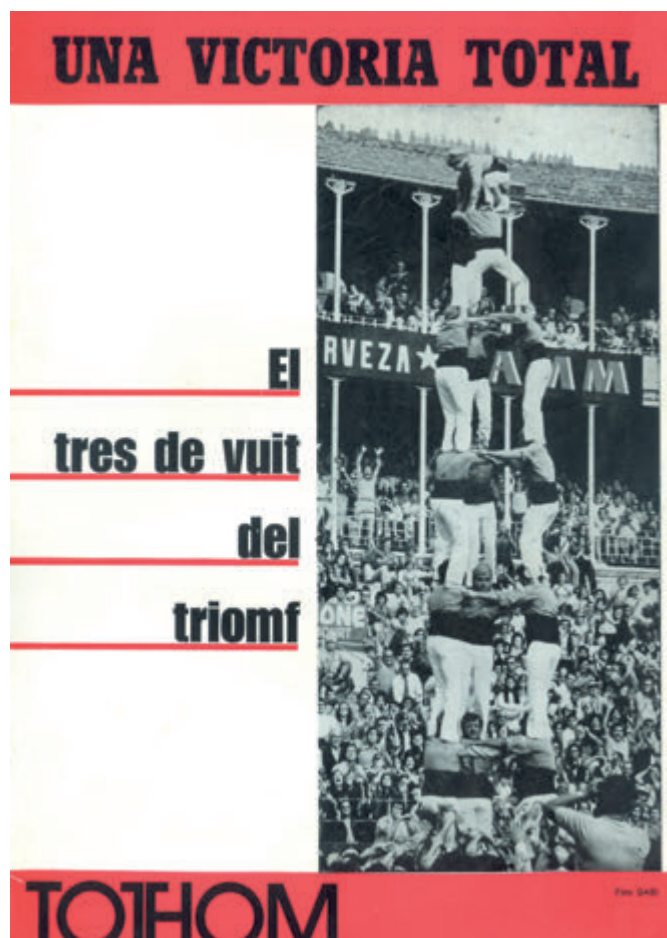
I va arribar el gran dia, 1 d'octubre d'aquell 1972, de grata memòria. La nostra colla, sota el guiatge de Lluís Giménez com a cap, es presentava a Tarragona amb molta moral i les piles ben carregades. Amb tot, aquesta vegada el nostre pilar de 6 inicial només fou coronat, un percaç que restaria compensat pel fet que, de la mateixa manera, els vallencs tan sols van carregar el seu 4 de 8. A la segona volta tot ens va anar de cara en descarregar-lo nosaltres, el carro gros; per tant, aquest castell començava a posar les coses al seu lloc. En canvi, els rosats tornarien a ensopegar en els seus dos intents del pilar de 6. Una tercera ronda d'estratègia ens deixava una torre de 7 descarregada per cada colla. Tanmateix, la dels rivals va venir precedida d'un intent de la de 8 folrada que no va arribar a plec de bé i que hauria pogut ser decisiva. I la quarta tanda de castells no va restar exempta d'emoció per a molts vilafranquins: d'una banda, pel primer 3 de 8 carregat de la nostra història, una nova fita

en aquell any de gràcia, i, de l'altra, perquè aquell trumfo obligava els de l'Alt Camp a provar un castell no inferior al 5 de 8, i aquest fou precisament l'escollit per mirar d'arrabassar-nos el triomf, però no se'n van sortir. La catedral pujava força bé, però se'ls va ensorrar per la base. Poc després, l'eufòria verda aniria de bracet amb el darrer castell dels xiquets, el 3 de 7 aixecat per sota, que sumava punts per no perdre el segon lloc i donava a entendre que llançaven la tovallola. Els 3.010 punts assolits pels Castellers de Vilafranca superaven els 2.585 de la Colla Vella dels Xiquets de Valls.

Així doncs «una victòria amb totes les de la llei», com es qualificava en una crònica postconcurs a la premsa local. Haurien de passar vint-i-quatre anys perquè els vilafranquins tornéssim a alçar un trofeu guanyador a Tarragona. Però a partir d'aleshores en vindrien uns quants més... ●

La nostra colla, sota el guiatge de Lluís Giménez com a cap, es presentava a Tarragona amb molta moral i les piles ben carregades

Portades dels setmanaris comarcals de l'època, LA VOZ DEL PENEDES i el TOTHOM que es feien ressò del triomf dels Castellers de Vilafranca al Concurs de Tarragona de l'any 1972.

elements

BATH & HOME COMFORT

BANY · CERÀMICA · CUINA · IL·LUMINACIÓ

 SIABIOSCA

elements@siabiosca.com
www.siabiosca.com

Showroom Vilafranca: C/ de Cubelles 7,
08720 Vilafranca del Penedès - 938 90 16 11

Showroom Vilanova: Ronda d'Europa 69,
08800 Vilanova i la Geltrú - 938 14 20 17

VINT-I-CINC ANYS DE...

28.09.1997 **PRIMER PILAR DE VUIT AMB FOLRE I MANILLES DESCARREGAT**

01.11.1997 **PRIMER CINC DE NOU AMB FOLRE DESCARREGAT**

MANUEL LLORCA AGULLÓ, L'ALCALDE DE VILAFRANCA QUE VOLIA PROHIBIR ELS CASTELLS

Avui dia sembla haver-hi unanimitat entre els estudiosos i historiadors del fet casteller a l'hora d'afirmar que l'origen dels castells cal anar a buscar-lo en una dansa anomenada Ball de Valencians, que es distingia perquè, entre les diferents coreografies que executava, també realitzava algunes construccions humanes: els pilars –de 2 o de 3 nets- caminant per les processons i una torreta final, com a apoteosi de l'exhibició.

PERE FERRANDO ROMEU
HISTORIADOR DEL FET
CASTELLER

Amb el pas del temps, les danses van anar desapareixent a favor de les torretes, que es van anar diversificant en la seva estructura i van anar pujant de pisos, fins a esdevenir els castells que –amb algunes diferències- coneixem actualment.

Aquests balls de valencians estan documentats al llarg del segle XVIII en moltes poblacions del Camp de Tarragona i el Penedès i fins i tot a les comarques que encerclen aquests territoris. Moltes d'aquestes poblacions han perdut el ball i l'afició casteller, però en d'altres es manté intacte fins avui.

A la dècada dels 80 del segle XX les poblacions de més solera tenien documentat un Ball de Valencians propi que feia situar l'afició casteller a aquell llunyà segle XVIII: eren els casos de Valls, Tarragona, el Vendrell o Vilanova i la Geltrú. Però hi mancava Vilafranca del Penedès. Semblava impossible que una plaça de primer nivell com Vilafranca no hagués tingut Ball de Valencians propi.

BALL DE VALENCIANS VILAFRANQUÍ

Era gairebé al final de l'esmentada dècada dels 80 quan, per fi, apareix la tan desitjada notícia. A l'abril de l'any 1989, justament a les pàgines d'aquesta mateixa revista «EL FIGAROT» -número 8 i 9-, apareixia un article signat per l'erudit vilafranquí Antoni Sabaté Mill (1915-2002) i titulat «Notícia del nostre desaparegut Ball de Valencians». En ell es donava a conèixer, per primer cop, l'existència d'un Ball de Valencians vilafranquí a través d'un document localitzat al Archivo General de Simancas, una població de la província de Valladolid.

La notícia, segons explica el mateix Sabaté, li va fer arribar el llavors jove vilafranquí Josep Colomé i Ferrer, que li va lliurar una còpia del document perquè ingressés al fons de l'Arxiu

A l'abril de l'any 1989, justament a les pàgines d'aquesta mateixa revista «EL FIGAROT» -número 8 i 9-, apareixia un article signat per l'erudit vilafranquí Antoni Sabaté Mill (1915-2002) i titulat «Notícia del nostre desaparegut Ball de Valencians». En ell es donava a conèixer, per primer cop, la existència d'un Ball de Valencians vilafranquí.

Bibliogràfic Pere Regull, del Museu de Vilafranca, del qual Sabaté era el responsable. A l'hora de voler saber com es va produir el petit miracle de trobar un paper en terres castellanes i que fes referència al Ball de Valencians vilafranquí, ens hem posat en contacte amb el mateix Josep Colomé, actualment professor de la Universitat de Barcelona, perquè ens n'expliqués els detalls.

Segons el que ens ha comentat Colomé, ell estava preparant la tesi doctoral sobre l'especialització vitivinícola al Penedès del segle XIX, quan l'any 1988 va entrar d'ajudant a la facultat d'Economia de la Universitat Autònoma de Barcelona. Allí va conèixer el catedràtic Jaume Torras, llavors director d'història econòmica de l'esmentada facultat. Va ser ell qui va viatjar fins a Simancas, a

Valladolid, i va localitzar el preuat document, entre molts altres. Tots ells li van ser lliurats a Colomé qui, en fer-ne el repàs, va saber copsar la importància d'aquest en concret, que va fer arribar a Sabaté i aquest, a la vegada, va afinar més i va considerar necessari divulgar la part referent al Ball de Valencians a l'article a què hem fet referència.

L'INFORME

Pel que fa al document en qüestió, es tracta d'un informe que va elaborar l'alcalde major de Vilafranca Manuel Llorca Agulló i datat el 9 de setembre del 1786. Consta de vint-i-vuit punts o capítols, en què es tracten diferents temes relacionats amb la vila: les fonts, el subministrament d'aigua, qüestions d'ordre públic, la regulació de les pastures del bestiar, la plantació d'arbres, l'estat de camins i carrers, etcètera. I entre aquests punts ens trobem el número 7 que es titula «Sobre que se extermine el uso de los Castillos en los bailes nombrados de valencianos, y aun se prohiba absolutamente el uso de tales bailes». Obviarem la transcripció literal del text perquè ja ha estat reproduït a bastament en diferents treballs –el més recent i proper, l'encuriosit lector el trobarà al llibre del farmacèutic i casteller Eloi Miralles «Castellers de Vilafranca», volum I, pàgina 22 i següents-. Però sí que direm que el contingut, com el títol avança, va encaminat a prohibir que el Ball de Valencians local faci castells, i, millor encara, que desaparegui tot ell. I ho argumenta amb el fet que els seus components aprofitaven l'habilitat de pujar uns damunt dels altres per saltar les tàpies dels horts i robar-ne les faves i entrar dins els balcons de les cases per agafar-ne clavells i altres flors...

A part, la resta de capítols també contenen dades i dates prou interessants per a l'estudi de la vila en aquella època tan llunyana,

A l'esquerra, recreació del Ball de Valencians feta en ceràmica artesanal obrada al taller Esteve-Via d'Avinyonet del Penedès.

Col·lecció Eloi Miralles

El contingut, com el títol avança, va encaminat a prohibir que el Ball de Valencians local faci castells, i, millor encara, que desaparegui tot ell. I ho argumenta amb el fet que els seus components aprofitaven l'habilitat de pujar uns damunt dels altres per saltar les tàpies dels horts i robar-ne les faves i entrar dins els balcons

amb l'aparició de molts topònims, alguns de desapareguts i altres encara vigents. Menció especial mereix el capítol 13, el més extens de tots –ocupa gairebé una quarta part de tot el document– dedicat al col·lectiu gitano que ja llavors habitava a la vila, amb detalls dels seus noms, edats, oficis, etcètera. L'any 2006 l'Institut d'Estudis Penedesencs va tenir l'encert de publicar íntegrament tot el document al llibre «El Penedès durant la segona meitat del segle XVIII: textos inèdits», amb una introducció de Ramon Arnabat i Belén Moreno.

QUI ERA LLORCA?

Arribats en aquest punt ens quedava un darrer aspecte a tractar: esbrinar qui era aquest personatge que volia prohibir els castells. La identificació la devem al treball publicat a la revista d'investigació i assaig «Sarrià», al número corresponent a l'any 2020, editada per l'Associació d'Estudis de la Marina Baixa, a la província d'Alacant. De fet, la descoberta ha estat el motiu principal que ens ha empès a redactar aquest article. L'autor del treball és Enrique Giménez López, catedràtic de la Universitat d'Alacant, i porta el títol «Manuel Llorca Agulló, un letrado de Finestrat al Servicio de Carlos III y Carlos IV».

El nostre protagonista va néixer cap el 1734 a la població de Finestrat, al costat mateix de Benidorm, a la comarca de la Marina Baixa. Es va llicenciar en Lleis i Cànons a la Universitat de València i va obtenir el doctorat en Dret Civil a la Universitat de Gandia el 1756, a la comarca de la Safor, fins que el 1760 va marxar a viure a Madrid, on va treballar com a passant en un bufet d'advocats. Aquest primer quart de segle de la seva vida, vivint i estudiant al País Valencià, el fa especialment interessant per al tema casteller, ja que l'informe en què volia prohibir els castells comença parlant del seu origen: «Que al paso que por pura diversión honesta se permitió el establecimiento (en tiempos pasados) en este principado y en Valencia el bayle bulgo dicho de Valencianos...».

Fins ara hom creia que la vinculació que Llorca feia d'aquest ball amb el País Valencià era per pura deducció del seu nom: Ball de Valencians. Ara, però, un cop conegudes les seves arrels, caldrà pensar que Llorca parlava amb propietat, i que el mateix ball que havia vist actuar al País Valencià durant l'època de la joventut, se'l va tornar a trobar ben actiu quan va arribar a Vilafranca, ja amb 52 anys a les espatlles. De dades que posen de manifest que tant al Principat com al País Valencià es practicaven exercicis amb construccions humanes durant aquells anys de joventut de Llorca, no en falten. Qui vulgui aprofundir-hi farà bé de consultar el llibre «Breu història dels castells i la Muixeranga als Països Catalans», del filòleg tarragoní i cap de plaça per Sant Fèlix, Jordi Bertran.

ALCALDE MAJOR

Continuant amb la vida de Llorca, que haviem deixat a Madrid fent de passant, direm que el 1767 ja exerceix com a advocat i l'any següent, el 1768, fou proposat per primer

cop per cobrir la vacant d'alcalde major a Puigcerdà. Abans de continuar, però, creiem escaient explicar breument en què consistia aquest càrrec. Amb la derrota de la Guerra de Successió, el 1714, el Decret de Nova Planta que va instaurar el Borbó Felip V, entre moltes altres coses, al nostre país va fer desaparèixer les vegueries, i va dividir Catalunya en dotze corregiments, un dels quals va ser el de Vilafranca del Penedès. Aquests corregiments eren governats per un alcalde major o per més d'un. El de Vilafranca en tenia dos: un a la vila i l'altre a Igualada. A l'hora de ser escollit, els candidats passaven per la Cambra de Castella, que en proposava tres i els ordenava de més mèrits a menys. Finalment, era el mateix rei qui tenia la darrera paraula i el nomenava.

Aquest mecanisme originava que cap dels alcaldes fos originari del mateix territori que havia de governar i que alguns eren de fora de Catalunya. Segons un estudi del doctor en història Rafael Cerro, entre 1719 i 1808 Vilafranca va tenir dinou alcaldes majors, catorze de catalans i cinc de l'estat.¹ I, entre aquests darrers, el nostre protagonista. Segons l'esmentat treball de Giménez, després de l'intent fallit de Puigcerdà, Llorca va continuar amb el propòsit d'ocupar aquest càrrec en altres poblacions. Fou proposat disset vegades més en altres tantes places, algunes tan distants com Almagro (Ciudad Real), Torremocha (Càceres) o Azuaga (Badajoz), però també de catalanes com Berga, Balaguer, Mataró, Granollers o Camprodon, fins que el 1777 ocupa la plaça de Purchena, a Almeria. Allí les condicions eren tan dolentes que no va trigar a demanar un nou destí i va tornar a la recerca d'una nova plaça fins que, finalment, el 17 d'octubre del 1782 el rei li expedeix el títol d'alcalde major de Vilafranca del Penedès.

QUATRE ANYS A VILAFRANCA

Quatre anys més tard, el 14 d'octubre del 1786, va acabar el mandat. Del seu pas per Vilafranca, hom va deixar escrit que, si bé a l'inici del càrrec no va donar mostres «de la mayor ciencia y aptitud», més endavant «con la práctica que ha adquirido, y la aplicación que ha manifestado en el desempeño de su empleo, se ha proporcionado mucho. En sus costumbres es bueno y en nada desdice de las que corresponden a un juez cristiano y buen político; tampoco se sabe cosa que pueda acriminarle en punto de interés, y sobre tener bastante celo en las materias públicas se ha aplicado con deseática de gitanos con los que hay en aquella villa». La referència als gitans de la vila és el que ja hem esmentat, aparegut al capítol 13 del seu informe. Més dur es mostra el bisbe de Barcelona a l'hora de valorar el pas de Llorca per la vila. Si bé comença dient que era un home «de buenas costumbres, desinteresado y de bastante actividad y celo en las materias públicas» no s'estava d'afirmar que «su ciencia y aptitud está reputada en Vilafranca por algo corta». (Giménez: 46 i 47).

Tot i així, sembla que l'estada a la vila li va anar bé per adquirir experiència: en marxar-ne va ocupar el mateix càrrec a Palma de Mallorca i Almendralejo (Badajoz). La seva carrera al servei dels Borbons va finir a Medina del

¹ "Servir al Rey en Cataluña: los alcaldes mayores del corregimiento de Villafranca del Penedés (1719-1808). Rafael Cerro Nargánez. "Estudios" núm. 33. 2007 pàgs. 255-283

para comer al medio-dia, y otra en tiempo de verano para descansar despues de la comida.

Cap.º 7.

Sobre que se extermine el uso de los Castillos en los Bailes nombrados de Valencianos, y aun se prohiba absolutamente el uso de tales bailes.

Fue al pago que por pura diversion honesta se permitio el establecimiento en los tiempos pasados en este Principado y en Valencia el baile vulgar dicho de Valencianos para andar delante de las Procesiones, formado de diferentes Manobras adreandose a andar unos encima de otros baylando por las Calles, y en esta manera subiese a vista de todo el Mundo hasta los balcones mas altos de las casas sin la necesidad de escalar alguna al efecto de recoger el dinero que (buenamente, y en vista del peligro a que se exponian de caer al suelo, en especial los que mas arriba del Castillo que entre los mismos del baile con ellos mismos formaban) que les querian dar las gentes de dichos balcones y ventanas de las casas, y que aunque en virtud de la R.ª Cedula de S. M. (que Dios que) de el año 1777 se ha corado el abuso de andar delante de las Procesiones toda especie de baile, y no menos el referido de Valencianos, subiese el uso de este en esta Villa, y a mi entender en todo el Principado a titulo de pura diversion por las Calles a favor del Vecindario; y aunque se ha tolerado y tolera en quanto los que le baylan han observado y observan lo prevenido en dicha Real Cedula en orden a que no se les permita en las Yglesias, ni Atarion y Cementerio, ni delante de las Ymagenes y Procesiones y demas contenido en aquella: con todo llego a presumir que algunas veces de los frutos de los huertos cercados con tapias bien altas en esta Villa y su termino recortados (segun los clamores de los Dueños) a horas avanzadas de la noche, habian sido tal vez cosechados por los Manobras dichos en dicho baile de Valencianos, asaltando las tapias de dichos huertos, y entre ellos las del Convento de S.º Francisco, llevandose a mayor abundamiento las habas que

Amb la derrota de la Guerra de Successió, el 1714, el Decret de Nova Planta que va instaurar el Borbó Felip V, entre moltes altres coses, al nostre país va fer desaparèixer les vegueries, i va dividir Catalunya en dotze corregiments, un dels quals va ser el de Vilafranca del Penedès

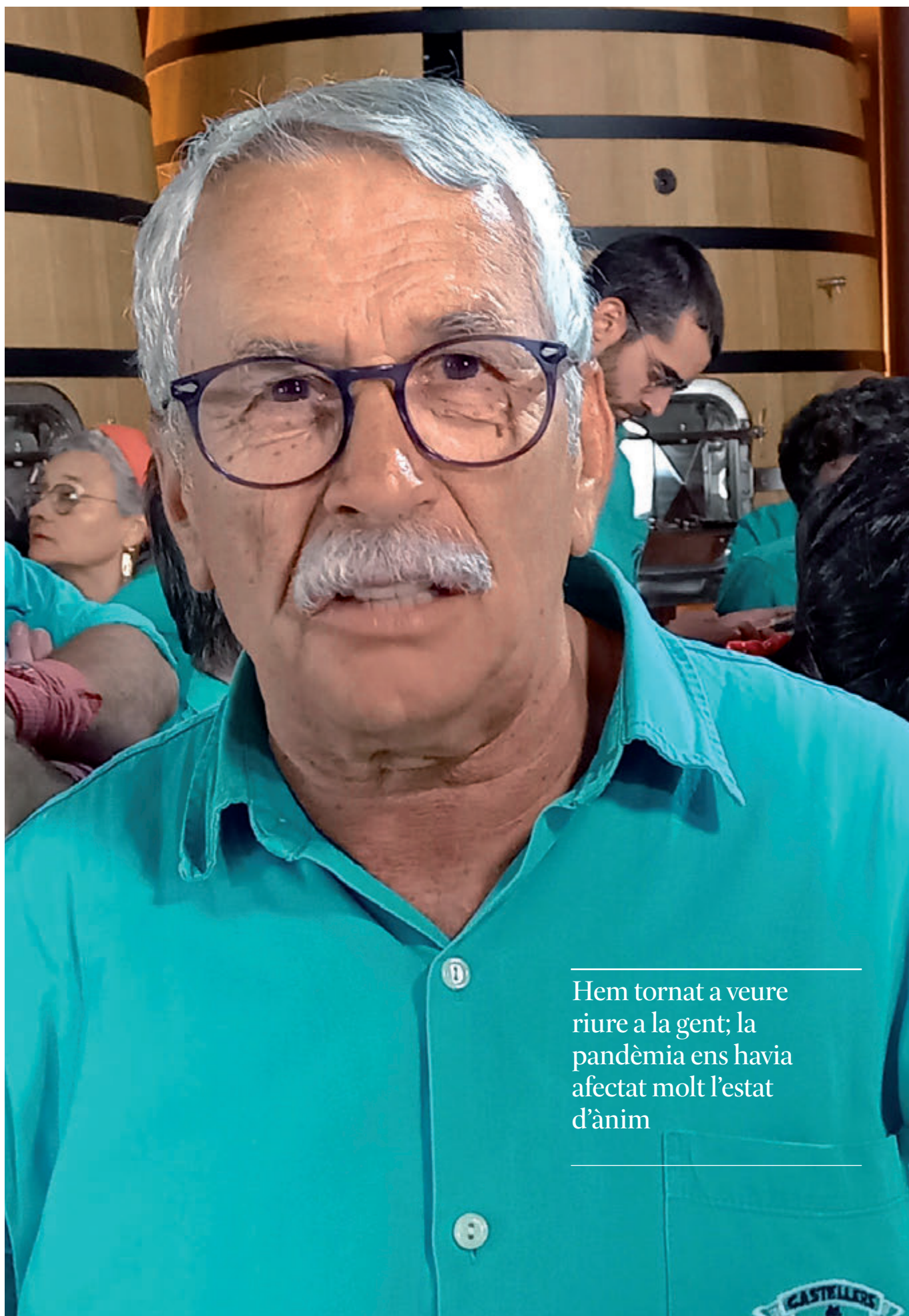
Campo (Valladolid) el 1803. Tenia ja 69 anys, una edat molt avançada per a l'època. Se'n desconeix la data de la defunció.

L'estada de Manuel Llorca a la vila, doncs, haurà transcendit gràcies al preuat informe, i, en l'àmbit castellà, per haver documentat un Ball de Valencians propi. Anys després apareixerien altres referències a aquest ball vilafranquí, però la descoberta del document

de Llorca tindrà sempre la consideració de ser el primer.

Pel que fa a la incidència que la prohibició a fer castells va tenir en el Ball de Valencians vilafranquí, ens hem de remetre a aquella famosa frase castellana que deia allò que «los muertos que vós matásteis gozan de buena salud»... ●

Una part de l'Informe del Alcalde Mayor y Corregidor interino de Villafranca y pueblos vecinos desde 1782 a 1786, Manuel Llorca Agulló, que es guarda a l'Archivo General de Simancas.

Hem tornat a veure
riure a la gent; la
pandèmia ens havia
afectat molt l'estat
d'ànim

ÀNGEL GRAU

MIQUEL GALLART
CASTELLER
I DEL #PENEDÈS.

L'Àngel Grau i Ribas, conegut com "el pare Grau", té 72 anys, va néixer a Vilafranca i també hi resideix. Té tres fills, el Ton, el Jaume i l'Àngel, també castellers, i sis néts, una de castellera. L'Àngel és un dels castellers veterans de la colla. Ha treballat tota la vida en el sector del tèxtil i està vinculat a la colla des de fa més de 40 anys. La colla el va guardonar amb la distinció de ser casteller de soca-rel l'any 1996. Però coneguem-lo una mica més.

MIQUEL GALLART. *Explica'ns breument la teva vida.*

ÀNGEL GRAU. Vaig néixer, créixer i estudiar a Vilafranca fins a arribar als estudis superiors. Vaig estudiar Tèxtil a Terrassa, ciutat que en aquella època resultava prou llunyana, de manera que hi vaig haver d'anar a viure. Això era a finals dels 60. Mentre estudiava la carrera, vaig aprofitar per fer les milícies universitàries i vaig començar a treballar en un laboratori d'una empresa tèxtil de Terrassa. En aquella ciutat, també hi vaig conèixer la Lourdes, la meva dona.

Un bon dia, en una visita a Vilafranca vaig llegir a *La Voz del Panadès* que buscaven un tècnic tèxtil per a una empresa de filatures de la comarca. Es tractava d'una empresa de Torrelles de Foix. M'hi vaig presentar i em van agafar. M'hi vaig passar tota la vida fins que el 2009 l'empresa, en una de les tantes crisis del tèxtil, se'n va anar en orris.

MQG. *Quan vas entrar a la colla?*

ÀG. Com a afeccionat ja feia anys que seguia els castells i hi anava a fer mans quan en tenia l'oportunitat, però no va ser fins a l'any 1981 que vaig entrar a formar-ne part. El primer castell de nou de la Colla Vella d'aquell mateix any em va acabar de motivar i vaig fer el pas. Recordo els primers anys assajant al Coro i a la capella de Sant Joan quan plovia, fins que no vam comprar el Figarot.

MQG. *En quina posició anaves quan vas començar?*

ÀG. He fet una mica de tot. Feia de lateral en castells de set, em van posar d'agulla en els quatsres i els quatsres amb l'agulla... En aquella època, els primers 4 de 9 amb folre es feien sense crosses als folres i hi paties molt, sobretot quan queien. També vaig pujar als folres, de segon lateral. Després, sempre a la pinya.

MQG. *Com a casteller, com et defines? Quina creus que és la teva millor virtut?*

ÀG. He procurat anar sempre als assajos, si més no als de divendres, i també al màxim nombre de sortides possible. Potser la millor virtut és la constància.

MQG. *Has estat mai a la junta o a la tècnica?*

ÀG. Vaig ser a la junta entre el 1986 i el 1994. En aquella època hi havia la junta de la colla i la del patronat. Vaig estar en l'equip del Mènec, ajudant el Jaume del Ràpid, que era qui portava la canalla.

MQG. *Un tòpic dels castells són els valors que sempre se'ls ha atribuït: força, equilibri, valor i seny. Com els ordenaries per ordre d'importància?*

ÀG. Els ordenaria així: seny, valor, força i equilibri, tot i que aquests dos darrers els posaria al mateix nivell. Crec que, en els temps actuals, la seguretat és un concepte important i que hem d'intentar tenir-la present al màxim, dintre del que és possible.

MQG. *A començament de temporada no sabiem com hauria afectat la inactivitat als castellers, sobretot pel que fa a la canalla. Veient com ha acabat l'any podem dir que s'ha fet molt bona feina. Com ho valoreu?*

ÀG. Davant dels restringits protocols de Salut i de la inacció de la Coordinadora, nosaltres, a diferència d'altres colles, vam lluitar molt per aconseguir fer assajos en grups reduïts i amb les condicions de seguretat necessàries (mascaretes, rentat de mans...). Va ser un mèrit de la insistència del cap de colla, la junta i la tècnica. Va ser una feina feta

Com a afeccionat ja feia anys que seguia els castells i hi anava a fer mans quan en tenia l'oportunitat, però no va ser fins a l'any 1981 que vaig entrar a formar part de la colla

el 2021 que ha donat com a conseqüència la boníssima temporada d'enguany. Aquest 2022 hem tornat a veure riure a la gent; la pandèmia ens havia afectat molt l'estat d'ànim.

MQG. *Després d'aquest final de temporada estratosfèric en què s'ha aconseguit carregar el pilar de 9, quin objectiu (o objectius) et plantejaries per a la propera temporada?*

ÀG. Descarregar els 3 i 4 de nou amb agulla, que són castells en què la colla estava quasi especialitzada, sobretot en el cas del 4. Són d'una gran dificultat i espectacularitat. També s'haurien de treballar els castells nets perquè, si les puntuacions tornen a canviar, poden donar-te el pròxim Concurs de Tarragona.

MQG. *T'ha sorprès el nivell que hem assolit aquesta temporada, venint d'on veníem?*

ÀG. Sí, i molt. A començament de temporada pensava que, si podíem veure un gamma extra per Sant Fèlix o al Concurs, ja seria un gran èxit, i el 2 de juliol, a Tarragona, a l'actuació del Pla de la Seu, ja en descarreguem un: el pilar de 8. Qui ens havia de dir aleshores que quatre mesos més tard el carregàrem, però amb un pis més!

A la pàgina anterior, a sobre, l'Àngel Grau a la més castellera durant l'actuació de Fires de Maig del 2011 i en un assaig, al qual ha estat assidu durant moltes temporades.

A sota, l'Àngel Grau amb els seus tres fills, el Jaume, el Ton i l'Àngel. Per la seva meritòria trajectòria dins la colla, tots quatre tenen l'honor d'haver estat nomenats castellers de Soca-rel.

En aquesta pàgina, l'agost del 2011, quan va ser nomenat padrí casteller de la seva neta Arés i en companyia d'altres castellers veterans en un viatge a Anglaterra l'any 2013.

Fotos: Toni Solé

Tenint la millor afició i sent una colla innovadora, i sobretot treballadora, podem tornar a tenir l'hegemonia del món dels castells

A primers dels 80, creïem que els castells de nou eren el màxim del màxim. Nosaltres, a partir de tenir un pilar molt consolidat, vam obrir un nou ventall: castells amb l'agulla, castells de deu amb manilles...

MQG. De les altres colles grans, només les de Valls sembla que han assolit també nivells gairebé de pre pandèmia, però a la resta els està costant. Com ho valoreu?

ÀG. Les colles vallenques van acabar el 2019 amb uns troncs molt consolidats de castells nets i, treballant nova canalla, els han pogut mig recuperar enguany: la torre, la Vella, i el quatre, la Joves. Els altres grans castells, com a la resta de colles importants, els han costat molt o no els han pogut assolir.

MQG. Creus que s'acabaran posant al nivell en què es trobaven?

ÀG. Per a la propera temporada, sí que crec que poden tornar al nivell on eren, tot i que les colles de llocs no tradicionals hauran de lluitar per aconseguir la quantitat de gent que es necessita per fer aquests castells.

MQG. Veus a venir una nova època d'hegemonia verda?

ÀG. Per què no? Si vam estar quasi vint anys a dalt de tot i estant a la millor plaça, tenint la millor afició i sent una colla innovadora, i sobretot treballadora, podem tornar a tenir l'hegemonia del món dels castells.

MQG. Aquest any hem afegit un nou «cromo» a la col·lecció: el pilar de 9 amb folre, manilles i puntals. Dels que no tenim, quin és el que et faria més il·lusió aconseguir?

ÀG. Un 3 de 9 net, i descarregar la torre de 9 amb folre.

MQG. I una pregunta clàssica: on creus que hi ha el límit en els castells? Creus que ja ho hem vist tot o encara hi ha recorregut per fer?

ÀG. Quan vaig entrar a la colla, a primers dels 80, creïem que els castells de nou eren el màxim del màxim. Nosaltres, a partir de tenir un pilar molt consolidat, vam obrir un nou ventall: castells amb l'agulla, castells de deu amb manilles, etcètera. Responent la pregunta, de castells per sobre de deu pisos, potser no en veurem; però un castell de deu sense manilles, potser sí. I amb les noves tècniques i enginyeries, ves a saber...

MQG. I per acabar, un desig per al 2023.

ÀG. Consolidar tota la gent nova que ha entrat a la colla i tornar a ser els millors. ●

LA COLLA RABASSONS CELEBRA ELS 50 ANYS

EL CAP DE SETMANA DEL 30 D'ABRIL I L'1 DE MAIG ES COMPLIA EL 50È ANIVERSARI DE LA CREACIÓ DE LA COLLA RABASSONS

Els Rabassons van néixer l'any 1972 amb la voluntat ferma d'emular l'esperit d'aquells atàvics Xiquets de Valls que venien a actuar a Vilafranca per allà la meitat del segle XIX

ELOI MIRALLES
CRONISTA, CASTELLER
I RABASSÓ

[@EloiMiralles45](#)

La colla Rabassons la vàrem crear un grup d'onze amics vilafranquins, més que menys vinculats als Castellers de Vilafranca i units per la dèria de seguir la petja d'aquells atàvics Xiquets de Valls vuitcentistes, amb les vivències pròpies d'aquests i les peripècies que omplien les seves llargues hores de trajecte quan, des de Valls, amb carros i cavalls, venien a fer castells, per Sant Fèlix, a Vilafranca. Els Rabassons vam dur a terme tres viatges: 1972, 1982 i 1992, tots ben diferents quant als detalls inherents que els feren possible, tal com expliquem en aquest mateix escrit.

Els «supervivents» de les tres experiències viscudes vam convidar el dissabte 30 d'abril, a la Licorera val·lenca, en un àpat de franca companyonia, alguns dels elements —de Valls (Josep Gatell i Pep Sanromà) i de Cabra del Camp (Francesc Fontova i Joan Maria Rovira)— que van col·laborar en l'èxit del tercer viatge rabassó. També hi van ser presents els castellers de la Colla Vella Guillem Bartolí i Francesc Piñas, com a mostra d'agraïment pel pilar de 5 que els seus xiquets ens havien dedicat deu anys abans en arribar a Valls (1982), i, a més, vam comptar amb la grata companyia de la Maria Josep Forès, en recordança del seu pare, l'Arturet, també casteller i que va tenir un paper fonamental en l'organització i la logística de l'expedició. Tots els presents van ser obsequiats amb un evocador record commemoratiu de l'efemèride, mentre que, acompanyant la carta de la minestra, hi figurava un escrit, que resumia els tres viatges i que transcrivim a continuació:

*“La vilafranquina **Colla Rabassons** va néixer l'any 1972 amb la voluntat ferma d'emular l'esperit d'aquells atàvics Xiquets de Valls que venien a actuar a Vilafranca per allà la meitat del segle XIX. El nom fou triat a l'empara del que ha estat un dels caps de colla més emblemàtics de la història castellera, l'Isidre de Rabassó,*

que ho fou de la Colla Vella. En aquella època vuitcentista, els únics mitjans de transport eren pràcticament els de tracció animal. Per això, la nit del 29 al 30 d'abril d'aquell any, abillats convenientment a l'antiga, amb un bon punt d'improvisació (tots, qui més qui menys, érem inexperts en la matèria), però acompanyats d'un «matxeter» —que s'avingué a darrera hora a acompanyar-nos, i sort en tinguérem perquè era l'únic que hi entenia de matxos i carruatges—, els onze rabassons vam dur a terme una anada amb dos carros, tirats per

A l'esquerra, la Colla Rabassons al complet en el seu primer viatge a Valls.

A dalt, el darrer viatge que van fer els Rabassons l'any 1992.

JORDI ESTRANY PINTORS

Av. Mediterrània, 1-3, 2n A
08720 Vilafranca del Penedès
Mòbil 667 718 861 · 661 863 428
estranyjordi@gmail.com
www.pintorsjordiestrany.com

www.fetalpais.cat

La primera botiga online per a Castellers us invita a comprar-nos fent servir el codi de descompte per a la vostra colla:

CASVIL

Fabricació Catalana
Servei 24/48 hores
Botiga a Manresa
Pantalons, faixes i tot el material
casteller que necessites.

JA TÉ A PUNT EL SEU CELLER? VISITI LA NOSTRA BOTIGA ...

Desde 1975 al servei de la viticultura en:

- Instal·lacions i accessoris per al celler
- Recepció de verema
- Despalilladores - Estrujadores
- Bombes helicoidals
- Bombes peristàltiques
- Bombes de rodet flexible
- Bombes centrífugues
- Cintes transportadores
- Dipòsits en acer inoxidable
- Caldereria en acer inoxidable
- Premses neumàtiques
- Premses verticals
- Reparació de tot tipus de maquinària

DISTRIBUIDOR AUTORIZAT DE PREMSES

WILLMES

MAGUSA
maquinaria vinícola

Pob. Ind. Domenys II, C/ Enologia 3-4,
08720 Vilafranca del Penedès, (Barcelona).
Tel. (+34) 93 892 26 98
Fax. (+34) 93 892 29 12

www.magusa.es

VINGUI A VEURE'NS I RECULLI EL NOSTRE CATÀLEG

Il·lustració commemorativa dels 50 anys de la Colla Rabassons, realitzada per Cristina Gallardo i que es va repartir a tots els participants en l'àpat del dia 30 d'abril.

Durant aquests 50 anys l'activitat dels Rabassons no s'ha reduït només als tres viatges esmentats, sinó que hem dut a terme altres activitats de caire folklòric i/o social.

un parell de tatanos, partint des de Valls i arribant a Vilafranca, l'endemà al matí, mig morts i rebentats.

L'experiència es va repetir al cap de deu anys, el primer dia de maig. Aquesta vegada, però, la colla va viatjar; la vigília, en tren fins a la capital de l'Alt Camp, on fou rebuda a l'andana de l'estació per membres de la Colla Vella dels Xiquets de Valls que brindaren un pilar de 5 d'homenatge als expedicionaris. Aquests s'hostatjaren al ja desaparegut hotel Orient (cal Bou) i l'endemà feren el viatge dalt d'un vehicle insòlit, una mena de carro de gitanos construït amb xapa de zenc i tirat per tres cavalls d'una hípica d'Olèrdola que van fer palès que allò no estava fet per a ells, puix que van fer figa, un darrere l'altre, ja a les envistes de la Senyora Vila del Penedès.

I al cap de deu anys més, el 1992, sant tornem-hi. Tanmateix, aquest cop tot va anar de primera, atès que vàrem poder comptar amb el valuós suport d'uns quants membres de la vallencs Societat de Sant Antoni, organitzadora dels Tres Tombs () —que hi posà carro i cavalls—, així com d'alguns Amics del Cavall, de Cabra del Camp (**). La nit del dejuni (com diuen a Valls) vam sopar a la Masia Vallense (que tancava portes l'endemà), acompanyats d'alguns xiquets de la Colla Vella i, després del descans preceptiu, el seguici, amb rabassons i acompanyants, es posà en marxa de bon matí per arribar cap al tard a Vilafranca, sense novetat, quan encara no s'havia fet fosc. Tot un èxit!*

Deixem constància, per ordre d'edat, dels noms dels fundadors de la colla: Joan Sol, Oriol Rossell, Josep Maria Santacana, Jaume Casanova, Ramon Perelló, Eloi Miralles, Isidre Esteve, Manel Quer, Joan Junyent, Joan Perelló i Josep Galofrè. Ara ja només en quedem cinc, ja que ens han anat deixant successivament Casanova, Sol, Santacana, Rossell, Quer i el segon dels germans Perelló.

L'endemà, diumenge, 1 de maig, va continuar la gresca —aquest cop al Penedès i amb els amics vilafranquins que també ens havien ajudat en l'ocasió: Lluís Galofrè, Joan Guixeras

i David Mas— a la masia de cal Cassanyes del Pla, la casa pairal d'Oriol Rossell, fundador i primer cap de colla dels Castellars de Vilafranca.

Hem d'afegir que durant aquests 50 anys l'activitat dels Rabassons no s'ha reduït només als tres viatges esmentats, sinó que hem dut a terme altres activitats de caire folklòric i/o social. Una de les més significatives fou el patrocini de l'accèssit al premi periodístic casteller Força, Equilibri, Valor i Seny (a partir del 1982 fou batejat com a premi Crossa, en memòria de Jaume Casanova), que comptà amb el mecenatge d'Oriol Rossell al llarg de les nou convocatòries biennals que tingué vigència (del 1972 al 1988). ●

A dalt, dinar de celebració del 50è aniversari de la colla, celebrat a la Llicorera de Valls.

(*) Artur Forès, Arturet, Josep Gatell i Pep Sanromà (amb la col·laboració de Joan Guasch, Xolo.

(**) Francesc Fontova, Siscu Carreter; Joan Cos, Joan Maria Rovira, Biló; Josep Blanch, Pep del Mas i Rafel Armengol (amb l'acompanyament de la Maria del Mar).

20 TANKAS D'AMOR ALS CASTELLS

D'ALBERT CLARAMONT, GUANYA
EL CERTAMEN LITERARI DELS
CASTELLERS DE VILAFRANCA 2022

El jurat en va valorar l'estructura mètrica singular i la descripció que fa amb força i bellesa de la construcció d'un castell.

El poema *20 tankas d'amor als castells*, d'Albert Claramont, va guanyar el certamen literari dels Castellers de Vilafranca. El jurat en va valorar l'estructura mètrica singular i la descripció que fa amb força i bellesa de la construcció d'un castell, esquitxant cada moment amb una successió dels nombrosos, variats i encomiables valors que atresora el món casteller.

En la introducció al veredict, el jurat va constatar que, igual com al certamen literari del 2020, s'hi van presentar pocs textos (en concret, cinc), cosa que va lamentar. Els cinc textos pertanyien a la categoria general (de 18 anys en amunt) i, igual com dos anys enrere, el jurat va manifestar que és llàstima que no n'hi hagués cap de la categoria infantil, de 8 a 14 anys. Amb vista a futures edicions del certamen, en caldrà millorar la difusió, sobretot a les escoles. Formaven el jurat els membres de la colla Anna Flores, Júlia Pujol, Jaume Rafecas i Biel Senabre.

El dia de Tots Sants, a la sala de trofeus de Cal Figarot, abans de l'actuació a la plaça de la Vila, es va lliurar el premi. Després que un membre del jurat en llegís el veredict, Sisco Benet i Carles Mata, cap de colla i president dels Castellers de Vilafranca, van lliurar el guardó al premiat i aquest va llegir uns fragments de l'obra guanyadora. ●

20 TANKAS D'AMOR ALS CASTELLS

1

Si vols, encara
que la commoció et deixa
cames feixugues,
podràs dir no al deliri?
Podràs mirar insensible?

2

Per poc t'hi acostis
qualsevol t'arrossega,
i quan t'hi enfonyin
veus l'imponent que n'era
ser cridat a fer pinya.

3

Notar que et solda.
T'abraona i t'ennuega
una puixança
com contrària a les normes
i als més raonats principis.

4

Que una mà sola
confegeixi el prodigi
de semblar cent persones.
L'esforç d'una mirada
ajuda a la proesa.

5

Que n'és possible
entre tots fer la casa:
amunt espatlles
pilar, castell o torre
que provi eclipsar els astres.

6

Les mans que llisquen.
L'exactitud dels rengles.
Cor, peus i braços
enlaire o per sota
assegurant la feina.

7

Pisos d'angúnia,
esforços per la història,
són el que compta;
i una multitud d'anònims
que un a un fan la tasca.

8

I et converteixes
en part d'un toc de gralla,
camp que trepitgen,
paviment quiet i sòlid,
planura treballada.

9

Sense que calgui
saber qui ets, d'on venies
a qui coneixes
ni cap dels teus llinatges
per ser part de la gesta.

10

Es fa el miracle:
qui no vol rei, demana
ja que coronin;
o qui no creu, invoca
els déus del santuari.

11

És on qui creia
abans del clam, renega,
i es fa el fort feble,
i el moll és dur a les croses
i el folre és com de pedra.

12

Ningú desmunta
l'esforç, ni se'l fa llenya.
Quan ho entenes,
si la força se't vincla
els sentiments t'ajuden.

13

Quan t'emmanilla
l'emoció, si dubtaves,
t'empararia
la gent, amb la invisible
anella solidària.

14

Massa enardida
que amb mocadors, conforma
una gran volta
dura de cep que et lliga:
ferro amb l'ànima humana.

15

I no respire
si no es pot -que ja arriben!-
i t'ensorraves
amb tots, puix fins qui mira
n'és part i responsable.

16

Talment la vida:
no hi fa res la caiguda.
Hi ha més vegades
per bastir forteses:
l'important és la prova.

17

Com comparties
dels castellers la lluita!
Això és el premi,
és l'efimera glòria
que es munta i descarrega.

18

Minyons de mena,
nens o bé bordegassos
xiqueta vella o nova:
amb camises vermelles
o el meu verd que em sacseja.

19

Vilafranca, 30 d'agost

Sant Fèlix, crida!
Com el clam de la plaça
la pinya brama,
i des de dins ens brolla
la força immesurable...

Epíleg

20

Retruny la plaça
-places de tots els mapes-
i juntes, deixen
anar un crit a l'uníson
coincidint amb l'aleta!

CASTELLS A BANDA

14.03.2021
Calçotada Verda
20.03.2021
Assemblea telemàtica
25.04.2021
Torneig de pàdel
19.06.2020
Musical Figarot
07.08.2021
Musical Figarot
28.08.2021
Bateig casteller

26.09.2021
Missa de Sant Miquel
01.11.2021
Cristina Puig i Jordi Turull
Socis d'Honor

04.12.2021
Torneig de bàsquet
de la Colla Vella
12.02.2022
Assemblea general

13.02.2022
Sortida ciclista
02.04.2022
Assemblea oberta de la
Comissió Feminista

22.05.2022
Concurs de paelles
07.07.2022
Tast de vins i formatges

28.08.2022
Bateig casteller
02.11.2022
Rebuda del President
de la Generalitat

12.11.2022
Recollida de joguines
per a la Creu Roja

SUPERVERD

LES CRÒNIQUES DE LA CANALLA

MÉS QUE CASTELLS!

LA CANALLA VERDA

 @lacanallaverda

La temporada 2022 la recordarem per haver estat la de la represa, i la del retorn de les grans diades i els grans castells. El principal objectiu entre la canalla era generar vincle i confiança ja que hi havia una bona part d'aquesta mainada que s'estrenava en el món dels castells. És per això que ha estat una temporada ben intensa. A part del calendari casteller, ha estat plena d'activitats que han ajudat a fer equip i assolir els grans reptes plantejats.

NADAL I REIS

Veient que el retorn dels castells a les places i les grans actuacions castelleres eren ben a prop, es van aprofitar les vacances de Nadal per fer una escola de castells amb activitats variades adreçades a la canalla de la colla i a tota aquella altra que volgués provar de fer castells. A més, com acostuma a ser habitual en aquestes dates, la canalla, acompanyats de l'equip que se'n cuida, van anar una tarda a patinar sobre la pista de gel.

Les vacances de Nadal no podien acabar d'altra manera que amb la tradicional visita de Ses Majestats els Reis Mags de l'Orient a Cal Figarot, on els més petits de la colla els van rebre amb molta il·lusió.

ESCALADA A LA BAUMA

Començada la temporada i amb noves incorporacions de canalla a la colla, era important cohesionar el grup. Per aquesta raó, es va aprofitar la diada de primavera per fer un dinar de canalla i equip a Cal Figarot i es va acabar de passar la tarda del diumenge tot escalant a la Bauma. Va ser una de les activitats que va permetre fer colla i sobretot integrar els més nous.

ESCOLA DE CASTELLS

El mes d'abril, per no perdre pistonada, va tenir lloc l'escola de castells. No només va comptar amb la canalla de la colla, sinó

que també van venir-hi infants que volien conèixer aquest món i apropiat-s'hi. El resultat va ser positiu ja que alguns d'aquests petits castellers es van apuntar a la colla i ja en formen part.

COLÒNIES DE CANALLA

Per encarar les grans actuacions dels mesos d'estiu, l'equip de canalla vam creure que era convenient continuar fent colla i generar confiança entre els més menuts. Així doncs, el cap de setmana del 21 i 22 de maig, la canalla va fer una estada a la casa de colònies de Cal Diable (Pontons). Allà van poder gaudir de diferents jocs i activitats que havia organitzat el mateix equip de la canalla i s'ho van passar d'allò més bé a la piscina de la casa.

TALLER A L'ESCOLA BALTÀ ELIES

El 4 de juny, al Baltà Elies van fer un seguit d'actes per celebrar el 50è aniversari de l'escola. Així doncs, van convidar la canalla de la colla junt amb altres entitats de Vilafranca. Els menuts dels verds van fer-hi un taller de castells, que va dirigir el mateix equip de canalla. Va ser una experiència molt positiva i agradable per als més petits, i vam estar molt contents que comptessin amb nosaltres.

CAP DE SETMANA A LLORET DE MAR

Continuant amb el principal objectiu de fer colla i a fi d'encarar els grans reptes de les actuacions de l'estiu, es va aprofitar l'actuació de Lloret de Mar per fer-hi nit i passar un dia d'allò més divertit al Parc Aquàtic de Water World. Canalla i equip de canalla vam dormir al local de joves El Puntet, i diumenge vam anar a gaudir d'un dia d'aigua i piscines. Va ser una activitat perfecta per combatre la calor de mitjans de juliol.

TARDA DE PISCINA

El 22 d'agost, un dels dies previs a la Festa Major, la família de la Mar Seguí va convidar la canalla i l'equip que se'n cuida a la seva piscina. Ens ho vam passar molt bé, no només pel bany, sinó també per l'experiència d'aixafar raïm per fer-ne most. Va ser una

activitat que va anar molt bé al grup per donar pas a Sant Fèlix.

VISITA A SANT FÈLIX

El 9 de novembre, havent acabat la temporada i després de guanyar el Concurs de Tarragona i fer un Tots Sants de somni carregant el primer pilar de 9 amb folre, manilles i puntals de la història, ens van convidar a anar a visitar Sant Fèlix a casa de l'administradora Sandra Castaño. Es tracta d'una tradició que ja s'havia fet altres temporades. Allà vam fer una mica de berenar i unes quantes fotos de record amb el patró de Vilafranca.

CAP DE SETMANA A PORT AVENTURA

Després de la gran temporada i del compromís dels més petits amb la colla, no podia faltar la sortida de la canalla de final de temporada en agraïment a l'esforç que han fet. L'últim cap setmana de novembre, la canalla va passar dos dies molt distrets i divertits a Port Aventura. Allà vam gaudir de moments intensos al parc d'atraccions. A més, a la nit vam passar una estona amb la canalla dels Moixiganguers d'Igualada ja que hi vam coincidir a l'hotel.●

SOCA-RELS 2021

Miquel Campesino

EL FIGAROT. *Per què et vas decidir a entrar a la colla?*

MIQUEL CAMPESINO. Els castells m'atreien molt ja de ben petit i volia formar part de la colla.

EF. *Quan vas debutar amb la camisa verda?*

MC. El 2 octubre del 1972, al Concurs de Tarragona. Estàvem jugant a boles i ni em vaig assabentar que havíem guanyat.

EF. *En els castells, en quines posicions has anat habitualment?*

MC. He anat a dosos, a quints, a quarts i a segons; en alguna torre de 8, he pujat al folre, i, aquests últims anys, gairebé sempre he portat a sobre els vents o els porta-portacrosses.

EF. *Quines feines has fet a la colla?*

MC. He col·laborat a l'Àrea Social i aquest any 2022 atenent les noves incorporacions i també fent de guia als Govindes.

EF. *En tots els anys que has viscut com a casteller, quin castell o quina actuació t'ha impressionat més? Per què?*

MC. La primera torre de 9 amb folre i manilles el 1995. Va representar un punt d'inflexió de la colla. I, no cal dir-ho, la 'bestiesa' que vam fer l'1 de novembre passat. Encara estic en un núvol i costa d'assimilar-ho. ●

Carles Roca

EL FIGAROT. *Per què et vas decidir a entrar a la colla?*

CARLES ROCA. Sempre m'havien agradat els castells però va ser el meu cunyat Vicenç, el Vasco, qui em va facilitar l'entrada a la colla quan tenia 15 o 16 anys.

EF. *Quan vas debutar amb la camisa verda?*

CR. No recordo la diada concreta en què em vaig posar camisa per primera vegada, però encara tinc a la memòria el Tots Sants de 1990 quan vam descarregar el 3 i el 4 de 9 amb folre en una sola diada. Ningú ho havia fet abans durant el segle XX.

EF. *En els castells, en quines posicions has anat habitualment?*

CR. Vaig començar anant al peu i, quan els castells amb folre i manilles es van fer habituals, vaig començar a anar al folre en diverses posicions. La de lateral és la que he fet més.

EF. *Quines feines has fet a la colla?*

CR. Durant la presidència del Ferret vaig col·laborar a l'Àrea Social.

EF. *En tots els anys que has viscut com a casteller, quin castell o quina actuació t'ha impressionat més? Per què?*

CR. Amb tants anys és difícil escollir un castell o una diada, però, pel que va significar per a la colla, escullo la Diada de Sant Fèlix del 1995, en què vam descarregar la primera torre de 9 amb folre i manilles. ●

Montse Muñoz

EL FIGAROT. *Per què et vas decidir a entrar a la colla?*

MONTSE MUÑOZ. Vaig descobrir els castells de la mà del que ara és el meu marit. Jo coneixia gent de la colla, però, com que era de fora de la vila, no vivia els castells com ells. Quan vaig conèixer el Toti, ell me'ls va fer viure d'una manera més intensa, i fins ara, que ja hi tinc una autèntica passió.

EF. *Quan vas debutar amb la camisa verda?*

MM. Vaig debutar a la Mercè del 1994. Va ser una experiència molt estrambòtica ja que hi havia molts guiris fent fotos i quedaven esgarriats del que feiem.

EF. *En els castells, en quines posicions has anat habitualment?*

MM. Els primers dos anys anava a la pinya. Del 1996 fins al 2000 vaig estar a l'equip de la canalla.

EF. *Quines feines has fet a la colla?*

MM. Tal com he dit, he estat a l'equip de la canalla com a «mainadera». Va ser una feina en què m'ho vaig passar molt bé perquè podia renyar la millor canalla del món casteller... La meua canalla, que ja m'han fet 'àvia postissa'. Estic molt orgullosa de tots. Ara fa uns anys que ajudo a l'Àrea Social de la colla.

EF. *En tots els anys que has viscut com a castellera, quin castell o quina actuació t'ha impressionat més? Per què?*

MM. El Concurs del 1998, que vam guanyar a l'últim moment amb un 5 de 9 carregat in extremis. A la canalla els dèiem que pugessin amunt i ràpid, que havíem de carregar-lo, i que s'agafessin fort, que havíem de guanyar. També recordo el Concurs de l'any 2016, que no vam poder anar a Tarragona i el miràvem per la pantalla de Cal Figarot. Vam patir molt i gaudir molt més. ●

PREMI A LA FIDELITAT CASTELLERA

Serveis Mèdics Penedès

El premi de Fidelitat Castellera 2021 es va atorgar a Serveis Mèdics Penedès, que des de fa anys col·labora estretament amb la colla i n'és un dels patrocinadors. Ha estat tant al costat de la colla com dels castellers, quan l'han necessitat per haver patit lesions. A més, ha impartit cursos de salut a Cal Figarot i ha fet del local social un espai cardioprotegit. ●

SOCA-RELS 2022

Aleix Massana

EL FIGAROT. Per què et vas decidir a entrar a la colla?

ALEX MASSANA. Des de petit que m'agradaven els castells i volia fer-ne però a casa no em deixaven. Amb 16 anys, vaig decidir que volia formar part de la colla i amb uns amics vam començar anar a assajos.

EF. Quan vas debutar amb la camisa verda?

AM. El debut va ser a la Trobada de Colles Penedesenques a Sitges l'any 1994. Va ser una jornada amb regust agredolç: dolç pel meu debut amb camisa i agre per l'intent de torre de 9.

EF. En els castells, en quines posicions has anat habitualment?

AM. Les meua principal posició ha estat la de primeres mans. He tingut la sort de fer en aquesta posició totes les estructures que la colla ha aconseguit fins a dia d'avui.

EF. Quines feines has fet a la colla?

AM. Vaig formar part de la junta Melilla-Regull en diferents tasques. També l'últim any del Melilla ajudava a la tècnica del David Miret i el Joan Badell en els folres. Vaig ser cap de pinyes en dos mandants diferents, un amb el Lluís Esclassans i l'altre amb el Pere Almirall..

EF. En tots els anys que has viscut com a casteller, quin castell o quina actuació t'ha impressionat més? Per què?

AM. Impossible triar-ne només un! la primera torre de 9 pel que va significar; el primer Concurs que vaig guanyar, l'any 1996; el 3 de 10 carregat el 1998, i 3 i 4 de 9 simultanis. Com a tècnic, la primera torre de 9 amb folre del 2005; el primer 4 de 9 descarregat el 2012, i el millor moment, el primer 3 de 10 descarregat, l'any 2013. I com a moments més recents, el primer 3 de 9 amb agulla; el Concurs del 2016, amb el 4 de 10 descarregat, i el pilar de 9 com a cirereta. ●

Àngel Grau

EF. Per què et vas decidir a entrar a la colla?

ÀNGEL GRAU. El meu pare feia castells i un dia m'hi va portar juntament amb els meus germans. Ma mare es pensava que no fariem res de bo i ens hi va deixar anar. D'això, en fa més de 30 anys.

EF. Quan vas debutar amb la camisa verda?

AG. No recordo gaire cosa de la primera actuació, però si continuo aquí deu ser que les sensacions van ser molt bones!

EF. En els castells, en quines posicions has anat habitualment?

AG. He ocupat diverses posicions, als poms de dalt i tronc quan era més petit, i actualment als folres i manilles de la majoria dels castells.

EF. Quines feines has fet a la colla?

AG. He format part de l'equip del folre i manilles amb el Pere Almirall de cap de colla i dos anys de cap de canalla amb el Toni.

EF. En tots els anys que has viscut com a casteller, quin castell o quina actuació t'ha impressionat més? Per què?

CR. És molt difícil triar una sola actuació o un sol castell. Hi ha castells que m'han marcat personalment, com el meu primer 4 de 9 amb folre de cassola per Tot Sants del 1988 o una torre de vuit pel Concurs del mateix any. Llavors no entenien gaire l'eufòria de la gent, però eren els castells màxims que feia la colla en aquells moments. ●

Pere Figueras

EF. Per què et vas decidir a entrar a la colla?

PERE FIGUERAS. Havia vist per primera vegada castells a la Festa Major de l'Arboç i havia estat fundador dels Falcons de la Ràpita. Quan vaig començar a treballar a Vilafranca, vaig trobar la manera d'integrar-me a la colla i participar en actes a la vila.

EF. Quan vas debutar amb la camisa verda?

PF. Vaig entrar a la colla a principis del 1987, amb el Mènec de cap de colla. Vaig assistir a tots els assajos i actuacions d'aquell any, que van culminar carregant els primers castells de nou de la nostra història, tant el 3 com el 4.

EF. En els castells, en quines posicions has anat habitualment?

PF. Tot i que havia fet de baix en algun castell de sis net, sempre he anat a galeres (al peu): primeres, vent, portaprimeres, portavents, porta-porta...

EF. Quines feines has fet a la colla?

PF. No he participat en cap junta directiva, però sempre hi he estat fidel a totes.

EF. En tots els anys que has viscut com a casteller, quin castell o quina actuació t'ha impressionat més? Per què?

PF. La primera torre de 9 del 1995, amb el patiment dels assajos i de les tretze temptatives abans de fer-la em van marcar moltíssim, i crec que va ser la causa de la resiliència que tenim molts castellers de l'època. Emocionalment, la coincidència de l'actuació inaugural als Jocs Olímpics de Barcelona 92 amb el naixement de la meua primera filla, la Maria. ●

PREMI A LA FIDELITAT CASTELLERA

La Xarxa de Televisions Locals

L'any 2022 el premi a la Fidelitat Castellera ha estat atorgat a La Xarxa de Televisions Locals per collabarar des de fa temps amb la colla. Pel seu suport incondicional, pel seguiment setmanal que fa del fet casteller en diferents programes i per mantenir, quan més cal, les retransmissions castelleres en directe. ●

EN RECORD DE...

2021

Des de la darrera publicació de EL FIGAROT, el nombre de castellers traspassats, malauradament, ha anat creixent inexorablement. És lògic si tenim en compte que ja ens acostem a la celebració del 75è aniversari de la colla i que, per tant, els més veterans cada cop ho som més i la Parca no perdona. Per desgràcia també n'hem hagut d'afegir alguns que no n'eren tant, d'experimentats, cosa que encara dol més, però, què hi farem: és llei de vida... i les coses són com són.

Joaquim (*Quim*) Flores i Cinisi

Vet aquí un casteller del qui no sabem gaires coses. Fill de militar, havia nascut a Larraix —que li deien Larache, quan aquesta ciutat del Marroc formava part de l'anomenat « Protectorado español de Marruecos », extingit el 1956—, feia 70 anys, i havia treballat al ram de la construcció. No sabem quants anys va durar com a casteller, però ja devia ser a la colla a començaments dels anys 80, puix que fou ell qui ens va portar el Vicenç Yuste, *Vasco*, l'any 1984, quan tots dos jugaven al billar del Casal, tal com corrobora aquest darrer. Va morir a Vilafranca, el 5 de gener. ●

Guillem Noya i Martí

Nascut a Vilafranca, el 14 de març del 1963, la seva vinculació castellera va anar de bracet amb la condició de timbaler dels grallers de la Colla de Mar, que havien acompanyat els verds durant molts anys, tot i que també s'havia posat a la pinya, amb camisa verda, una munió de vegades. Cal destacar, així mateix, la seva faceta artística, amb un estil personal en què les referències vilafranquines i castelleres sobresurten per damunt de tot. Algunes de les seves pintures es poden contemplar al bar/menjador museïtzat de Cal Figarot. Va estar uns anys lluitant contra una malaltia irreversible fins que el seu cos va dir prou i morí a l'hospital de Bellvitge el 14 de juny. Tenia 58 anys. ●

Justa Virginia Chíncha Rojas

Un cas ben insòlit el d'aquesta peruana, nascuda el 26 de setembre del 1940 i que va començar a venir als castells l'any 2013. Se sentia molt integrada a la colla i, segons paraules de la Montserrat Grau «...deia que els castellers l'ajudaven molt en el seu dia a dia. Era molt creient i quan anàvem a les sortides sempre buscava una església per anar a resar perquè no caiguessin els castells; "Hoy todo va a ir bien; lo conseguiremos todo", deia; i el cert era que, amb ella a la plaça, no ens queia mai cap castell; com una mena de talismà, vaja... ». Amb 80 anys, va morir a Trujillo (Perú) —la ciutat on havia tornat i sembla que on havia nascut—, víctima de la covid-19, el 18 d'abril. ●

Andreu Cruz i Méndez

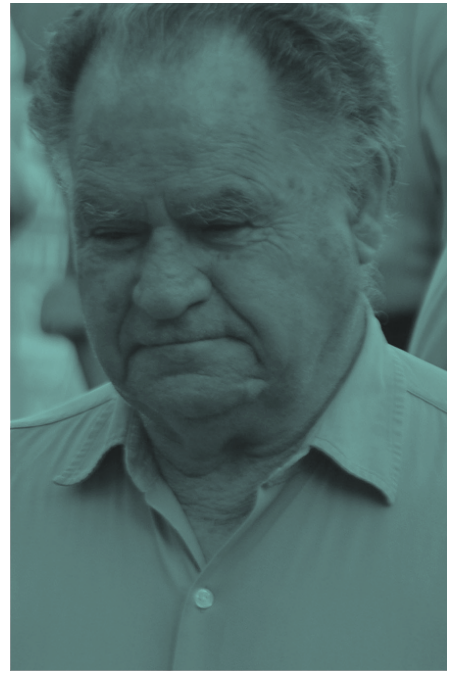
Casteller dels pisos més alts a cavall dels anys 70 i 80, va pujar a quints d'algun 4 de 8. Havia nascut a Miajadas, un poble de la província de Cáceres, el 7 de novembre del 1967 i va venir de petit a Vilafranca. Era cunyat del qui també fou casteller nostre, en Jaume Alemany. Dissortadament, l'Andreu no va tenir cura de la seva salut i la mobilitat li va minvar molt, sobretot els últims anys, amb una problemàtica molt colpidora i amb l'afegit de perdre la vista. Amb només 53 anys, va morir a Vilanova i la Geltrú, el 19 de juny. ●

Jaume Clavé i Fernández

Vet aquí un casteller ben compromès durant molts anys. Havia nascut a Vilafranca el 13 de novembre del 1951 i s'inicià a la colla per allà l'any 1968. Uns anys més tard va arribar a pujar a quarts d'alguns 4 de 8. Fou membre de la junta a la dècada dels 80 i 90 i cap de crosses en aquella època durant uns quants anys. El 1987 rebé la placa de casteller de soca-rel. Els seus fills, Jaume i Anna, també han estat castellers. En els darrers anys la seva salut havia anat empitjorant, ço que va fer que no pogués venir assiduament. Així i tot, no va perdre mai el contacte amb els companys. Va morir a Vilafranca, el 13 de setembre, amb 69 anys. El pilar de 4 d'homenatge no faltà en la cerimònia de comiat al tanatori de Vilafranca. ●

Josep Alfonso i Soriano, *Cacauero*

Va néixer a Crevillent, al País Valencià, el 8 d'octubre del 1937. Tot i que consta que ja va entrar a la colla l'any 1960, cal dir que a Vilafranca fou més conegut com a venedor de cacauets i pipes que no pas com a casteller. L'any 1984 es va passar a la que es va anomenar Colla Jove de Castellers de Vilafranca, que va tenir una durada de menys de dos anys. Més tard, algú va voler ser condescendent i li va permetre de retornar als verds, malgrat que el 1985 havia estat protagonista d'un lamentable episodi, a través de la publicació d'una carta reganyosa i malintencionada, signada per ell i publicada a *El 3 de Vuit*, dirigida al nostre cap de colla i, per extensió, a tot el grup. Va morir a Vilafranca el 17 de novembre. Tenia 84 anys. ●

Arnau Arbós i Ruiz

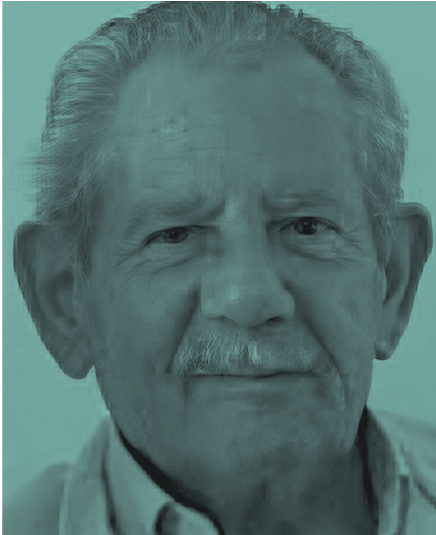
Nascut a Cambrils el 3 de juliol del 1990, des de ben petit ja li agradaven els castells; per això es va apuntar a la colla del seu poble, els Castellers de Cambrils, amb els quals va participar, primer com aixecador i després d'enxaneta en els primers castells de set que aconseguiren. Simpatitzant dels Castellers de Vilafranca, quan per qüestions de feina va arrelar al Penedès, no va dubtar a integrar-s'hi, l'any 2018, de manera oficial, tot i que ja feia anys que feia mans a les nostres pinyes en ocasions assenyalades, com ara Sant Fèlix o el Concurs de Tarragona. Amb 30 anys i a causa d'una afecció cardíaca va morir a l'hospital de Reus, el 29 de setembre, festa del nostre patró Sant Miquel. ●

Joan Pedrerol i Gallego

El 19 de novembre ens va deixar, víctima d'un càncer de bufeta, aquest company casteller que en els darrers anys de la seva vida va ser membre de la colla. Havia nascut a Vilafranca, el 24 de maig del 1954 i va anar primer al col·legi de Sant Ramon, per realitzar després estudis superiors a l'Institut Químic de Sarrià (IQS), a més de cursar una diplomatura a l'Escola de negocis IESE de Barcelona. Més tard, establert a Tarragona, va ocupar diversos càrrecs dins l'àmbit empresarial, social i universitari, entre els quals el de director del Complex Industrial de REPSOL i també del

Consell Social de la Universitat Rovira i Virgili (URV). Afable en el tracte i compromès en les seves activitats, des del 2005 no va dubtar a lluir la camisa verda tant com li fou possible, formant part de la pinya en múltiples ocasions i àdhuc assistint a molts dels assajos, malgrat la distància i les ocupacions que li omplien la vida. Tot i els esforços de la ciència durant l'any 2021, no va poder superar la malaltia i va morir finalment a l'hospital de Tarragona, als 67 anys. Complint el seu desig, fou enterrat al cementiri de la Poble de Segur. ●

Pere Surià i Fillion, *Jacas*

De mare francesa, va néixer, el 8 de setembre del 1933, a Le Vésinet, una població de l'aglomeració urbana de París, on el seu pare treballava. Més tard, instal·lada la família a Vilafranca, en Pere va pertànyer a la colla des dels seus inicis fins al 1952, quan marxà a Barcelona per fer feina a l'empresa Pegaso, abans de plantar-se per ell i regentar un taller metallúrgic. Un cop jubilat, retornà al Penedès i anà a viure a Vilobí, primer, i després a Vilafranca, on romangué els darrers anys fins a la seva mort, el 9 d'octubre, per causa d'una malaltia pulmonar, quan comptava 88 anys. El 31 d'agost del 1949 va pujar a quarts del primer 4 de 7 vilafranquí i també de la torre de 6 (aleshores amb camisa rosada), tot i que es dona el cas que a les alineacions publicades a la premsa local constava com a *Jacas* (és així com era conegut popularment, atès que al seu germà Jaume li deien *Jacques* en haver nascut també a França, i hom pensava que era el cognom de tots dos). ●

Enric Giménez i Ojeda, *Gimenall*

Parlar dels Giménez-Ojeda és referir-se a una nissaga castellera —originària de Valdemorales, Extremadura— de molta anomenada, especialment els Antolí, Ramon (*Ramonet*) i Enric, el més petit, a qui l'Oriol Rossell, juntament amb el seu amic Emilià Garcia, va voler «catalanitzar-los» el cognom, el 1948, essent més coneguts des de llavors, castellerament parlant, com a «Gimenall» i «Garcelló» (dos renoms que ja no es podrien dissociar mai més). Van començar a la colla el 1948, poc després de la seva fundació, i de seguida van destacar com una canalla fora de sèrie. L'Enric ja va pujar al pilar de 5 del 31 d'agost del 1949 i després, mentre feia castells de set amb els vilafranquins, també en feia alguns de vuit amb els Nens del Vendrell, fins al punt que anà d'aixecador del 3 de 8 que aquests van bastir el 15 d'octubre del 1951, el primer descarregat del segle XX (Garcelló en fou l'enxaneta). Més tard pujà al primer 4 de 8 carregat dels Castellers de Vilafranca (12-X-1969) i a d'altres que el seguiren, entre els quals el primer completat, per Sant Fèlix del 1971. El fet de dedicar-se al futbol i alguns problemes de salut posteriors van fer que deixés l'activitat castellera, tot i que no es desvinculà mai del tot de la colla i se'l veia sovint per Cal Figarot. Havia nascut a Vilafranca el 8 de febrer del 1942 i morí, també a la vila, el 15 de desembre. No va arribar per poc, doncs, a complir els 80 anys. ●

Ricard Saumell i Poch

Nascut a Vilafranca, el 18 d'abril del 1931, no va ser pròpiament un casteller de la colla amb l'assiduitat que això requereix, però sí que es posava la camisa verda en les grans diades i quan l'ocasió ho demanava. Fou durant més d'una dècada vocal del Patronat dels Castellers de Vilafranca, d'ençà la seva remodelació, a finals de l'any 1973. A més, com que era un gran aficionat a la cinematografia —membre del GAC de Vilafranca—, va filmar diverses exhibicions castelleres i es brindà a projectar les seves pel·lícules sempre que se li va demanar. Morí a Vilafranca el primer dia de desembre, amb 90 anys. ●

Pere Rosell i Porta

La seva complexió física, alt i prim com era, el va fer ben idoni per anar d'agulla a molts dels nostres castells, especialment durant les dècades dels anys 70 i 80, temps de castells de vuit. Va néixer a Vilafranca, el 27 de gener del 1938 i va morir-hi inesperadament el 22 de desembre, a punt de complir 84 anys. De tarannà afable i proper, era un d'aquells castellers que fan colla i durant força anys va compaginar l'afició castellera amb el cant coral, com a membre tant de la Societat Coral El Penedès (Coro) com de l'Agrupació Polifònica de Vilafranca. ●

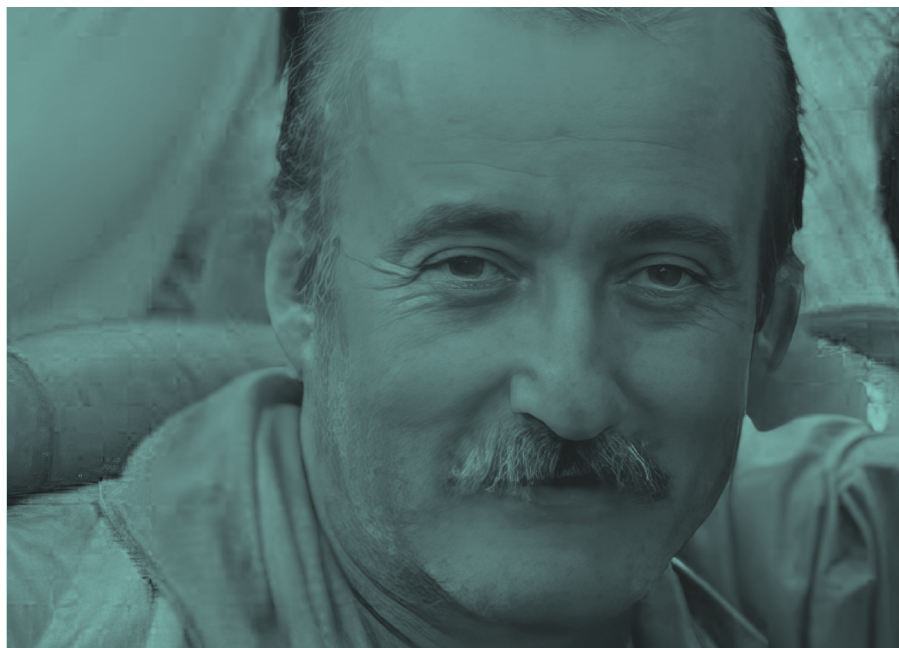

Manel Quer i Quer

Casteller de durada molt efímera, la seva presència a la colla es reduí a dues o tres temporades, a començaments dels anys 70. El 1973 va col·laborar amb el seu pare i el seu germà en la promoció del fet casteller a la nostra vila mitjançant la convocatòria d'un concurs de castells, que se celebrà al desaparegut camp de futbol de la Creu de Sant Salvador. Membre també de la colla Rabassons, havia nascut a Vilafranca, el 25 d'agost del 1947, i morí a Barcelona, el 30 de desembre, als 74 anys. ●

EN RECORD DE...

2022

Josep Mateu i Carbó,
Mateu Gros

Nascut a Vilafranca el 21 de juliol del 1961, va començar a venir als castells ben entrats ja els anys 80. La seva envergadura el feia molt apte com a primeres mans, tant a la pinya, en castells de set i de vuit, com als folres dels més alts i grans. Fou un dels assidus a la que podríem anomenar com a «penya de l'entrecot», per mor que els seus integrants se'n cruspíen un de ben gros quan acabava l'assaig dels divendres a Cal Figarot. L'any 2000 rebé la placa de casteller de soca-rel. Els darrers anys va restar apartat de la colla per problemes de salut i quan semblava que els hi havien controlat va recaure i morí finalment, a l'hospital de Bellvitge, el 13 de gener, amb 60 anys. A la cerimònia de les exèquies al tanatori vilafranquí li fou dedicat un pilar de 4 de record. ●

Artur De Sangenis i Alsina, *Llivi*

Aquest advocat barceloní que va néixer a Vilafranca el 16 de setembre del 1928, era un dels pocs elements que quedaven dels que van anar a Sant Cugat Sesgarrigues, el 14 de setembre del 1948, en la que fou la primera sortida de la colla. Va pujar a terços dels castells de 6 més primerencs en la tardor d'aquell any i, poc després, ho va haver de deixar per causa dels estudis i d'un greu accident de trànsit que va patir. Així i tot, va saber transmetre l'afició al seu fill Ignasi

(Nacho) i a les seves nétes, Mònica i Marta, perpetuadores de la nissaga i que han fet castells de nou pisos (ambdues van pujar al primer 5 de 9 i la Marta, a més, ha fet pràcticament tota la gamma de castells i torres de més alta volada). Els últims anys va residir a la casa familiar del carrer de Santa Maria, des del balcó de la qual va poder gaudir, el 2008, amb un pilar de 5 que li fou dedicat i amb la Marta al terç. Va morir a Vilafranca, el 28 de gener passat, a l'edat de 93 anys. ●

Jordi Díaz i Giralt, *Jordi Culé*

Un altre casteller que no va tenir gaire continuïtat, però que va pertànyer a la colla com a component de la pinya durant uns quants anys, a les últimes dècades del segle passat. Gran aficionat al futbol, era un culé empedreït. Es pot ben dir que el Barça fou la seva vida i fins i tot va poder complir el

somni de fer mans en un 4 de 8 al Camp Nou. Conegut també per ser el germà gran del Santi *Serenet*, havia nascut a Vilafranca, el dia 1 de setembre del 1944. Els darrers mesos els va viure en una residència del poble de Creixell on, amb 77 anys, morí el 2 de febrer passat. ●

mivoluntad

Per la seva tranquil·litat i la de la seva família contracti, en vida, el seu propi servei funerari.

A **Àltima** podem ajudar-lo a deixar totalment planificat, i fins i tot pagat, el seu propi servei funerari. Amb la més absoluta confiança, tranquil·litat i seguretat.

Amb **Àltima** les seves voluntats romandran aquí quan vostè falti, sense risc de perdre's. I es compliran sens falta. **Ningú de la seva família haurà de fer-se càrrec en el futur de l'import dels serveis contractats.**

Més informació a www.mivoluntad.es

Josep Maria Fleitas i Melé

Nasqué a Vilafranca el 21 de gener del 1944, fill de l'Alejo Fleitas, a qui tothom coneixia com el *Canari* perquè havia nascut a Moya (Gran Canària) i, a més, per ser un dels balladors dels gegants i un bon primeres mans de la colla. El Josep va formar als rengles dels verds des de mitjans dels anys 60 i havia anat

d'agulla i també a primeres mans de molts castells (amb el seu germà Lluís pujaven al folre de la torre de 8). Es va mantenir a la colla fins al 1984, quan es passà a la Colla Jove de Castellers de Vilafranca, que es dissolgué a finals del 1985. Va morir a Vilafranca, el 4 de març, amb 78 anys. ●

Santiago Rius i Balaguer, Santi

Va començar a fer castells l'any 1967, provinent dels Falcons, amb Panti Berrozpe i Fèlix Torrente (pilaners dels primers pilars de 6 de color verd). Els havia convençut per entrar als Castellers de Vilafranca en Lluís Giménez qui, al cap d'uns pocs anys, n'esdevingué el cap de colla. El moment més àlgid del Santi fou quan pujà a terços del nostre primer 4 de 8 (12-X-1969), havent fet només un assaig el divendres anterior (perquè el terç que hi havia d'anar, *Polo* Garcia, havia patit un accident). Era un bon pilaner, amb una bona colla de pilars de 5 a les espatlles i també va destacar com a terç d'uns quants 3 de 7 aixecats per sota (com ara el que fou plantat a l'Alguer, el 1978). Va romandre als verds fins a la primeria dels anys 80 i després es dedicà a l'excursionisme i a l'esport. Precisament fou a causa de la seva afició al ciclisme que patí una caiguda que li ocasionà la mort, el 10 de març, als 70 anys, a l'hospital de Bellvitge, on havia estat ingressat. ●

Francesc Mallofrè i Castillo, Siscu No Ploris

A punt de complir 84 anys, ens deixava el 18 de març passat un dels castellers més emblemàtics de la colla. Havia nascut a Vilafranca el 5 d'abril del 1938 i el renom li venia per part del seu pare, conegut com a «Salvador No Ploris». Va començar a lluir la camisa verda l'any 1957, el de la represa, debutant com a baix d'un 3 de 7 en la primera sortida de la nova època a Manresa. Ha estat un dels baixos més habituals i compromesos en tota la gamma de castells, des dels més petits fins al 3 de 10 amb folre i manilles. Tanmateix, allò que potser li va donar més notorietat fou el seu paper com a pilaner, ja que parà a segons el pilar de 6 (carregat, el primer, a Vilafranca, el 19 de desembre del 1971, i després a Moja, la Bisbal i Tarragona, el 1972, i descarregat, per Sant Fèlix d'aquest mateix any). Va treballar uns anys a la llicoreria Cusiné on es respirava ambient casteller, tot i que favorable en bona part als Nens del Vendrell. Desvinculat un temps de la colla (el 1966 i bona part del 1967), el Siscu tenia ganes de fer algun castell més gros i fou així com Jan Julivert, cap de colla vendrellenc i bon amic dels Cusiné, el va convèncer perquè anés amb els seus. Llavors, amb camisa vermella i entre d'altres castells, va anar a baixos d'un 4 de 8 i a segons d'un 4 de 7 amb l'agulla, com a fets més remarcables. Reintegrat a la nostra colla, n'esdevingué un dels baixos més solvents i va parar a segons

una torre de 7, a més d'intentar un 3 de 8. També va anar a segons de castells de nou (sempre tapat pel folre) i àdhuc del pilar de 8 amb folre i manilles, tot un fòtmer de vegades, fins al 2011, quan la seva salut va aconsellar que ho deixés, per bé que continuà col·laborant a la pinya fins que va poder. Per tota aquesta trajectòria, al sopar de cloenda de la temporada del 2010 rebé un públic homenatge de reconeixement, amb un quadre que reproduïa una imatge seva i premiava l'esforç de tants anys, mentre que el 1978 ja havia rebut la placa de casteller de soca-rel. A més de tot això, l'Ajuntament de Vilafranca li atorgà la Medalla de la Vila, l'any 1998, i el 1979 esdevingué un dels administradors de la Festa Major. A recer de l'activitat de la Fina, la seva esposa, s'implicà també decididament i positiva en el cant coral i casa seva fou sempre un centre d'acollida per als amics i coneguts. Amb greus problemes de salut els darrers anys i amb una progressiva pèrdua de visió, romangué ingressat unes setmanes al centre sociosanitari Ricard Fortuny fins al seu traspàs. Poc abans de morir encara demanava la camisa verda per anar a la plaça... El divendres, 25 de març, rebé un multitudinari i emotiu homenatge pòstum a la nau d'assaig de Cal Figarot, amb parlaments, cants corals i un pilar de 5. I és que el Siscu duia els castells al cor! ●

Lluís Raventós i Vilapua, *Lluís de Vilobi*

Un altre casteller estimat per tots ens deixava el 5 de juny passat, als 66 anys. Nascut a Vilobi del Penedès, el 5 d'octubre del 1955, va entrar a la colla el 1984, de la mà del seu bon amic Pere Joan Torné. Mecànic d'ofici i també pagès, quan podia, el seu darrer lloc de treball el va tenir a Marbres Masó, l'empresa del seu cunyat Josep i del nebot Jordi, també dels verds, on l'ambient a l'entorn dels castells era garantit. Es pot ben dir que era un d'aquells castellers que fan colla. Bon amic dels seus amics, trempat, compromès, pencaire i bona persona —a cor què vols—, al nostre col·lectiu va fer gairebé tots els papers de l'auca: feines d'arranjament i de neteja (dels cups) a Cal Figarot, col·laborador en tasques de l'àrea social, membre de l'equip de canalla i, sobretot, casteller de camisa, amb alguns castells de set a segons i molts, molts castells de vuit, de nou i de deu, tant a baixos com de cordó, àdhuc als folres, una

trajectòria impolluta que només van poder truncar els greus problemes de salut que el van acompanyar al llarg dels últims 15 anys. Va rebre la placa de casteller de soca-rel l'any 2000 i l'afició castellera va saber transmetre-la als seus fills; primer al Xavi, petit gran enxaneta de castells de nou, entre els quals el primer 4 de 9 amb folre i l'agulla (carregat); després a la Gemma, qui, a més de crossa, és la mare de dues enxanetes de categoria, la Rosa i la Carla, mentre que el marit d'aquesta, l'Antoni, també és un baix qualificat, i, a més, al Pere, germà del Lluís, que també va ser dels verds durant una temporada llarga. Al tanatori vilafranquí, durant la cerimònia de les seves exèquies, el Jordi Masó va llegir una emotiva semblança de l'oncle, escrita per la seva germana Marta. Per acabar l'acte, en vam acomiadar les despulles amb dos pilars de 4, amb el detallàs corprenedor que van ser coronats per les seves dues nêtes. ●

Albert Almirall i Soler, *Gorristet*

Nascut a Vilafranca, el 18 de febrer del 1937, l'Albert, paleta d'ofici, va ser més conegut a casa nostra com a sempitern ballador del Drac, que no pas com a casteller, tot i que va lluir la camisa verda durant gairebé una vintena d'anys, entre finals dels 50 i primers dels 70. També havia format part del nostre Ball de Panderos. Va morir a l'hospital de Bellvitge, el 29 de març, als 84 anys, en no poder superar el postoperatori d'una intervenció que li fou practicada per llevar-li un hematoma del cap, arran d'una caiguda que havia patit. ●

Joan Roig i Sonet, *Puné*

Va néixer a Llorenç del Penedès, el 10 de juliol del 1940 i va morir el 16 del mateix mes d'enguany. Acabava de complir, doncs, 82 anys. De petit, es va traslladar amb la família a Vilafranca, on va fer el batxillerat laboral a l'Institut. Era un «manetes» nat i, a més, no dubtava a col·laborar on fes falta, com per exemple quan fou secretari del Club Patí Sant Ramon. A la primeria dels anys 80 va entrar a la colla —de la qual ja formaven part alguns dels seus millors amics: el Ricard Aranda, el Jaume Navarro, el Jordi Casellas, el Pedro Garcia...— i va arribar a ser-ne tresorer quan el Josep Miret ho era de la junta del Patronat, en una mena de funció col·legiada. Va ser un dels impulsors i membre del consell de redacció en l'època més prime-

renca de la recuperació de la nostra revista EL FIGAROT (1986-93). Va treballar molts anys a la foneria d'alumini AGMA, de Santa Margarida i els Monjos, fins que aquesta va plegar veles el 1992. Llavors va trobar nova col·locació en una empresa de Granollers, cosa que feia que hagués de matinar els dies feiners i per aquesta raó i també a causa d'un petit incident a la junta en què es va veure involucrat sense voler-ho, va deixar de venir als castells. La seva trajectòria a la colla i la dedicació que hi va tenir haurien merescut, sens dubte, un final millor. Nogensmenys, se'l recordarà sempre pel seu tarannà afable i la seva empremta de bona persona. El seu fill Joan també fou casteller dels verds durant un parell d'anys. ●

Màxim (Max) Miret i Voisín

El tercer dels quatre germans de la nissaga dels Miret —«els del Tractor», com molts els coneixiem, a l'empara del nom amb què l'empresa familiar comercialitzava alguns dels seus productes— va néixer a Vilafranca el 12 de gener del 1939. Ultra la seva activitat professional, va ser un dels pares fundadors de l'Escola Montagut, el primer president del Club Basquetbol Vilafranca, un dels iniciadors de la fundació pro-Penedès, tres vegades president del Rotary Club vilafranquí i regidor de l'Ajuntament de les Cabanyes, on va residir

durant molts anys i va fundar el casal per a la gent gran. La seva vinculació castellera cal centrar-la primer en la seva pertinença a aquella primigènia colla barcelonina, anomenada Cos de Castellers de Ballets de Catalunya, que sorgí l'any 1958. Posteriorment, a cavall entre els anys 70 i 80, fou vocal del Patronat dels Castellers de Vilafranca, en representació del qual va ser nomenat administrador de la Festa Major del 1970. Va morir a les Cabanyes, el 8 d'agost passat, víctima d'una aturada cardíaca. Tenia 83 anys. ●

Josep (Pep) Santacana i Bové

Polifacètic i carismàtic com el que més, Pep Santacana va desenvolupar una gran tasca cívica, social i professional a la nostra vila, on havia nascut el 4 de març del 1955. Va treballar a l'Ajuntament com a cap dels departaments d'Ensenyament i Cultura. Als anys 70, havia format part del grup de teatre vilafranquí CAEP III i, després d'estudiar a l'Institut del Teatre, el 1977 esdevingué un dels fundadors de la companyia Vol Ras i, més tard, també formà part de La Claca, de Sant Esteve de Palautordera, amb la qual va actuar en l'obra «Mori el Merma». De petit, havia jugat de porter d'hoquei al col·legi de Sant Ramon i, de més gran, arribà a córrer la maratón de Nova York, el 1980, a més de dedicar-se a l'excursionisme, com a membre

del CEP —Centre Excursionista del Penedès—, del qual formà part de la coral. Abans també havia cantat a l'Agrupació Polifònica de Vilafranca i amb la Coral Ipsi de Barcelona. Va crear les coreografies del nostre Ball de l'Àliga i formà part dels Falcons, abans d'integrar-se als Castellers de Vilafranca, cap a finals dels anys 80, on compartí afició i militància amb el seu sogre, Jaume Palau, i els cunyats de la mateixa nissaga familiar. Figurà, com a casteller de tronc, a terços de castells de set i també a quarts del 4 de 8, per esdevenir, més tard, casteller de pinya. Va morir a Vilafranca el 13 d'agost, als 67 anys, després d'una greu malaltia, un punyent tumor cerebral, que no aconseguí superar. ●

Rosa Albarrán i López

Va néixer a la ciutat de Genk (Bèlgica), el 13 d'abril del 1964, en un barri de la perifèria que es diu Waterschei, on el seu pare treballava. Va entrar a la colla l'any 1997, juntament amb el seu marit, Joan Josep Barreda, *Stoichkov*, com més d'un li hem dit simpàticament. Tots dos han estat castellers de la pinya des de llavors i, malauradament, la Rosa no va poder superar una malaltia cancerosa que li ocasionà la mort a l'hospital de Bellvitge, el 7 de setembre. Tenia 58 anys. ●

Jordi Soler i Martínez

Nascut a Vilafranca el 6 de juny del 1961, havia format part de la colla cap a finals dels anys 70 i començaments dels 80. Sovint havia anat de crossa en molts castells. Va morir en circumstàncies tràgiques a la nostra vila, el 16 de juliol d'enguany, als 61 anys. ●

Joan Perelló i Rodríguez

Aficionat de molts anys, havia nascut a Vilafranca, el 19 d'octubre del 1947, i va començar a la colla el 1970. Tot i que va viure uns anys a Barcelona, no fallava mai per la Festa Major i a d'altres diades importants, pràcticament fins al final del segle passat. Casteller de pinya, era, així mateix, membre de la Colla Rabassons. El seu fill Oriol també va portar uns pocs anys la camisa verda. Va morir a Sant Boi de Llobregat el 12 d'octubre passat, als 74 anys. ●

La cultura i les arts es mereixen el nostre màxim interès

Potenciar la cultura i les arts és potenciar la creativitat, la convivència, el progrés i tot allò que enriqueix una societat moderna i avançada.

A Banc Sabadell, la cultura i les arts ens mereixen el màxim interès.

 Sabadell

Necessites un banc?

Jordi Ferré i Cusiné

Va néixer el 12 de setembre del 1974 a Guardiola de Font-rubí, on també va morir el dia de Tots Sants, amb 48 anys, quan va patir una aturada cardíaca. Seguidor durant molts anys dels castells, va entrar a la colla a començaments de l'any 2006, de la mà del seu cunyat, Miquel Gallart, i va anar a baixos de castells de set i àdhuc de vuit, fins que va haver de deixar-ho, al cap d'uns quants mesos, a causa d'una lesió a l'esquena, tot i que va mantenir intacta l'afició. ●

Jordi Juvé i Cuscó, Saio

Aquest devot del nostre Drac —va ser-ne portador durant més de vint anys— va néixer a Vilafranca el 24 de desembre del 1937. Fuster d'ofici, excursionista empedreït, escalador, enamorat de la muntanya i gran aficionat als castells, va entrar a la colla per la Festa Major petita del 1970, quan Lluís Giménez n'esdevingué el cap. Se'n desvinculà al cap

d'uns anys per motius de feina i va tornar, en una segona etapa, per allà la meitat dels anys 80. A l'entremig, va estar un parell d'anys amb els Xicots de Vilafranca, quan va viure al Firal. De caràcter afable i cordial, amic dels seus amics, va morir a la vila el 5 de novembre, amb 84 anys, víctima d'una fibrosi pulmonar. ●

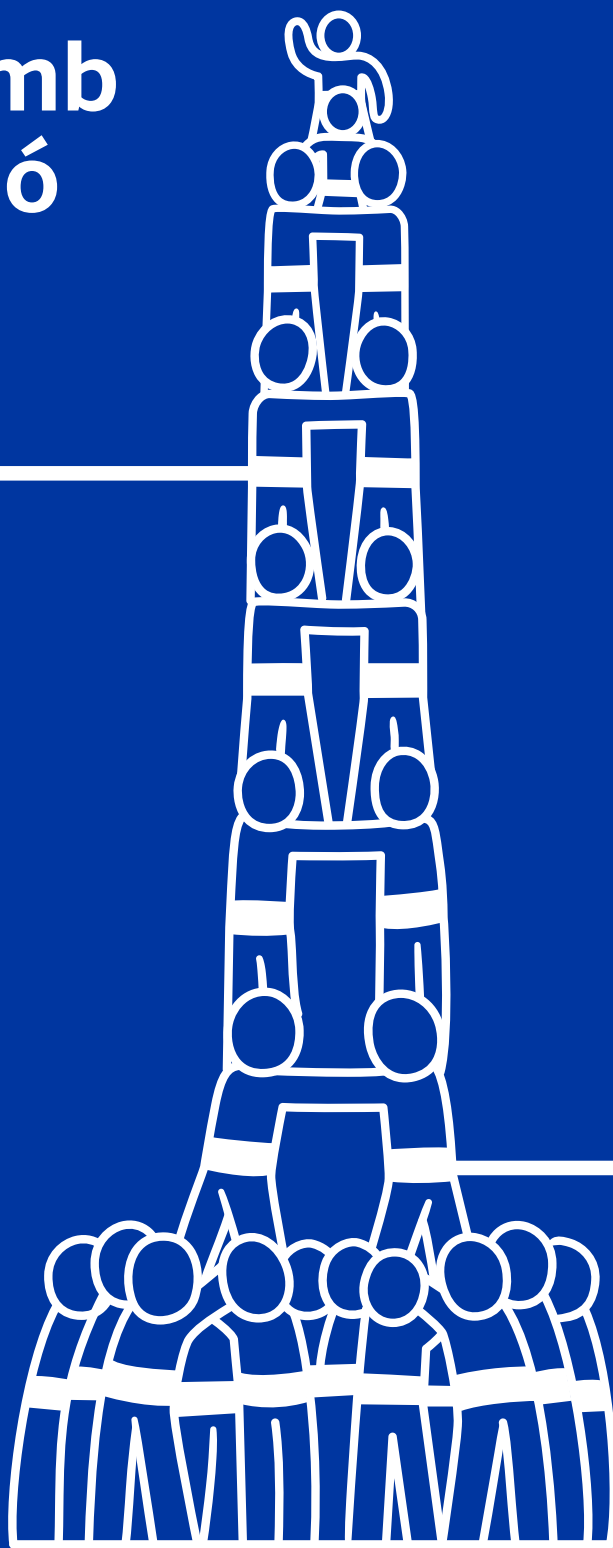

Antolín Giménez i Ojeda, Antolín

Quan encara no s'havia complert un any del decés del seu germà petit, l'Enric (a) «Gimenall», ens deixava el darrer casteller que quedava de la nissaga dels Giménez-Ojeda: l'Antolín, un dels grans (malgrat la seva curta estatura) que ha tingut la nostra colla, talment com un altre dels seus germans, el tothora recordat Ramonet. Tots tres havien pujat amb els Nens del Vendrell, entre d'altres castells, al primer 3 de 8 del segle XX (15-X-1951) i també als més primencs 4 de 8 dels Castellers de Vilafranca. Nascut el 4 de febrer del 1933 a la nostra vila, va fer de paleta i va treballar de jove a Alemanya i a França; més tard, de casat, visqué a Vilafranca i durant un temps a Sant Quintí de Mediona i a Igualada, però no per això va deixar de fer castells, sinó que se l'anava a buscar expressament, fins i tot

per als assajos més importants, en aquells anys dels nostres primers castells de vuit. Ràpid en la pujada, acostumava a ser el primer dels quints en arribar a dalt. A més, infonia confiança i tranquil·litat a la canalla quan els castells no es feien amb la seguretat dels actuals. Retornat a Vilafranca, portà a la colla quatre dels seus cinc fills: l'Antolí, el Manel, el Pere i el Ramon. Tots han estat bons castellers, especialment el Peret, que ha participat en tota una munió dels castells verds de més entitat (els dos germans més grans, malauradament, ens van deixar massa aviat). Molt minvat en la salut en els últims temps, l'Antolín —que va ser un dels dos primers castellers a rebre la distinció de casteller de soca-rel, el 1974— va morir, amb 88 anys, a l'hospital de Tarragona, el dia 30 de novembre. ●

Estem amb la tradició

Agència de GLS a Vilafranca

C/ Turisme 12 - P.I. Domenys II
08720 Vilafranca del Penedès

938 199 717 · agencia.746@gls-spain.es

www.gls-spain.es

GLS

Parcels to People

L'ÚLTIM CASTELL S'HA DESCARREGAT

NATXO DE SANGENÍS
CASTELLER DE VILAFRANCA

El dia 28 de gener passat ens va deixar l'últim que quedava... Fou un d'aquells primers somiadors que van creure que era possible organitzar a Vilafranca una colla que fes castells. I el somni es va fer realitat. Així doncs, l'Artur de Sangenís —*Arturo, Arturete* o, si voleu, en *Llivi*—, un dels que van començar la nostra bogeria col·lectiva, va fer el seu últim castell.

Queden per a la història les anècdotes dels començaments de la colla que només uns pocs, ni que fos repetidament, li havíem pogut escoltar.

La primera quan, a l'estiu del 1948, amb l'Oriol Rossell, un regidor de l'Ajuntament (de qui mai he sabut el nom), i un lletrat vilafranquí (que bé podia ser el senyor Manuel Guilamany i Poch, propietari de Mas Moió, a Font-rubi, qui al cap de pocs anys esdevingué l'alcalde de la vila) van anar a Barcelona (en aquell temps Sangenís encara era estudiant) a veure el governador civil per poder donar forma a un somni i, amb aquest desig, li van explicar les seves intencions. L'home es va quedar parat i els va demanar:

- Pero eso de hacer «castells», ¿qué es exactamente?

- Bueno, nos subimos unos encima de otros, haciendo una estructura, y por último sube un niño y lo traspasa saludando.

Aquella autoritat s'ho va rumiar (potser per assegurar-se que no atemptaven contra la moral, els bons costums i la seguretat nacional) i després va deixar anar:

- Bueno, está bien. Si con eso se distraen...

I fins avui encara ens anem distraient amb el mateix...

Una altra, quan al cap d'uns pocs dies s'havien de desplaçar per fer la primera actuació, a Sant Cugat Sesgarrigues, i tan sols disposaven del camió d'en Buisan (que transportava fruita). El dia abans, de bon matí, anaren a veure el comandant de la Guardia Civil (responsable de *tráfico*, quan no hi havia gaire trànsit a Vilafranca) per no tenir problemes. Aquest se les va empescar per lliurar-se de responsabilitats i els va posar una multa de cinc duros, amb data de l'endemà, per portar gent dalt del camió i així tenia les espatlles ben cobertes: era la sanció mínima i durant 24 hores no els podien tornar a multar per la mateixa causa. Hi va pujar tota la colla... i cap a la plaça!

La tercera quan, essent jo encara molt jove, tot seguint una retransmissió per la ràdio, vam sentir que els Castellers de Vilafranca havien descarregat un 4 de 8. No es veuria mai res més gran!; havíem tocat el cel! A casa vivíem els castells, sobretot de Festa Major en Festa Major, però era un tema freqüent a les converses.

I així històries que es repetien un cop i un altre, perquè els vells sempre ens repetim i parlem sovint d'uns temps que no tenen res a veure amb els d'ara.

L'Artur deixa molts records que potser ja ningú coneix (ni tan sols a la colla, on molt pocs en saben gaire cosa, del seu pas) i ara hi ha dues persones de la seva nissaga que ocupen un lloc (que no és el seu; el seu quedarà vacant): en Natxo i la Marta. I qui sap si no hi haurà encara més continuïtat? En venen altres al darrere que, si Déu vol, s'hi podran implicar. La història continua... La seva s'acaba aquí. És una pàgina que es tanca d'un llibre que ha arribat al final i que ja no podem tornar a llegir...

En memòria de tots aquells que ens han precedit, procurem fer cada vegada millors i més grans castells. Visca els Castellers de Vilafranca! ●

Les nostres armes
eren el somriure, per
trencar el gel i calmar
les situacions tenses, i la
perseverança, que era la
força mental per arribar
a Barcelona.

LLUÍS LÓPEZ

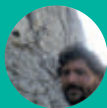
«CITY»

L'ALTRA CARA DELS CASTELLS

JORDI GALTÉS

ARQUITECTE DEL PENEDÈS PASSIÓ PEL VERD DE LES VINYES I EL ROMÀNIC. AMANT DELS CASTELLS I DELS VERDS

 @galtresj

En Lluís López Bayona, City, és barceloní de naixement i vilafranquí d'adopció. Va entrar a la colla l'any 1987. Potser caminar és una afició que té molta gent de la colla, però el repte que es va plantejar – i el va aconseguir – només és a l'abast de molt pocs. Va deixar el vestit i la corbata per la motxilla i les botes i ell i la Jenn van decidir fer uns quants quilòmetres, tants com 16.048, en tres anys i mig, des de Bangkok fins a Barcelona.

GÀLTIX. Sempre t'ha agradat viatjar, oi?

CITY. Sí. Abans sempre feia dos viatges a l'any, com a mínim un de dues setmanes i un altre de tres o quatre. Sempre amb motxilla, botes i transport públic.

G. Abans d'explicar-nos el viatge de Bangkok a Barcelona, fes-nos cinc cèntims de com va sorgir la idea?

C. Tot va començar el juny del 2013. Va ser una idea de la Jenn que em va dir que, abans de ser vells i cascats, havíem de fer alguna cosa, un repte com anar de Bangkok a Barcelona a peu. Després de valorar una primera impressió, vaig proposar-li fer caminant de Buenos Aires a San Francisco. I aquesta idea va anar fent xup-xup. El juny de 2014, com a prova, vam fer el GR-92 des de Portbou fins a Ulldecona. Aquí durant tres setmanes vam veure com era viure amb la motxilla a sobre, amb el menjar i fent una mitjana de 30 quilòmetres cada dia. Al final l'opció asiàtica va guanyar l'opció americana.

G. Quan comença l'aventura?

C. El dia 10 de gener del 2016 vam volar des de Barcelona fins a Bangkok i el dia 16 de gener, el dia de l'aniversari de la Jenn, vam començar a caminar fins a Barcelona.

G. Quina ruta vau seguir?

C. La ruta va ser Tailàndia, Birmània, Bangladesh, Índia, Kirguizistan (no forma part de la ruta a peu, però fou necessari per obtenir visats), Pamir, Tadjikistan, Uzbekistan, Kazakhstan (no forma part de la ruta a peu, però fou necessari per poder sortir d'Uzbekistan), Iran, Azerbaidjan, Geòrgia, Turquia, Grècia, Macedònia, Albània, Montenegro, Bòsnia-Hercegovina, Croàcia, Eslovènia, Itàlia, França i Catalunya. Hi va haver tres estats on no vam poder accedir: Pakistan (necessites un visat a l'estat de residència i un cop al país havíem de portar escorta militar cada dia i teníem uns 1000 quilòmetres per fer), Afganistan (és un país molt problemàtic i els passos fronterers entre Afganistan i Pakistan estaven tancats, aquí teníem uns 100 quilòmetres) i Turkmenistan (només pots aconseguir un visat turístic de tant en tant i com a màxim per 5 dies i havíem de fer uns 500 quilòmetres a través del desert).

G. Quin és el lloc que més t'ha agradat?

C. Pamir, com a lloc paisatgístic, la solitud i les muntanyes. És un lloc espectacular. Des del punt de vista humà, l'Iran, on l'hospitalitat i la generositat és increïble.

G. Quants dies vau estar sense veure a ningú?

C. Sense trobar-nos a ningú, potser tres o quatre dies. Ara potser van ser dos pagesos. De veure molt poca gent, molts dies.

G. Com era el vostre dia a dia?

C. Depenia de l'època de l'any, però acostumàvem a llevar-nos a les 4 del matí i començàvem a caminar a les 5 i no paràvem fins a les 3 o les 4 de la tarda. Si feia molta calor, paràvem al migdia, i al vespre, quan es feia fosc, buscàvem un lloc per amagar-nos i acampar de nit i caure morts. Caminàvem entre 8 i 9 hores al dia. La mitjana a Àsia era de 27 quilòmetres al dia, i a Europa, de 22 quilòmetres diaris.

G. Explica'm una experiència positiva?

C. Al nord de l'Iran una família ens va veure per la carretera en direcció contrària. Ens van parar per preguntar què fèiem. Vam fer un pic-nic a la carretera i vam acabar dormint a casa seva. Al matí següent ens van tornar al punt on ens havien recollit a les 5 del matí per continuar la ruta. Després vam estar amb ells una setmana a la casa que tenien al sud de l'Iran.

G. I una de negativa?

C. No en tenim gaires, però podem parlar dels neonazis croates. A Bòsnia-Hercegovina estàvem acampats en un entresolat en una casa abandonada i van venir quatre persones a mitjanit i ens van enfocar amb les llanternes i en anglès ens van dir que sortíssim de la tenda de campanya a poc a poc. Allà va començar una negociació perquè ens deixessin passar la nit en aquell lloc. Va ser molt perillós i molt angoixant. Sort que érem dues persones blanques, una noia rossa amb ulls blaus i un noi blanquet. Teníem els visats en regla i la policia ens va dir que allà no molestàvem. Però els personatges ens van dir que ells eren allà per vetllar per la gent que entra al país.

G. Portàveu armes?

C. Les nostres armes eren el somriure, per trencar el gel i calmar les situacions tenses, i la perseverança, que era la força mental per arribar a Barcelona. Portava una foto plastificada de la torre de 9 i el 3 de 10 que sempre ensenyava a tot arreu. ●

la xarxa